

WYKAZ ZAJĘĆ

dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2025/2026

Nazwa kierunku studiów: TEOLOGIA

Specjalności:

- teologia kapłańska
- teologia katechetyczno-pastoralna
- teologia systematyczna

Poziom studiów: JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE

Profil: OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów: STACJONARNA

1. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla kierunku *Teologia* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. podstawowy, kierunkowy, kształcenia ogólnego)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Przedmioty specjalnościowe		W		specjalnościowe				
	Przedmioty specjalności teologia kapłańska – tabela nr 2a					3 975	360	dane zawarte w tabeli nr 2a	dane zawarte w tabeli nr 2a

	Przedmioty specjalności teologia katechetyczno- pastoralna – tabela nr 2b					3 755	300	dane zawarte w tabeli nr 2b	dane zawarte w tabeli nr 2b
	Przedmioty specjalności teologia systematyczna – tabela nr 2c					3 640	300	dane zawarte w tabeli nr 2c	dane zawarte w tabeli nr 2c
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia kapłańska							360		
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia katechetyczno-pastoralna							300		
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia systematyczna							300		
Łączna liczba godzin – specjalność teologia kapłańska						3 975			
Łączna liczba godzin – specjalność teologia katechetyczno-pastoralna						3 755			
Łączna liczba godzin – specjalność teologia systematyczna						3 640			

2a. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia kapłańska* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) <i>(np. specjalnościowy, modułowy)</i>	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Wstęp do filozofii	H				30	3	Służy zapoznaniu z podstawowymi informacjami na temat filozofii, jej specyfiki metodologicznej i merytorycznej, jej działów, problemów, terminologii i nurtów, a także wprowadzeniu w podstawowe umiejętności filozoficzne (stawianie pytań, analizowanie, rozróżnianie itp.) oraz w zrozumienie roli filozofii w kulturze i związku filozofii ze światopoglądem.	TMaK_W02 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
2.	Logika	H				45	4	Kurs logiki jako nauki poprawnego myślenia wyrażonego w określonym języku, niezbędnego	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01

								w praktyce życiowej, a przede wszystkim jako narzędzia nauki, jest istotnym elementem przygotowania przyszłego prezbitera jako sprawnego nauczyciela i mądrego wychowawcy, który powinien posiadać umiejętność jasnego, precyzyjnego myślenia, rzeczowego, jednoznacznego, ścisłego mówienia i poprawnego uzasadniania, wolnego od błędów logicznych, a także rozpoznawania, wykazywania, charakteryzowania i nazywania tych błędów w wypowiedziach innych. W szczególności dostarcza narzędzi używanych do konstruowania pojęć i sposobów uzasadniania twierdzeń naukowych, ukazuje znaczenie uporządkowanego, systematycznego i precyzyjnego myślenia o problemach i sposobach ich rozwiązywania. Pokazawszy naturę logiki i jej dynamikę rozwojową, należy przekazać wiedzę i sprawności w zakresie logiki właściwej (rozumianej wąsko), czyli logiki formalnej, jako teorii wnioskowania dedukcyjnego, a następnie istotnej w kształtowaniu szeroko pojętej kultury logicznej (logiki w znaczeniu szerszym), której fundamentalnym elementem jest semiotyka i retoryka oraz osobno potraktowana metodologia nauk.	TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04
3.	Filozofia i metodologia nauki	H				30	4	Przedmiot ten wprowadza w rozumienie specyfiki dyskursu naukowego i przygotowuje do krytycznego udziału w tym	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01

								dyskursie; wdraża do planowania i prowadzenia własnej aktywności naukowej. Wprowadzając w najważniejsze pojęcia i koncepcje dyskutowane w ramach współczesnej filozofii nauki należy uświadomić studentom specyfikę poznania naukowego, jego wartości poznawczej, jego uwarunkowania i ograniczenia, ukazać metodologiczne różnice zachodzące pomiędzy typami nauk, miejsce każdej z nich w systemie nauk, troszcząc się w szczególności o to, aby uzmysłwić specyfikę filozofii i teologii jako odrębnych typów poznania. Należy przedstawić relację nauki do innych dziedzin kultury z uwzględnieniem problematyki wiara-rozum i religia-nauka, a także miejsce nauki w funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw i państw, zwłaszcza jako istotnego elementu innowacyjnej gospodarki (tzw. społeczeństwo oparte na wiedzy).	TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05
4.	Historia filozofii	H				120	13	Systematyczne przedstawienie dziejów filozofii europejskiej z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań, zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, najbardziej wpływowymi postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami (w aspekcie treściowym oraz metod argumentacji). Zwrócenie uwagi na światopoglądowe odniesienia filozofii, a więc na zakres i sposoby jej wykorzystania – zwłaszcza	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02

								w budowaniu integralnej wizji człowieka i kształtowaniu podstaw kultury chrześcijańskiej, a także jako narzędzia teologii, warunkującego konstytuowanie jej zróżnicowanych metod. Wykład konwencjonalny i problemowy łączy tok chronologiczny z przedmiotowym, ukazując pluralizm przedstawianych ujęć, tak w zakresie zmiennej koncepcji filozofii, jak i jej głównych dyscyplin. Obok poszerzenia erudycji studenta, umożliwia kształtowanie sprawności formalnych, takich jak dociekliwość intelektualna (zwłaszcza na poziomie myślenia abstrakcyjnego) oraz umiejętność logicznego powiązania historycznie zmiennych pytań i odpowiedzi formułowanych w dziejach filozofii, ich związku z aktualną praktyką życiową. Uczy formułowania rzetelnej oceny bogatego spektrum stanowisk ujawniających się w dziejach filozofii i tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń merytorycznych i metodologicznych. Pomaga to w wypracowaniu osobistej wizji rzeczywistości oraz w kształtowaniu świadomości poszukiwania prawdy, gdziekolwiek się ona znajduje, a także aspektywności ludzkich wyników poznawczych i postawy szacunku wobec poglądów odmiennych. W tym kontekście istotną rolę odgrywają zwłaszcza	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								rozbudowane ćwiczenia uczące poprawnej lektury i krytycznej analizy tekstów źródłowych, szukania genezy ich powstania i recepcji oraz stosowanej w nich argumentacji, a w związku z tym dbałości o precyzję wypowiedzi. Mimo stosunkowo dużego czasu przeznaczonego na prezentację historii filozofii należy wyakcentować rozwiązania najbardziej charakterystyczne i wpływowe, a więc typy i nurty filozofowania, by dzięki rozumiejącej hermeneutyce uniknąć utrwalenia się obrazu dziejów filozofii jako mozaiki wykluczających się ujęć, a akcentowując raczej ciągłość tradycji filozoficznej jako źródła współczesnego filozofowania.	
5.	Teoria poznania	H				30	4	Filozoficzna analiza podstaw i granic wartości ludzkiego poznania, prezentacja różnorodności jego form, perspektywy jego jednolitości i organicznej jedności. Kształtowanie rzetelnych umiejętności poznawczych: uświadamiania sobie i doskonalenia własnych czynności poznawczych, rozróżniania kompetencji aktów poznawczych oraz ich wartościowania (oceniania aktów dokonanych i powinnościowego planowania aktów nowych), zbliżania się do celu poznania, jakim jest prawda i unikania błędów lub tylko ograniczeń poznawczych, przy poszukiwaniu jego oczywistości i odsłanianiu jego wątpliwych założeń.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

6.	Metafizyka	H				60	7	Specyfika poznania metafizycznego, jako szczególnego rodzaju poznania, jego fundamentalnej roli w rozumieniu rzeczywistości jako najbardziej ogólnego sposobu widzenia rzeczywistości w wymiarze strukturalnym i dynamicznym oraz jego mądrościowy charakter przedstawiony poprzez wskazywanie przyczyn ostatecznych rzeczywistości, by odkryć jej sensowność. Różne koncepcje metafizyki, zwłaszcza jej relacja do ontologii, współczesna metafizyka realistyczna (metafizyka bytu realnie istniejącego) i sposoby jej uprawiania. Metafizyka jako narzędzie formułowania racjonalnej wizji rzeczywistości i jej rola dla innych dziedzin poznania, głównie klasycznej teologii.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
7.	Filozofia Boga	H				30	4	Zaznajomienie z problematyką dotyczącą przekonań teistycznych w rozumieniu funkcjonującym w kręgu kultury chrześcijańskiej oraz formami ich uprawomocnienia jako warunku wyjaśnienia rzeczywistości i sensowności ludzkiej egzystencji oraz podstawy ładu w zakresie kultury i życia społeczno-politycznego. Teoretyczna i praktyczna kontestacja tezy teistycznej w odniesieniu do poznania istnienia i natury Boga, zwłaszcza w formie agnostycyzmu i ateizmu. Ukazanie specyfiki i znaczenia racjonalnego ugruntowania przekonań religijnych jako podstawowego elementu tzw. praeambula fidei	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								(przedprozy wiary), niezbędnego elementu uwiarygodnienia wiary religijnej, w szczególności ugruntowanego na Objawieniu judeochrześcijańskim i rozwijanego w tradycji Kościoła katolickiego. Wykład obejmuje kwestię poznania tego, że Bóg istnieje, kwestię natury Boga i relacji Bóg – świat. Prezentuje krytycznie ważniejsze nurty z zakresu teologii naturalnej i właściwe im metody uzasadnienia funkcjonujące w różnych kręgach kultury chrześcijańskiej, przede wszystkim zalecane przez encyklikę Fides et ratio.	
8.	Filozofia człowieka	H				60	7	Ukazuje bogactwo i swoistość fenomenu człowieka oraz jego zróżnicowanych ujęć, interpretacji, ze szczególnym uwzględnieniem wątków mających odniesienia światopoglądowe, zwłaszcza sformułowanych w kręgu antropologii chrześcijańskiej, jako fundament pedagogiki i antropologii teologicznej. Sygnalizując perspektywę sformułowaną na gruncie antropologii przyrodniczej i kulturowej, ujmuje człowieka w aspekcie filozoficznym na płaszczyźnie ludzkiej natury (fenomenologia człowieka) i bytu osobowego człowieka. Umożliwia zdobycie orientacji w zakresie dziejów antropologii oraz jej współczesnych tendencji, formując umiejętność rozpoznawania, charakteryzowania i oceny poszczególnych koncepcji, ich uwarunkowań historycznych,	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								założeń i konsekwencji dla obrazu człowieka, zwłaszcza w aspekcie niebezpieczeństwa różnych form redukcjonizmu. Dostarcza przesłanek do analiz etycznych oraz przygotowuje do ugruntowanego na Objawieniu judeochrześcijańskim ujęcia człowieka jako przedmiotu różnych dyscyplin teologicznych.	
9.	Filozofia religii	H				30	4	Zapoznanie ze specyfiką oraz osiągnięciami i ograniczeniami nauk o religii, a także z historią badań nad religią (zwłaszcza nurtami filozofii religii) i specyfiką postaw wobec religii. Ukazanie istoty religii, jako wieloaspektowo ujawniającego się sposobu życia człowieka, w formie osobowej i dynamicznej relacji człowieka do osobowo rozumianego Boga, która umożliwia najpełniejszą aktualizację bytu ludzkiego. Filozoficzne wyjaśnienie/usprawiedliwienie zjawiska religii przez odwołanie się do ontycznej struktury rzeczywistości (w szczególności do istnienia Boga, jako najdoskonalszego w wymiarze istoty i istnienia osobowego korelatu relacji religijnej), a także do struktury i dynamiki człowieka, jako bytu osobowego o charakterze przygodnym, spotencjalizowanym i otwartym na Boga. Epistemologiczna charakterystyka przekonań religijnych, w szczególności w aspekcie ich prawdziwości, traktując religię katolicką jako religię modelową (paradygmatyczną). Rozwijając	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								aspektywnie ustalenia metafizyki, zwłaszcza filozofii Boga i filozofii człowieka, filozofia religii pozwala dostarczyć dogodnego instrumentarium dla teologii i apologii religii.	
10.	Etyka ogólna i stosowana	H				75	7	Ukazanie moralności jako jednego z podstawowych wymiarów egzystencji i natury człowieka. Zapoznanie z problematyką etyczną, którą podejmowali myśliciele różnych epok i nurtów filozoficznych w kręgu kultury europejskiej (euroatlantyckiej) oraz przygotowanie do analizy i świadomego wyboru postaw wobec współczesnych problemów i sytuacji moralnych jako filozoficzny fundament teologii moralnej. Zapoznanie z podstawowymi kierunkami etycznymi oraz specyfiką problemów moralnych i argumentacji stosowanej w etyce (prezentując przedmiot etyki, jej stosunek do dyscyplin pokrewnych, zwł. do teologii moralnej, oraz główne nurty myśli etycznej – od starożytności po czasy współczesne). Systematyczna prezentacja podstawowych zagadnień etycznych w duchu personalizmu funkcjonującego w kręgu kultury chrześcijańskiej, zwłaszcza dorobku św. Tomasza z Akwinu, oraz aktualne problemy etyczne, głównie z zakresu bioetyki.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
11.	Filozofia kultury, sztuki i techniki	H				30	4	Wprowadzenie w rozumienie istoty kultury i jej podstawowych gałęzi, z wyakcentowaniem problematyki rozumienia człowieka jako twórcy	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01

								kultury, a także znaczenia kultury dla człowieka w wymiarze indywidualnym i społecznym. Omówienie sztuki i techniki służy zrozumieniu ambiwalentnego znaczenia ludzkich wytworów kulturowych. Efektem tych zajęć powinien być habitus, w formie zrozumienia natury twórczości kulturowej, zwłaszcza artystycznej i technicznej, uwrażliwienie na jej rolę w życiu indywidualnego człowieka i społeczeństw, pomoc w wypracowaniu umiejętności ocen zróżnicowanych form i dzieł kultury w świetle podstawowych wartości ludzkich, zwłaszcza wypracowanych w kulturze chrześcijańskiej, ale także zgodnego z paradygmatami prawdy, dobra i piękna „poruszania się” we współczesnym pluralizmie kulturowym i cywilizacji naukowo-technicznej. W tej formie przedmiot dostarcza aspektywnego instrumentarium dla zajęć z zakresu teologii moralnej i duchowości, a także w procesie wdrażania do praktyki kerygmatyczne.	TMaK_K05 TMaK_K06
12.	Filozofia społeczna i polityczna	H				30	4	Ukazanie natury, roli (szanse i zagrożenia) różnorodności przejawów życia społecznego, politycznego i gospodarczego jako ważnych wymiarów egzystencji i aktywności ludzkiej. Ukazanie współczesnych realiów w tych wymiarach na tle ich długich dziejów. Ujęcie ich w perspektywie moralnej oraz dostarczenie narzędzi do ich oceny	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								w perspektywie aksjologii ukonstytuowanej w kręgu kultury chrześcijańskiej. Stymulowanie rozwoju społecznego habitus jako pojętej indywidualnie i w sposób zorganizowany wrażliwości i odpowiedzialności społecznej. Dostarczenie instrumentarium dla teologii moralnej i katolickiej nauki społecznej.	
13.	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	H				60	7	Przedmiot prezentuje główne zagadnienia filozoficzne dotyczące własności i natury świata materialnego w kontekście osiągnięć nauk przyrodniczych. Uzyskany w ten sposób filozoficzno-przyrodniczy obraz świata stanowi podstawę dla dalszego studium nad jego naturą w perspektywie ustaleń teologicznych i pozwala na zharmonizowanie go z właściwie interpretowanym przekazem biblijnym w ramach teologii stworzenia i teologii objawienia. Strukturę całości zajęć wyznaczają trzy główne obszary tematyczne: (1) przyrodoznawstwo; (2) filozofia przyrodoznawstwa; (3) filozofia przyrody. Zagadnienia dotyczące przyrodoznawstwa stanowią podstawę dla prezentacji tematów z zakresu filozofii przyrodoznawstwa i filozofii przyrody zgodnie z przyjętym podstawowym założeniem, że obecnie nie można prawidłowo rozumieć świata materialnego, abstrahując od ustaleń nauk przyrodniczych oraz bez właściwego pojmowania ich statutu epistemiczno-metodologicznego. Ze	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								względem na to, że studia z zakresu filozofii są ukierunkowane na zdobycie formacji teologicznej (a także duszpasterskiej) i dostosowane do jej wymagań, całość wykładu służy ukazaniu istotnych wątków dotyczących światopoglądowego kontekstu nauk przyrodniczych, związków przyrody z ludzką działalnością oraz uwypukleniu zagadnienia relacji między naukowo-przyrodniczym i teologicznym obrazem świata. Studium to pozwala uzyskać najważniejsze informacje na temat aktualnego przyrodniczego (naukowego) obrazu świata i filozoficznych aspektów jego rozumienia; rozpoznać specyfikę problemów i dyskusji filozoficznych dotyczących przyrody oraz zależności (komplementarność) pomiędzy naukowym, filozoficznym i teologicznym obrazem świata. Dostarcza narzędzi do krytycznej oceny jednostronnego postrzegania rzeczywistości w duchu naturalizmu, materializmu i scjentyzmu.	
14.	Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii biblijnej			N		30	2	Wprowadzenie do Biblii jako historycznego objawiania się Boga, które zapisali w formie literackiej ludzie wybrani przez Niego i obdarowani Jego Duchem; dzieje refleksji nad tym, co sprawia, że niektóre teksty starożytne są Pismem Świętym oraz współczesna systematyzacja rozważań wokół kwestii natchnienia biblijnego, a zwłaszcza jego istoty, zakresu,	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08

							skutków i znaczenia dla interpretacji Biblii. Rozumienie najważniejszych cech Pisma Świętego: jedności, prawdziwości i świętości; prezentacja historycznego kształtowania się zbiorów tekstów Pisma Świętego oraz konsekwencji tego procesu: powstawanie kanonów z ich wewnętrzną strukturą i zewnętrznymi granicami; historyczno-literacki wymiar kanonu Biblii oraz jego znaczenie teologiczne; literatura apokryficzna w relacji do ksiąg kanonicznych oraz do czasów rzeczywistego jej powstawania. Charakterystyka sposobów dotarcia do tekstu w postaci oryginalnej oraz omówienie znaczenia wariantów i przekładów dla jego interpretacji: języki, postacie i dzieje tekstu oryginalnego Biblii; jej starożytne przekłady i parafrazy; zasady krytyki tekstu (kryteria zewnętrzne i wewnętrzne); rola w egzegezie edycji krytycznych oraz dawnych i współczesnych przekładów. Konieczność interpretacji tekstów biblijnych z uwzględnieniem: zasad wynikających z zależności sensu tych tekstów od warunków historycznych ich powstania i ich gatunków literackich; reguły ich odczytywania w tym samym Duchu, w którym zostały one napisane (zarówno w odniesieniu do ich sensu historycznego, jak i do ich aktualnego miejsca oraz znaczenia w życiu i misji Kościoła); hermeneutyka biblijna jest	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								omówiona w związku z hermeneutykami ogólną i teologiczną. Klasyczne traktaty wstępne uzupełnia wprowadzenie do źródeł (archeologicznych i literackich) dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej). Dane pochodzące z tych źródeł są przywoływane w ramach wykładów i ćwiczeń poświęconych poszczególnym tekstom biblijnym.	
15.	Pięcioksiąg			N		30	2	Wstęp do Pięcioksięgu (Tory) i ksiąg historycznych – w sensie dokumentu historycznego, dzieła literackiego oraz świadectwa zarówno dziejów zbawienia, jak i odpowiedzi człowieka na objawienie Boże; dzieje formacji tekstów i znaczenie ich miejsca w świętych Pismach Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim); zarys badań nad genezą Pięcioksięgu z klasycznym ujęciem teorii źródeł oraz z nowszymi hipotezami o jego formacji i redakcji; wykład wprowadza do lektury: tekstów o początku i pradziejach ludzkości oraz historii patriarchów i wyjścia; ponadto ukazuje rozwój teologii przymierza (od Noego do przymierza synajskiego) oraz omawia trzy kodeksy (przymierza w Wj 20–23; świętości w Kpł 17–26; deuteronomiczny w Pwt 12–26).	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05
16.	Księgi historyczne Starego Testamentu			N		30	2	Systematyczna introdukcja do ksiąg historycznych składa się ze wstępów szczegółowych do	TMaK_W05 TMaK_U02

								poszczególnych ksiąg (obejmujących zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne), ujętych w zbiorach, które przedstawiają: historię deuteronomiczną (Joz, Sdz, 1-2 Sm, 1-2 Krl); historię kronikarską (1-2 Krn, Ezd, Ne), historię ksiąg historyczno-dydaktycznych (Rt, Tb, Jdt, Est) oraz historię wystąpienia Machabeuszów (1-2 Mch). Ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy; w ich ramach teksty są przedmiotem lektury, która adekwatnie odkrywa prawdy w historycznych świadectwach objawienia Bożego w związku z twierdzeniami nauk humanistycznych, społecznych i przyrodniczych; kryterium wyboru tekstów przeznaczonych na ćwiczenia jest też ich znaczenie dla wspólnych tematów dwóch głównych części Biblii w celu ukazania potrójnej relacji między tymi częściami: ciągłości, jej braku oraz nowości.	TMaK_K02 TMaK_K08
17.	Księgi prorockie Starego Testamentu			N		60	5	Księgi prorockie na tle dziejów Izraela (od VIII do II wieku przed Chr.); podobieństwa i różnice między profetyzmem biblijnym a analogicznymi fenomenami w świecie starożytnym; kształtowanie się tekstów prorockich i znaczenie ich miejsca wśród świętych Pism Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim); systematyczne wprowadzenie do ksiąg prorockich, podążając za czasem działalności poszczególnych	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08

								proroków, przedstawia kwestie (historyczne, literackie i teologiczne) dotyczące całości poszczególnych ksiąg lub ich głównych części w grupach: proroków przedwygnaniowych – działających w VIII wieku (Oz, Am, Mi, Iz 1–39) oraz w VII wieku (m. in. Ha, So); proroków okresu wygnania (m. in. Jr, Ez, Iz 40–55); proroków czasu powygnaniowego (m. in. Iz 56–66; Jl, Za, Ml). Wykład ponadto wyróżnia teksty apokaliptyczne w Księgach Prorockich (Iz 24–27; Dn) oraz charakteryzuje ich treść teologiczną i formę literacką na tle apokaliptyki judaizmu okresu Drugiej Świątyni; ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy; w ich ramach teksty są przedmiotem lektury, która zwraca szczególną uwagę na: związek pierwotnego orędzia prorockiego z historią; relektury inspirowane kolejnymi wydarzeniami w dziejach Izraela; treści związane z rozwojem soteriologii; ich ponowne odczytanie w Nowym Testamencie oraz w żywej tradycji Kościoła w świetle osoby i dzieła Chrystusa; kryterium wyboru tekstów przeznaczonych na ćwiczenia jest też ich znaczenie dla wspólnych tematów dwóch głównych części Biblii w celu ukazania potrójnej relacji między tymi częściami: ciągłości, jej braku oraz nowości.	
18.	Księgi mądrościowe Starego Testamentu			N		30	3	Zarys dziejów formacji tekstów mądrościowych w związku z historią Izraela oraz znaczenie ich	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02

								miejsca w jego świętych Pismach (w kanonach hebrajskim i greckim); ukazanie różnic i podobieństw w odniesieniu do literatury mądrościowej ościennych kultur i cywilizacji; ogólne wprowadzenie do kwestii literackich: rozróżnienie gatunków literackich w zbiorze wraz z ich Sitz im Leben (zwłaszcza w Ps); środki literackie (typowe dla poezji hebrajskiej i przejmowane w tekstach od niej zależnych); wpływy hellenistyczne (w warstwie gramatycznej, leksykalnej, semantycznej oraz retorycznej); systematyczne wprowadzenie do ksiąg mądrościowych (Hi, Ps, Prz, Koh, Pnp, Mdr, Syr) przedstawia kwestie historyczne, literackie i teologiczne; -wykład koncentruje się na niektórych tematach teologicznych: rozwoju soteriologii; mesjanizmie psalmów; antropologii biblijnej oraz nauczaniu moralnym (w wymiarze społecznym i jednostkowym); ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy; w ich ramach teksty są przedmiotem lektury, która zwłaszcza w przypadku psalmów zwraca uwagę na związek ich pierwotnego znaczenia z Sitz im Leben oraz na ich sens odsłaniający się w ponownym odczytaniu dokonywanym przez Nowy Testament i żywą tradycję Kościoła w świetle osoby i dzieła Chrystusa; kryterium wyboru tekstów przeznaczonych na ćwiczenia jest też ich znaczenie dla wspólnych	TMaK_K08
--	--	--	--	--	--	--	--	---	----------

								tematów dwóch głównych części Biblii w celu ukazania potrójnej relacji między tymi częściami: ciągłości, jej braku oraz nowości.	
19.	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie			N		60	5	Ewangelia Jezusa Chrystusa jako wydarzenie i zbiór ksiąg; wspólne przyczyny powstania czterech Ewangelii oraz ich forma wśród starożytnych i biblijnych gatunków literackich; geneza Ewangelii oraz kwestia synoptyczna; etymologia terminu „synoptyczny” i jego związek z planem literackim trzech Ewangelii i treścią ich perykop na tle czwartej Ewangelii; problem jedności i różnorodności czterech Ewangelii na przykładach prób jego rozwiązywania w lekturach: redukcjonistycznej – Marcjon; ezoterycznej – ewangelie gnostyckie; harmonizującej – Diatessaron; historycznie, literacko i teologicznie adekwatnej do przedmiotu, którym jest czterokształtna Ewangelia; historyczność i trzy etapy kształtowania się tradycji ewangelicznej; wykład zawiera systematyczne wprowadzenie do Ewangelii synoptycznych (Mateusza, Marka, Łukasza) i Dziejów Apostolskich; dokonuje starannego rozróżnienia między kwestiami wymagającymi podejścia głównie diachronicznego (rzeczywisty autor, adresaci, czas, miejsce i powody ich powstania) a zagadnieniami rozpatrywanymi w ramach podejścia synchronicznego (tożsamość autora i adresatów implikowana	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

								w tekstach; sytuacja eklezjalna i kulturowa odzwierciedlona w tekstach; struktura całości, język i styl); wykład na przykładzie interpretacji wybranych tekstów daje syntezę wiodących treści teologicznych trzech Ewangelii synoptycznych z uwzględnieniem jedności dzieła Łukaszwego; ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie narracyjnej); przeznaczone na nie teksty są wybierane ze względu na problemy omawiane podczas wykładu oraz na ich znaczenie w teologii systematycznej, miejsce w liturgii i rolę w duchowości chrześcijańskiej.	
20.	Pisma Janowe			N		45	5	Znaczenie miejsca Ewangelii Jana, 1,2,3 Listu Jana oraz Apokalipsy Jana w kanonie Biblii; zróżnicowanie gatunkowe zbioru oraz jego związki genologiczne z analogicznymi tekstami w kanonie biblijnym i poza nim (z Ewangelią synoptycznymi oraz z epistolografią i apokaliptyką); kwestia autorstwa pism składających się na zbiór oraz problemy jedności literackiej i teologicznej w odniesieniu do jego całości i do poszczególnych pism (np. hipotezy krytyki literackiej o redakcji Ewangelii Jana); stosunek czwartej Ewangelii do tradycji synoptycznej na płaszczyźnie historycznej, literackiej i teologicznej oraz pytanie o jej wartość jako świadectwa ziemskiego życia Jezusa i rozwoju	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

								teologii; wykład zawiera systematyczne wprowadzenie do poszczególnych ksiąg tego zbioru (obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne); na podstawie interpretacji wybranych tekstów przedstawia syntezę wiodących treści teologicznych, a szczególnie soteriologii, chrystologii, pneumatologii i eschatologii; ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (z przykładami zarówno interpretacji tekstów tego zbioru przez ojców Kościoła, jak też ich odczytywania w liturgii i sztuce chrześcijańskiej); teksty omawiane w ramach tych zajęć są wybierane ze względu na problemy podnoszone podczas wykładu oraz na ich znaczenie w teologii systematycznej, miejsce w liturgii i rolę w duchowości chrześcijańskiej.	
21.	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu			N		45	3	Listy Nowego Testamentu jako część kanonu Biblii i jako gatunek literacki na tle starożytnej formy listu; listy Pawłowe jako źródło (auto)biograficzne apostoła oraz ich relacja do Dziejów Apostolskich w warstwie biograficznej i teologicznej; kwestie autorstwa oraz charakteru apostolskiego pism składających się na „Corpus Paulinum” oraz pozostałych (oprócz 1, 2 i 3 Listu Jana); wykład zawiera systematyczne wprowadzenie do poszczególnych listów (obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne); na podstawie	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

							interpretacji wybranych tekstów oferuje syntezę wiodących treści teologicznych, a zwłaszcza doniosłych w nich tematów zarówno soteriologicznych (m.in. ich związku z chrystologią; jedności Bożego planu zbawienia; monoteizmu i pośrednictwa Chrystusa; relacji wiary i uczynków według nauczania Pawła i Jakuba), jak też pneumatologicznych i eklezjologicznych (posługiwania i charyzmaty w Kościele przedstawionym jako ciało Chrystusa); ćwiczenia wprowadzają do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie retorycznej); teksty omawiane w ramach tych zajęć są wybierane ze względu na problemy podnoszone podczas wykładu oraz na ich znaczenie w teologii systematycznej, miejsce w liturgii i rolę w duchowości chrześcijańskiej.		
22.	Teologia i hermeneutyka biblijna			N		30	3	Kwestia miejsca, metody i celu teologii biblijnej wśród działań teologii oraz problemy terminologiczne (pytanie o uprawianie teologii niebiblijnej i nieteologicznej egzegezy biblijnej); dlaczego jest nie tylko możliwa, ale i konieczna jedna teologia biblijna – konfrontowana z różnorodnymi sposobami jej uprawiania – obejmująca Stary Testament oraz Nowy Testament; wykład ma przypominać, że teksty biblijne, chociaż są badane przez nauki nieteologiczne w sposób właściwy dla ich metodologii, pozostają cały	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08

								czas świadectwem rzeczywistego objawienia Boga, czyli Jego wejścia w dzieje ludzkości oraz historii jednostek; integralne studium tych tekstów, jeśli nie przeciwstawia się obiektywizmowi hermeneutyki naukowej, nie może ostatecznie pomijać tego objawienia; jeśli zatem Stary i Nowy Testament powstały we wzajemnym powiązaniu ze wspólnotami Izraela i Kościoła, których wiara stanowiła odpowiedź na to objawienie, to historycznym kontekstem Pism świętych jest życie tych wspólnot; omawiane na wykładzie tematy, na które mogą się składać treści wybrane i powiązane ze względu na ich znaczenie dla teologii systematycznej czy praktycznej, powinny być zawsze interpretowane w tym historycznym kontekście.	
23.	Liturgika fundamentalna			N		15	1	Natura i charakter liturgii; cel liturgii; zgromadzenie liturgiczne; prawo liturgiczne; elementy naturalne w liturgii; źródła i rozwój liturgii rzymskiej: liturgia żydowska i liturgia chrześcijańska; misterium paschalne fundamentem liturgii; liturgia czasów apostołskich (I wiek); liturgia do IV wieku (wpływy helleńsko-judaistyczne); rodziny liturgiczne na Wschodzie i Zachodzie; „złoty wiek” liturgii rzymskiej (wieki V–VII/VIII); liturgia rzymska w epoce wczesnego średniowiecza; cechy liturgii rzymskiej w wiekach XI–XV; liturgia rzymska w dobie reformacji i Soboru Trydenckiego (XVI wiek);	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04

								ruch liturgiczny; soborowa Konstytucja o liturgii i reforma liturgii Soboru Watykańskiego II: rozumienie liturgii i niektóre próby jej definicji przed Soborem Watykańskim II; definicja liturgii Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego; liturgika jako nauka (przedmiot nauki, podział nauk liturgicznych); ukształtowanie przestrzeni liturgicznej; przedmioty i szaty liturgiczne.	
24.	Rok liturgiczny i Liturgia Godzin			N		15	1	Pojęcie i istota roku liturgicznego; rozwój roku liturgicznego przed i po IV wieku; odnowa roku liturgicznego w wieku XX; niedziela najstarszym i pierwotnym dniem świątecznym Kościoła (Dies Domini); struktura roku liturgicznego: Triduum Paschalne, czas Wielkanocy, Wielki Post, czas Narodzenia Pańskiego, Adwent, czas zwykły; uroczystości, święta i wspomnienia Najświętszej Maryi Panny i Świętych; okresowe dni modlitw, nabożeństwa okresu liturgicznego i pory roku; rok liturgiczny w życiu parafii; Liturgia Godzin: historia officium divinum; części Liturgii Godzin; teologia Liturgii Godzin; łączenie części Liturgii Godzin między sobą i z Mszą św.; przepisy odnoszące się zachowania w chórze; Liturgia Godzin w życiu parafii.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04
25.	Liturgika: Sakramenty			N		30	3	Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (chrzest i bierzmowanie); chrzest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego; chrzest	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01

							dorosłych a chrzest dzieci; liturgiczna organizacja katechumenatu i inicjacji chrześcijańskiej od połowy II do VI wieku; historia obrzędów inicjacji od VI do XX wieku; rozdzielanie sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego; obrzęd wtajemniczenia chrześcijańskiego dorosłych – Ordo initiationis Christiane adultorum; dwa modele udzielania sakramentów inicjacji chrześcijańskiej; symbolika i teologia liturgii chrztu; chrzest w życiu parafii i rodziny; bierzmowanie sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego; wyodrębnienie i rozwój liturgii bierzmowania przed i po V wieku; przebieg, symbolika i teologia liturgii bierzmowania; Sakramenty uzdrowienia – dzieje liturgii sakramentu pokuty do X wieku: pokuta publiczna, taryfowa, prywatna, praktyki pokutne; liturgia sakramentu pokuty od XI wieku: nazwa i jej konsekwencje praktyczne; aktualna liturgia sakramentu pokuty i pojednania: trzy formy celebracji sakramentu; celebracje pokutne według rytuału „Obrzędy pokuty”; dzieje liturgii sakramentu namaszczenia chorych do XII wieku: Jk 5,14-15; modlitwy poświęcenia oleju chorych, podmiot, szafarz i liturgia sakramentu; sakrament namaszczenia chorych od XIII wieku do Vaticanum II: teologia scholastyczna, Sobór Trydencki, Rytuał rzymski 1614, CIC; KL i KK;	TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04
--	--	--	--	--	--	--	--	---

							charakterystyka Ordo unctionis infirmorum z 1972: Praenotanda, zawartość i układ rytuału; aktualna liturgia sakramentu namaszczenia chorych; różne formy liturgicznej posługi chorym i umierającym; wiatyk: historia, liturgia, teologia. Sakramenty w służbie Komunii – dzieje celebracji małżeństwa i liturgii sakramentu małżeństwa w Kościele; obecna liturgia małżeństwa i sakramentu małżeństwa; jubileusze małżeńskie; dzieje celebracji sakramentu święceń (kwestia „niższych święceń”); obecna liturgia ad missio, lektoratu i akolitu; liturgia święceń diakonów, presbiterów i biskupów.		
26.	Liturgika: Eucharystia			N		30	3	Geneza celebracji Eucharystii chrześcijańskiej: żydowska uczta świąteczna; biblijne przekazy o ustanowieniu Eucharystii; Ostatnia Wieczerza a uczta paschalna; historyczny rozwój celebracji Eucharystii (zwłaszcza w rycie rzymskim aż po obecną wersję Mszału rzymskiego); obrzędy liturgii Eucharystii: liturgia wejścia, pozdrowienie i akt pokuty; słowo wprowadzające w liturgię Mszy św.; Kyrie, Gloria, kolekta; liturgia słowa Bożego; układ czytań w ciągu roku liturgicznego; modlitwa wiernych; liturgia przygotowania darów; prefacja, jej związek z liturgią słowa i anaforą; struktura i znaczenie Modlitwy Eucharystycznej (specyfika wersji w obecnym Mszału); modlitwa Pańska z embolizmem; obrzęd	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04

								pokoju; gest łamania chleba, śpiew „Baranku Boży”, prywatne przygotowanie kapłana i wiernych, zaproszenie na ucztę; przyjmowanie Ciała i Krwi Pana, dziękczynienie po Komunii św. i modlitwa pokomunijna; obrzędy zakończenia Mszy św.; komunია św. i kult tajemnicy eucharystycznej poza Mszą św.	
27.	Sakramentalia i pobożność ludowa	???		N		15	1	Sakramentalia: pojęcie, historia, celebrowanie; obrzędy błogosławieństw; pogrzeb chrześcijański; dedykacja kościoła i ołtarza; profesja zakonna; egzorcyzm; pobożność ludowa: relacja do liturgii, rodzaje, zasady organizowania; nowe formy modlitwy publicznej.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04
28.	Liturgiczna posługa diakona			N		15	1	Posługa diakona w liturgii mszalnej; sprawowanie sakramentu chrztu św.; przewodniczenie liturgii małżeństwa; sprawowanie błogosławieństw; przewodniczenie liturgii pogrzebu; wiatyk.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04
29.	Wstęp do teologii			N		30	3	Pojęcie i natura teologii; specyfika poznania teologicznego i jego relacja do innych typów poznania; historia teologii (dzieje metarefleksji teologicznej); metody	TMaK_W04 TMaK_U01 TMaK_K01 TMaK_K02

								w teologii; źródła teologii (charakterystyka i zasady hermeneutyczne); podział dyscyplin teologicznych (oraz dyscyplin pomocniczych); typy, style, szkoły w teologii (przegląd historyczny).	TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07 TMaK_K08 TMaK_K09 TMaK_K10
30.	Teologia fundamentalna			N		60	8	Przedmiot teologii fundamentalnej stanowi wiarygodność przekazywanego przez Kościół objawienia Boga w Jezusie Chrystusie. Głównym zadaniem tej dyscypliny jest zatem refleksja nad rzeczywistością objawienia chrześcijańskiego i jego trwaniem w Kościele. Wykazuje ona, że chrześcijaństwo jest wiarygodne w obliczu ludzkiego rozumu, ma podstawy historyczne i pozwala rozszyfrować ludzkie życie jako sensowne. Dokonuje tego przez formułowanie argumentów niezbędnych do dialogu Kościoła z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami, badanie obiektywnej wartości tych argumentów i ich obronę. W ten sposób teologia fundamentalna daje podstawy dla studium całej teologii, a także dla ewangelizacji w zagrożonym indyferentyzmem świecie, w którym prymat wiodą wartości ekonomiczne.	TMaK_W06 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
31.	O Bogu Jedynym i w Trójcy Osób			N		40	4	Aspekt biblijno-historyczny: starotestamentalna doktryna Boga jako zapowiedź: objawienie w historii, atrybuty Boga, etapy powstania „monoteizmu”	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

							żydowskiego; objawienie się Boga w Chrystusie i Duchu Świętym; nowotestamentalne świadectwo o zaangażowaniu Boga w historię zbawienia; etapy powstawania nowotestamentalnej nauki o Bogu; rola wydarzeń paschalnych w odsłonięciu tożsamości Boga; teologia trynitarna do 325 roku: nauka o Bogu między apologią i inkulturacją; rozróżnienie ekonomii i teologii; modalizm; powstanie pierwszych systemów trynitarnych: Ireneusz, Tertulian, Orygenes; problem subordynacjonizmu przednicejskiego; dzieje sporów ariańskich: od Nicei I (325) do Konstantynopola I (381); kluczowa rola ojców kapadockich w tworzeniu języka teologicznego; teologia trynitarna wczesnej scholastyki średniowiecznej: Abelard, Piotr Lombard, Joachim z Fiore; wielkie syntezy scholastyczne: szkoła dominikańska (Tomasz z Akwinu) i franciszkańska (Bonawentura); dzieje sporu o pochodzenie Ducha Świętego w wiekach V–XV; wybrane współczesne teologie trynitarne: Barth, Rahner, Balthasar. Aspekt systematyczny: problem poznania Boga i języka teologii; zagadnienie analogii; wiedza o Bogu między twierdzeniem a przeczeniem; podstawowe pojęcia teologii trynitarniej: hipostaza i substancja; relacja; tajemnica Boga a metafizyka: między jednością i wielością; jeden czy dwa traktaty	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								o Bogu; wolność czy konieczność w wewnętrznym życiu Boga; teologia działania Bożego: rozróżnione (wewnętrzne pochodzenia) i wspólne (ad extra) działania Boga; charakterystyka poszczególnych osób Trójcy Świętej (znamiona).	
32.	Teologia stworzenia i antropologia teologiczna			N		30	4	Aspekt biblijno-historyczny: biblijna nauka o stworzeniu: stworzenie świata – aspekt kosmiczny; stworzenie człowieka – aspekt antropologiczny; stworzenie aniołów (świat niewidzialny); czasowy początek świata i człowieka; stworzenie człowieka jako mężczyzny i kobiety (płciowość w tajemnicy stworzenia); zło w świecie – grzech pierworodny i „grzech świata”; Opatrzność Boża; Jezus Chrystus – centrum stworzenia; jedność stworzenia i zbawienia w perspektywie biblijnej; rozwój nauki o stworzeniu w doktrynie Kościoła. Aspekt systematyczny: Trójca jako fundament stworzenia; wolność działania Bożego w creatio ex nihilo; Bóg nieustannie obecny w stworzeniu – stworzenie otwarte na łaskę; człowiek w stworzeniu: obraz Boga; współpracownik Boga; człowiek i nauka; nowe stworzenie; konsekwencje teologiczne nauki o stworzeniu; wypełnienie stworzenia w Bogu – ostateczna przemiana.	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02
33.	Chrystologia z soteriologią i pneumatologia			N		45	4	Aspekt biblijno-historyczny: soteriologia i chrystologia Nowego Testamentu; rozwój refleksji chrystologicznej w wiekach II i III	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

								(doprecyzowania w kontekście doketyzmu i gnozy, rozwój terminologii greckiej i łacińskiej); chrystologiczne i soteriologiczne konsekwencje sporów ariańskich; chrystologia chalcedońska (nestorianizm, monofizytyzm); postchalcedońskie spory chrystologiczne (kwestia trzech rozdziałów, chrystologia neochalcedońska, monoteletyzm, monoenergizm, ikonoklazm); chrystologia i soteriologia scholastyki (ze szczególnym uwzględnieniem teorii zadośćuczynienia Anzelma z Canterbury); specyficzne akcenty soteriologii i chrystologii reformatorów (XV–XVI wiek); nowożytna krytyka klasycznej chrystologii i odpowiedzi na nią. Aspekt systematyczny: kwestia unii hipostatycznej (hipostaza Syna racją jedności natur Chrystusa, integralność dwóch natur i ich własności) i jej soteriologiczne konsekwencje (pośrednictwo Chrystusa); konsekwencje unii hipostatycznej (perychoreza chrystologiczna, działania teandryczne, communicatio idiomatum); najważniejsze modele soteriologiczne i ich komplementarność. Pneumatologia: Aspekt biblijno-historyczny: pneumatologia Starego Testamentu; pneumatologia Nowego Testamentu; imiona Ducha Świętego w Starym i Nowym Testamencie; soteriologiczno-osobowy wymiar biblijnych symboli	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								Ducha Pańskiego; typologia dzieł i działań Ducha Świętego według Tradycji i Pisma Świętego; pneumatologia epoki patrystycznej (I–III wiek; IV wiek; V wiek, itd.); pneumatologia epoki scholastycznej; epoka nowożytna i współczesność (reformacja, teologia potrydencka, refleksja katolicka w XIX i XX wieku; pneumatologia prawosławna). Aspekt systematyczny: modele trynitarne jako schematy refleksji o Duchu Świętym; zagadnienie Filioque; relacja chrystologii do pneumatologii; zbawcza i eschatologiczna misja Ducha Świętego; Duch Święty a życie chrześcijańskie; Duch Święty a personalistyczna koncepcja łaski; pneumatologiczno-epikletyczny wymiar sakramentów; Kościół jako dzieło i przejaw Ducha; hermeneutyka doświadczenia charyzmatycznego i mistycznego; teologia charyzmatów; współczesne ruchy charyzmatyczne; mariologia w świetle pneumatologii.	
34.	Eklezjologia			N		15	2	Podstawy biblijne nauki o Kościele; zarys dziejów eklezjologii; eklezjologia II Soboru Watykańskiego i papieży posoborowych; Kościół jako sakrament, nowy Lud Boży, Ciało Chrystusa i komunია; podstawowa struktura Kościoła: hierarchia i charyzmat; synodalność; Kościół uniwersalny, partykularny (lokalny); papież, biskup i wyświęceni do posługi w Kościele (omawiane w ramach przedmiotu:	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

								Teologia sakramentu święceń); świeccy w Kościele; życie konsekrowane w Kościele (omawiane jest w ramach przedmiotu: Teologia życia konsekrowanego); Kościół miejszem świętości i świadectwa; Kościół pielgrzymujący, oczyszczający się i chwalebny – wzajemne relacje; Kościół w relacji do świata.	
35.	Charytologia			N		15	2	Człowiek i Bóg – wzajemne relacje w perspektywie stworzenia i odkupienia; grzeszność człowieka jako wołanie o łaskę (grzech pierworodny i grzech osobisty); powszechna wola zbawcza Boga; Aspekt biblijno-historyczny: biblijna nauka o grzechu i łasce; nauka o łasce w historii doktryny katolickiej: św. Augustyn i pelagianizm; teologia średniowieczna i zasada: „łaska zakłada naturę”; reformacja i nauczanie Soboru Trydenckiego; potrydenckie spory wokół łaski. nauka o przeznaczeniu w aspekcie historycznym; nauka o łasce w dziejach duchowości. Aspekt systematyczny: powszechna wola zbawcza jako podstawa nauki o łasce; istota łaski i różne pojęcia łaski (łaska „zewnątrzna” i „wewnętrzna”, stworzona i niestworzona); przymioty i darmowość łaski; łaska jako życie Boże; łaska jako dar Ducha Świętego; człowieka jako „otwarty” na łaskę; usprawiedliwienie i zasługa; łaska i pełnia osobowa człowieka (personalizm łaski);	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

								łaska jako pełnia wolności i droga do Boga (życie duchowe, świętość i mistyka); łaska, charyzmaty i inne dary Boże (doświadczenie łaski); zadatek przyszłej chwały.	
36.	Mariologia			N		15	1	Maryja w Piśmie Świętym; zarys dziejów mariologii; dogmaty maryjne; godność i świętość Maryi; duchowe macierzyństwo Maryi; podstawy teologiczne kultu maryjnego.	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02
37.	Sakramentologia			N		30	3	Sakramenty w ogólności – sakrament w strukturze wiary chrześcijańskiej; sakramentalny wymiar dziejów zbawienia; Chrystus, Kościół i sakramenty – wzajemne relacje; definicja i struktura sakramentu: materia i forma; skuteczność zbawcza sakramentów; łaska sakramentalna i świętość jako upodobnienie do Chrystusa; sakrament jako wydarzenie wiary osobistej i eklesjalnej; cele sakramentów: uwielbienie Boga, budowanie Kościoła i uświęcenie człowieka. Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest: podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza chrztu: wprowadzenie w wiarę i w życie Kościoła; dary osobowe i eklesjalne chrztu; chrzest dzieci; los dzieci zmarłych bez chrztu. Bierzmowanie: podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza bierzmowania; bierzmowanie a udział w życiu Kościoła: świadectwo i posługa;	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

							bierzmowanie w życiu duchowym chrześcijanina. Eucharystia: podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska Eucharystii; komunია sakramentalna i komunია duchowa (trzy sposoby przyjęcia sakramentu); komunია święta w życiu chrześcijanina; obecność eucharystyczna – przeistoczenie; ofiarniczy wymiar celebracji Mszy świętej; szafarz Eucharystii; Eucharystia w życiu Kościoła i chrześcijanina. Sakramenty uzdrowienia. Pokuta i pojednanie: podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; konieczność nawrócenia sakramentalnego i pokuty w życiu chrześcijanina i Kościoła; władza Kościoła odpuszczania grzechów (szafarz sakramentu); „części” pokuty: żal za grzechy; integralne wyznanie grzechów; zadośćuczynienie; teologiczne aspekty indywidualnego wyznania grzechów; skutki indywidualne i eklesjalne spowiedzi. Namaszczenie chorych: podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; skutki sakramentu chorych („uzdrowienie duszy”); znacznie sakramentu w życiu chrześcijanina; namaszczenie chorych a odpuszczenie grzechów; szafarz sakramentu i warunki jego udzielania. Sakramenty w służbie komunii Święcenia: Uwaga: sakrament święceń będzie szczegółowo omówiony w ramach osobnego przedmiotu (teologia	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								sakramentu święceń). Małżeństwo: różnica między małżeństwem (naturalnym) a sakramentem małżeństwa; skutki sakramentu małżeństwa w porządku łaski; ikoniczność sakramentu małżeństwa w stosunku do relacji Chrystus – Kościół; świętość małżeńska.	
38.	Eschatologia			N		30	3	Aspekt biblijno-historyczny: szczątkowa eschatologia Starego Testamentu w swojej dynamice rozwoju: od wewnątrzświatowego spełnienia do możliwości przetrwania śmierci; od etnocentryzmu do uniwersalizmu; eschatologia jako pierwotna tkanka teologii Nowego Testamentu; eschatologia Ojców; spór o uniwersalizm soteriologiczny; główne tendencje eschatologii średniowiecznej; kształtowanie się nauki o czyśćcu; eschatologia w sporach XVI wieku: protestantyzm i odpowiedź katolicka (Trydent); odnowa eschatologii w XX wieku: waga doktryny Soboru Watykańskiego II. Aspekt systematyczny: miejsce i rola eschatologii w dogmatyce i egzystencji: hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych; chrześcijańska eschatologia jako artykulacja nadziei; związek tajemnic w eschatologii; eschatologia między indywidualizmem a wspólnotą (indywidualna–zbiorowa); teologia śmierci; teologia stanów ostatecznych: niebo i piekło; doktryna czyśćca i jej znaczenie	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02

								ekumeniczne; teologia sądu Bożego; paruzyczny dynamizm chrześcijaństwa; problem duszy w świetle zagadnień eschatologicznych; problem stanu pośredniego.	
39.	Teologia sakramentu święceń			N		20	2	Dzieje teologii przewodniczenia w Kościele (urzędu, sakramentu święceń); skutki sakramentu święceń w porządku łaski na poszczególnych stopniach święceń; eklezjologicznie funkcjonalny charakter sakramentu święceń oraz kluczowa rola zdatości do posługi jako wstępnego warunku święceń; celibat jako warunek zdatości do biskupstwa i w Kościele łacińskim do prezbiteratu (teologia celibatu); istota i wzajemna relacja tożsamości wynikających z poszczególnych stopni święceń (biskupstwo jako przedłużenie posługi apostołskiej, prezbiterat i diakonat jako uczestniczące wsparcie apostołskiej posługi biskupa); soteriologiczne i eklezjologiczne zakorzenienie sakramentu święceń (gromadzenie, formowanie, obrona wspólnoty); aspekty chrystologiczny i pneumatologiczny tożsamości wyświęconego (przewodniczenie, inspirowanie, rozeznawanie); wyświęceni w relacji do niewyświęconych (relacja kapłaństwo wspólne – kapłaństwo służebne).	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02
40.	Teologia moralna fundamentalna			N		60	6	Definicja, struktura, metodologia teologii moralnej jako nauki teologicznej; sponsoryczny i personalistyczny charakter	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02

								chrześcijańskiej moralności; teologiczne źródła moralności chrześcijańskiej; pozateologiczne źródła teologii moralnej; wymiar ekumeniczny moralności chrześcijańskiej; rozumność i wolność działania moralnego; struktura działania moralnego i kryteria jego oceny; problematyka prawa moralnego; sumienie jako najbliższa instancja moralna (norma proxima moralitatis); grzech jako negatywna odpowiedź na Boże powołanie.	TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
41.	Aretologia teologiczno-moralna			N		30	3	Miejsce cnót w dynamicznej wizji moralności; wielość i jedność cnót w wychowaniu moralnym; cnoty teologalne (wiera, nadzieja, miłość); cnoty kardynalne (męstwo, roztropność, mądrość, sprawiedliwość).	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
42.	Moralność małżeńsko-rodzinna			N		45	5	Chrześcijańska wizja cielesności; problematyka integracji seksualnej; więź mężczyzny i kobiety w kontekście przymierza małżeńskiego; rodzina w planie Bożym; katolicka etyka seksualna; zagadnienie dewiacji seksualnych.	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
43.	Bioetyka teologiczna			N		30	3	Bioetyka chrześcijańska w kontekście współczesnej dyskusji bioetycznej; zagadnienie szacunku dla stworzenia (ekologia teologiczna); zagadnienia bioetyczne u początku życia ludzkiego (status embrionu ludzkiego, zapłodnienie pozaustrojowe, diagnostyka prenatalna, aborcja); zagadnienia bioetyczne w kontekście zdrowia i choroby (profilaktyka, zachowania mortogenne, eksperymenty medyczne); zagadnienia bioetyczne	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								u kresu życia ludzkiego (opieka paliatywna i hospicyjna, eutanazja, samobójstwo).	
44.	Moralność życia społecznego			N		15	1	Antropologiczny i normatywny fundament moralności życia społecznego (osoba ludzka i jej prawa, zasady życia społecznego); chrześcijanin w świecie kultury i środków komunikacji społecznej; chrześcijanin w przestrzeni politycznej; chrześcijanin wobec ogólnoswiatowego wymiaru problemów społecznych (np. problematyka kryzysu migracyjnego).	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
45.	Penitencja			N		60	6	Biblijno-teologiczne podstawy sakramentu pojednania; aktualne zasady sprawowania sakramentu pokuty i pojednania; typologia penitentów; praktyczne przygotowanie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania; praktyka spowiadania a kierownictwo duchowe; spowiedź a pomoc psychologiczna.	TMaK_W08 TMaK_U13 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_K02 TkMaK_K05
46.	Teologia duchowości 1			N		30	4	Zagadnienia metodologiczne teologii duchowości (przedmiot, źródła i metody badawcze); istota życia duchowego; duchowość a struktura psycho-fizyczno-duchowa człowieka; słowo Boże, sakramenty i wspólnota Kościoła a rozwój duchowy; duchowość chrześcijańska jako życie	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

							teologalne; doświadczenie duchowe; koncepcje rozwoju duchowego; proces rozwoju duchowego, jego uwarunkowania i etapy; etap początkujących (typowe zjawiska); modlitwa chrześcijańska (rodzaje i formy modlitwy, związek modlitwy indywidualnej ze wspólnotową [liturgiczną], medytacja i kontemplacja chrześcijańska, typowe zalecenia różnych metod medytacji); asceza chrześcijańska; duchowość życia świeckiego; duchowość życia prezbitera diecezjalnego (duchowość życia konsekrowanego omawiana jest w ramach zajęć z Teologii życia konsekrowanego).		
47.	Teologia duchowości 2			N		30	4	Rozeznawanie duchowe i rozeznawanie duchów – teologia i metody; rozeznawanie wspólnotowe; rozeznawanie charyzmatyczne; koncepcje rachunku sumienia; walka duchowa; kryzysy duchowe i zasady ich przezwyciężania; wybrane kwestie dotyczące opętania, egzorcyzmu i rozeznawania zjawisk demonicznych; wybrane formy modlitwy wspólnotowej: duchowe przeżywanie Liturgii Godzin; modlitwa wstawiennicza; modlitwa charyzmatyczna; modlitwa o uzdrowienie; droga rozwoju osób dojrzałych duchowo; oschłości duchowe; noce mistyczne; specyfika i podstawowe elementy mistyki chrześcijańskiej; różnorodność form i stopni zjednoczenia mistycznego; mistyka studyjna	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								i przeżyciowa (ogólna charakterystyka i polscy przedstawiciele); nadzwyczajne zjawiska mistyczne (rodzaje i zasady interpretacji); niebezpieczeństwa apersonalnej mistyki Dalekiego Wschodu i współczesnej pseudomistyki.	
48.	Kierownictwo duchowe			N		15	3	Pojęcie kierownictwa duchowego; zarys historii zagadnienia; teologiczne aspekty kierownictwa duchowego; nauczanie Kościoła o kierownictwie duchowym; zadania kierownictwa duchowego; wymagania względem kierownika i osoby korzystającej z kierownictwa; modele (formy) towarzyszenia; wybór kierownika duchowego; proces towarzyszenia duchowego; kierownictwo duchowe w sakramencie pokuty i pojednania; kierownictwo duchowe stałe i okazjonalne; kierownictwo niektórych kategorii osób; indywidualne towarzyszenie duchowe a formacja wspólnotowa.	TMaK_W10 TMaK_U13 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TkMaK_W01 TkMaK_W05 TkMaK_U02 TkMaK_K01
49.	Teologia pastoralna fundamentalna			N		15	2	Wprowadzenie do teologii pastoralnej: pojęcie, przedmiot materialny i formalny teologii pastoralnej; historyczny rozwój teologii pastoralnej; normatywny i praktyczny charakter teologii pastoralnej; metody teologii pastoralnej; teologia pastoralna a dyscypliny teologiczne i pozateologiczne. Misja Kościoła w świecie: stosunek Kościoła do świata (inkulturacja, zasady partycypacji rozwoju Kościoła w rozwoju świata, zagrożenia); uświęcanie świata jako zadanie	TMaK_W08 TMaK_W12 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U01

							Kościół (obecność Kościoła w życiu kulturalnym, gospodarczym, społecznym i politycznym; Kościół wobec ekologii); znaki czasu i ich teologiczna interpretacja. Duszpasterstwo i jego podstawy teologiczne: definicja, podział, historyczny rozwój duszpasterstwa; podstawy teologiczne duszpasterstwa. Podmiot duszpasterstwa: pasterze; instytucje życia konsekrowanego; wierni świeccy. Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana: funkcja kierownicza Kościoła (Kościół powszechny, diecezja i parafia); etapy działalności zorganizowanej.	TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K01 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04 TkMaK_K05	
50.	Teologia pastoralna szczegółowa			N		45	3	Duszpasterstwo zwyczajne: fundamentalne znaczenie duszpasterstwa zwyczajnego; realizacja duszpasterstwa zwyczajnego: posługa nauczania; posługa uświęcania. Posługa pasterska (służebny charakter urzędów i posług w Kościele, chrześcijański styl życia, działalność charytatywna). Duszpasterstwo nadzwyczajne: istota i rozwój duszpasterstwa nadzwyczajnego; rodzaje duszpasterstwa nadzwyczajnego: specjalne: kategoriałne, sytuacyjne, organizowane; specjalistyczne. Duszpasterstwo indywidualne; miejsca realizacji duszpasterstwa: diecezja, rejon i dekanat miejscem realizacji duszpasterstwa; parafia miejscem realizacji duszpasterstwa: wspólnotowy charakter parafii; struktury wspólnotowe parafii	TMaK_W08 TMaK_W12 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K01 TkMaK_K02

								(prezbiterium, parafialne rady: ds. ekonomicznych i duszpasterska, zrzeczenia); tradycyjne i nowe funkcje parafii; współczesne propozycje odnowy parafii.	TkMaK_K03 TkMaK_K04 TkMaK_K05
51.	Duszpasterstwo rodzin			N		30	3	Duszpasterstwo rodzin – pojęcie; powstanie i rozwój duszpasterstwa rodzin; zadania duszpasterstwa rodzin; struktury duszpasterstwa rodzin; formacja pracowników duszpasterstwa rodzin; przygotowanie do małżeństwa i rodziny; duszpasterstwo małżeństw zależne od stażu małżeńskiego; formy wsparcia rodziny (domy samotnej matki, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, telefony zaufania, rodziny zastępcze, świetlice dla dzieci); poradnictwo rodzinne; apostołat rodziny; zrzeczenia rodzin katolickich; zaangażowanie rodzin w życie społeczne i polityczne; pomoc rodzinom w sytuacjach szczególnie trudnych (małżeństwa bezdzietne, rodziny z dziećmi niepełnosprawnymi, rodziny z osobami uzależnionymi); pomoc rodzinom żyjącym w związkach nieprawidłowych, rodzinom rozbitym itp.; postulaty rozwoju duszpasterstwa rodzin.	TMaK_W08 TMaK_W12 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K01 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04 TkMaK_K05
52.	Katechetyka fundamentalna			N		30	1	Pojęcie katechetyki (definicja katechezy, różne koncepcje katechetyki, katechetyka a nauki humanistyczne); zarys historii katechezy (katecheza czasów apostołskich, patrystycznych, od średniowiecza po czasy reformy katolickiej, wiek XVIII i XIX w katechezie, XX-wieczne nurty	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01

							katechetyczne); dokumenty katechetyczne Kościoła katolickiego (adhortacja Jana Pawła II „Catechesi tradendae”, Katechizm Kościoła Katolickiego wraz z Kompendium, Dyrektorium ogólne o katechizacji, Dyrektorium katechetyczne Kościoła katolickiego w Polsce, adhortacja papieża Franciszka „Evangelii gaudium”); natura katechezy: źródła katechezy, funkcje katechezy (wychowanie, nauczanie, wtajemniczenie), katecheza w perspektywie nowej ewangelizacji, elementy katechezy (biblijny, teologiczny, egzystencjalny); cele katechezy: zażyłość z Jezusem Chrystusem, dojrzała wiara; formy katechezy: szkolne nauczanie religii dzieci i młodzieży, katecheza parafialna, katecheza w ruchach formacyjnych i stowarzyszeniach, katecheza rodzinna; realizacja zadań katechezy w ramach poszczególnych jej form; współczesne kierunki i modele katechezy; relacja nauczania religii w szkole do katechezy parafialnej.	TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07	
53.	Katechetyka materialna			N		30	2	Pismo Święte i teologia w katechezie (posoborowe wskazania dla znalezienia właściwego miejsca Pisma św. w katechezie, orientacja kerygmaticzna, katechetyczny charakter Ewangelii); wychowanie liturgiczne w katechezie (katecheza i liturgia – napięcia i współpraca, liturgia i wiara, wnioski dla katechezy wynikające z relacji liturgii i wiary, wychowanie	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04

								świadomości chrzcielnej oraz postaw eucharystycznych, katecheza a rok liturgiczny); formacja doktrynalna w katechezie; wychowanie moralne w katechezie (dawniejsze modele wychowania chrześcijańskiego, model posoborowy, formacja sumienia); eklesjalny wymiar katechezy (koncepcja Kościoła a modele katechezy, eklesjalny charakter katechezy, zadania katechezy w Kościele); autentyczne wartości w społecznościach ludzkich jako źródło katechezy: katecheza i kultura, korelacja nauczania religii w szkole z edukacją szkolną.	TnMaK_K06
54.	Katechetyka szczegółowa	S				45	2	Nauczanie religii w szkole w służbie ewangelizacji; regulacje prawne katechezy; specyfika katechezy w zależności od wieku adresatów: katecheza dzieci w wieku przedszkolnym (wprowadzenie w życie religijne); katecheza dzieci klas I–IV szkoły podstawowej (katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii); katecheza dzieci klas V–VIII szkoły podstawowej (katecheza mistagogiczna wprowadzająca w historię zbawienia oraz przygotowująca do sakramentu bierzmowania); katecheza młodzieży szkół ponadpodstawowych (katecheza tożsamości chrześcijańskiej); katecheza rodzinna; katecheza i religijna formacja dorosłych; programy katechetyczne; katechetyka specjalna.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06

55.	Dydaktyka i metodyka katechetyczna			N		45	2	Ogólna charakterystyka metodyki nauczania religii (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod); cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe; formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii; struktura jednostki lekcyjnej (lekcji religii); pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru; pytania na lekcji religii; zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych w toku lekcji religii; formy modlitwy podczas lekcji religii; katecheza dzieci; katecheza młodzieży; katecheza dorosłych.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W14 TnMaK_W15 TnMaK_U02 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U15 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
56.	Psychologia ogólna	S				45	2	Zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii; biologiczne podstawy procesów psychicznych: anatomia funkcjonalna mózgu oraz mózgowe	TnMaK_W02 TnMaK_W12 TnMaK_U03 TnMaK_U08

								mechanizmy funkcji psychicznych; kierunki i koncepcje psychologiczne (ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji osobowości): behawioryzm, psychoanaliza, neopsychoanaliza, psychologia humanistyczna, poznawcza, współczesne teorie; procesy spostrzegania; procesy uczenia się; pamięć jako proces przechowywania doświadczenia; procesy uwagi; procesy motywacyjne; emocje i uczucia: teorie, mechanizmy, funkcje; stres i jego rola w funkcjonowaniu człowieka; inteligencja – podstawowe pojęcia i koncepcje; ludzkie działanie, determinanty, różnice indywidualne; próba syntezy.	TnMaK_U09 TnMaK_U10
57.	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	S				45	2	Przedmiot, cele, metody stosowane w psychologii rozwojowej; pojęcie rozwoju, mechanizmy i czynniki rozwoju; periodyzacja ludzkiego rozwoju oraz sfery rozwoju człowieka; rozwój człowieka w okresie prenatalnym i perinatalnym; rozwój człowieka w okresie dzieciństwa; rozwój człowieka w okresie dorastania; rozwój człowieka w okresie dorosłości; starzenie się i umieranie; rola czynników społecznych wpływających na rozwój dziecka: rodzina i jej funkcjonowanie, relacje rówieśnicze, grupy odniesienia; nieprawidłowości i zaburzenia rozwojowe (ADHD, Zespół Aspergera, nerwice dzieci szkolnych, lateralizacja, zaburzenia	TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W14 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U11 TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K01 TnMaK_K02

								nastroju, anoreksja, wykorzystanie seksualne); sytuacja dziecka w szkole (budowanie relacji społecznych, kształtowanie empatii, asertywność, fobie szkolne, agresja w szkole); problemy dziecka niepełnosprawnego intelektualnie oraz dzieci z niesprawnością narządu wzroku, słuchu lub mowy; techniki diagnozy funkcjonowania dziecka szkolnego w rodzinie i grupie szkolnej; etapy rozwoju religijności i moralności człowieka; funkcje, struktura i psychologiczne mechanizmy procesu wychowawczego; wpływ i charakterystyka środowisk wychowawczych (rodzina, szkoła, grupy rówieśnicze, media); postawy rodzicielskie oraz osobowość nauczyciela w procesie wychowania; charakterystyka wybranych trudności wychowawczych – rodzaje, przyczyny, pomoc.	TnMaK_K05
58.	Pedagogika 1: Teoretyczne podstawy wychowania	S				45	2	Pedagogika jako nauka; pedagogika i pedagogia; rozwój przednaukowy i naukowy pedagogiki; geneza, struktura i społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej; relacja między teorią a praktyką jako istotny problem pedagogiczny; wieloznaczna tożsamość współczesnej pedagogiki (na przykładzie analizy orientacji pedagogicznych); podmiotowość w teorii i praktyce pedagogicznej; dwupodmiotowość; paradygmat integracji w pedagogice – pedagogika holistyczna, integralna;	TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W11 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U13

								podstawowe kategorie pedagogiczne; relacja wychowawcza: wychowawca – wychowanek; sytuacja wychowawcza; umiejętność słuchania; znaczenie i funkcje różnych komunikatów; aktywne słuchanie; bariery komunikacyjne; akceptacja dziecka; analiza „języka akceptacji”; normy, zasady i wymagania w wychowaniu; pomoc w rozwoju pozytywnego i realistycznego obrazu siebie, swoich możliwości i zdolności; zaufanie i szacunek do siebie; wspieranie procesu usamodzielnienia się dziecka; uczucia – rozpoznawanie i wyrażanie; problem kar w wychowaniu; konstruktywna współpraca z dzieckiem; budowanie autorytetu; rozwiązywanie konfliktów; techniki rozwiązywania konfliktów, szczególnie w odniesieniu do konfliktu wartości; konstruktywne sposoby motywowania klasy do współpracy; pedagogiczne aspekty pracy metodami aktywnymi (profity i pułapki); środowiska wychowawcze i ich współpraca (rodzina, szkoła, grupy społeczne); grupa (grupy, normy, role); cztery procesy grupowe: integracja, komunikacja, strukturalizacja, kultura grupy.	TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
59.	Pedagogika 2: Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	S				45	2	1. Przedmiot badań i zakres pedagogiki specjalnej; 2. Regulacje prawne w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08

								3. Charakterystyka uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 4. Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania i pisanie; 5. Uczeń z niepełnosprawnością; 6. Uczeń ze spektrum autyzmu; 7. Uczeń z ADHD, ADD; 8. Uczeń szczególnie uzdolniony; 9. Uczeń przewlekłe chory; 10. Zasady pracy pedagogicznej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; 11. Diagnoza uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 12. Modele pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych – integracja i inkluzja; 13. Metody pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 14. Projektowanie ćwiczeń dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 15. Ewaluacja podejmowanych działań; 16. Projektowanie indywidualnych planów edukacyjnych; 17. Komunikacja w nauczaniu i wspomaganiu rozwoju osób; 18. Osobowość pedagoga specjalnego.	TnMaK_W10 TnMaK_W14 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U12 TnMaK_U17 TnMaK_K03 TnMaK_K04
60.	Podstawy dydaktyki	S				30	2	Przedmiot i zadania dydaktyki ogólnej; podstawowe pojęcia dydaktyczne; charakterystyka systemów dydaktycznych; proces kształcenia; cele, treści i programy kształcenia; ukryty program kształcenia; zasady dydaktyczne; formy organizacji nauczania –	TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W14 TnMaK_W15

								uczenia się w szkole; toki lekcji – typy lekcji; formy i metody pracy (aktywizacji) uczniów na lekcji; środki dydaktyczne w procesie nauczania – uczenia się szkolnego; planowanie pracy dydaktycznej i przygotowanie się nauczyciela do lekcji; sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów; autoewaluacja i ewaluacja w nauczaniu – uczeniu się; praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych.	TnMaK_U02 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U10 TnMaK_U15
61.	Emisja głosu	H				30	1	Teoretyczne podstawy emisji głosu; budowa aparatu mowy; wielofunkcyjna rola narządów mowy; głos mówiony i głos śpiewaczy; wybrane problemy kształtowania i wykorzystywania elementów emisyjnych (np. intonacja, skala własnego głosu, oddech, dykcja, dynamika, barwa głosu, artykulacja); higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu; trudności pracy głosem w szkole; konsekwencje nieprawidłowych nawyków emisji głosem; optymalne posługiwanie się własnym głosem w pracy nauczyciela; ćwiczenia w określaniu artykulacji głosek, na przestrzenie rezonacyjne i ćwiczenia rozróżniające narządy mowy; kształtowanie prawidłowego oddechu; ćwiczenia aktywizujące pracę mięśnia przeponowego; higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu w pracy w szkole – sposoby przezwycięzania tremy i stresu.	TnMaK_W13 TnMaK_U16

62.	Praktyki psychologiczno-pedagogiczne					30	2	W trakcie realizacji praktyki w zakresie psychologiczno-pedagogicznym student podejmuje różnorodne formy aktywności, kształtuje kompetencje opiekuńczo-wychowawcze, ale nie prowadzi samodzielnie zajęć dydaktycznych, opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych. Celem tej praktyki jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą z uczniami, zarządzaniem grupą i diagnozowaniem indywidualnych potrzeb uczniów oraz konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością.	TMaK_U01 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K06 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_W15 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U12 TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K02 TnMaK_K03
-----	--------------------------------------	--	--	--	--	----	---	--	--

									TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
63.	Praktyki dydaktyczno-katechetyczne			N		120	8	W sumie 120 godzin praktyk pozytywnie ocenionych, w tym: ciągła (minimum 30 godzin, z czego minimum po 15 godzin w szkole podstawowej i szkole ponadpodstawowej), śródroczna (minimum 30 godzin, z czego minimum po 15 godzin w szkole podstawowej i szkole ponadpodstawowej). Praktyka katechetyczna w szkole – ciągła jest skorelowana z tematyką zajęć z dydaktyki nauczania religii 1. i dydaktyki nauczania religii 2. Stanowi integralną część kształcenia pedagogicznego studentów, którzy chcą uzyskać kwalifikacje do nauczania religii w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Jest to praktyka przedmiotowo-metodyczna. Ma ona na celu wspomaganie kandydatów na nauczycieli religii w rozwijaniu kompetencji merytorycznych i metodycznych poprzez: 1) zapoznanie z obowiązującymi w danej szkole: podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce, programem i podręcznikami nauczania religii oraz środkami dydaktycznymi; 2) umożliwianie obserwacji lekcji prowadzonych (o ile to możliwe) przez jednego bądź kilku nauczycieli religii oraz lekcji prowadzonych przez nauczycieli innych przedmiotów na różnych	TMaK_U01 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K06 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_W15 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U12 TnMaK_U14

								poziomach edukacyjnych; 3) poznawanie różnych typów lekcji religii dotyczących tego samego tematu na różnych poziomach; 4) zapoznaniem z różnorodnością form i metod oraz zastosowaniem różnych środków dydaktycznych na lekcji religii; 5) dyskutowanie na temat obserwowanych i prowadzonych lekcji religii; 6) samodzielne prowadzenie lekcji religii w obecności nauczyciela religii – opiekuna praktyki w szkole; 7) samodzielnie przy-gotowanie scenariuszy i prowadzenie lekcji religii w różnych klasach, na różnych poziomach; 8) podejmowanie refleksji w czasie praktyki i dokumentowanie podejmowanych działań w dzienniczku praktyk.	TnMaK_U18 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
64.	Misjologia					15	2	Misjologia – jej metodologia, historia i miejsce wśród innych nauk; biblijne podstawy misji; teologia misji dawniej i dziś; misje, religie i kultury świata; inkulturacja – duszpasterskie i teologiczne wskazania; rodzenie się Kościoła lokalnego (kulturowego) – podstawowe zadanie misji; misje a integralny rozwój człowieka; najważniejsze etapy historii misji w starożytności; najważniejsze etapy historii misji w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii; teologie i współczesne życie Kościoła w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii; duchowość misyjna (tutaj uwrażliwienie ekumeniczne).	TMaK_W06 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

65.	Katolicka nauka społeczna	S				60	6	Zagadnienia wstępne: natura katolickiej nauki społecznej (nauczanie społeczne Kościoła a katolicka nauka społeczna; terminologia; źródła, autonomia, metodologia; interdyscyplinarność; specyfika; moc wiążąca; praktyczny aspekt nauczania społecznego Kościoła); perspektywa biblijna, wymiar teologiczny i społeczny nauczania społecznego Kościoła (tematy społeczne w Starym Testamencie; społeczna misja Chrystusa; wyzwolenie integralne; teologia wyzwolenia a teologia wyzwalań; misja społeczna Kościoła; ewangelizacyjny dialog Kościoła ze światem). Ewolucja katolickiej nauki społecznej; kryteria oceny rzeczywistości społecznej; dyrektywy do działania; aktualizacja regionalna.	TMaK_W11 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U05 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04
66.	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	H				25	3	Kościół pierwotny w Jerozolimie i ewangelizacja Palestyny; działalność misyjna św. Pawła i apostołów; przyczyny rozszerzania się chrześcijaństwa i terytorialny rozwój Kościoła w Europie, Azji i Afryce do IV wieku; oskarżenia kierowane pod adresem chrześcijan i prześladowania chrześcijan do 313 roku; literacka walka z Kościołem do III wieku i działalność apologetów chrześcijańskich; przełom konstantyński: „Edykt mediolański” i jego skutki; początki życia monastycznego w Kościele Wschodnim i Zachodnim; polityka religijna cesarzy rzymskich wobec	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05

								Kościół po śmierci Konstantyna Wielkiego; działalność ewangelizacyjna Kościoła w IV i V wieku; wędrówki ludów i ich skutki dla Cesarstwa oraz Kościoła; działalność charytatywna w Kościele w IV i V wieku; chrystianizacja Frankonii, Anglii, Irlandii oraz krajów niemieckich; zwycięstwo katolicyzmu w Hiszpanii w VI wieku; powstanie islamu i jego ekspansja terytorialna; powstanie Państwa Kościelnego.	
67.	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	H				25	2	Karol Wielki i odrodzenie cesarstwa; Karol Wielki wobec Kościoła; saeculum obscurum – przyczyny i skutki; Cluny – ku reformie; reforma gregoriańska; wyprawy krzyżowe; Sobór Laterański IV; Kościół a Żydzi w średniowieczu; upadek średniowiecznego porządku w Europie; Bonifacy VIII i Francja; tzw. niewola awiniońska papieża; wielka schizma zachodnia; koncylia; sobory XV wieku; devotio moderna; husytyzm; życie zakonne w średniowieczu.	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05
68.	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	H				25	3	Reformacja: geneza, pojęcie, rodzaje i zasięg geograficzny; renesans i humanizm: pojęcia, geneza, różnice między renesansem włoskim i niemieckim; ogólna charakterystyka; renesans i humanizm na gruncie kościelnym; reforma przedtrydencka we Włoszech i Hiszpanii – formy i zakres; św. Ignacy Loyola, jezuita i ich formy aktywności do 1773 roku; geneza, zwołanie i przebieg Soboru Trydenckiego oraz problem	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05

								przyjęcia jego uchwał przez poszczególne państwa; odrodzenie scholastyki (ośrodki i przedstawiciele) i spory o łaskę (D. Banez, M. Baius, L. Molina); pobożność i nauczanie kościelne po Trydencie; mistyka, nauczanie prawd wiary, praktyki sakramentalne, pobożność ludowa; zakony potrydenckie, ich ogólna charakterystyka i charyzmat; misje katolickie: tereny hiszpańskie i portugalskie, metody misyjne, rola państwa i Kongregacji Rozkrzewienia Wiary; redukcje paragwajskie: dobre i złe strony, ich losy w Paranie; wojna trzydziestoletnia: geneza, przebieg i wyniki; pokój westfalski: postanowienia i znaczenie; jansenizm – początki, istota zjawiska, główni przedstawiciele, rola klasztoru w Port Royal, stanowisko Stolicy Apostolskiej wobec jansenizmu; gallikanizm – rodzaje i istota, etapy rozwoju i stanowisko Stolicy Apostolskiej; odnowa życia religijnego we Francji XVI/XVII wieku, kwietyzm; regalizm hiszpański, episkopalizm niemiecki, terezanizm i józefinizm.	
69.	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	H				25	2	Oświecenie: pojęcie, ideały, ogólna charakterystyka, różnice w poszczególnych państwach, ośrodki, przedstawiciele; rewolucja francuska: geneza, przebieg, stosunek do Kościoła; rola Napoleona Bonaparte; restauracja życia kościelnego (strona strukturalna i teologiczno-religijna) w Europie po wojnach	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05

								napoleońskich i wielkiej sekularyzacji; Kościół katolicki obu Ameryk – podobieństwa i różnice; papież XIX wieku od Piusa XVIII do Leona XIII; misje katolickie XIX wieku – renesans i przeszkody; życie wewnętrzne Kościoła w XIX wieku (sytuacja prawna, dyscyplina, życie religijne i nowe zakony); Sobór Watykański I i jego skutki; upadek Państwa Kościelnego; sytuacja Kościoła w czasie I i II wojny światowej; Sobór Watykański II – odnowa kościoła, ruch ekumeniczny; fałszywa recepcja Soboru i masowe odchodzenie duchownych od Kościoła; rozwój Kościoła w krajach pozaeuropejskich; charakter i pola działania zakonów powstałych w XIX i XX wieku; świadkowie wiary; męczennicy XX i XXI wieku; chrześcijanie europejskiego Wschodu po upadku komunizmu; współczesne formy laicyzacji i dechrystianizacji; ruchy charyzmatyczne.	
70.	Historia Kościoła w Polsce	H				20	2	Początki Kościoła polskiego; pogańska i odbudowa Kościoła w Polsce; Kościół w okresie rozbitcia dzielnicowego; udział Kościoła w przywróceniu Polsce korony królewskiej; Kościół w czasach Kazimierza Wielkiego; powstanie metropolii lwowskiej; zakony w Polsce średniowiecznej; sytuacja Kościoła w Polsce w czasach Jagiellonów; reformacja protestancka na ziemiach polskich; katolicka reforma Kościoła w Polsce; Kościoły wschodnie	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05

								w Rzeczypospolitej; religijność nowożytna w Rzeczypospolitej; Kościół wobec Oświecenia; sytuacja Kościoła katolickiego na ziemiach polskich w okresie rozbiorów: a) w zaborze rosyjskim i w Rosji; b) w Księstwie Warszawskim i Królestwie Polskim; c) w zaborze austriackim; d) w zaborze pruskim; życie religijne w Polsce pod zaborami – służba Boża, szafarstwo sakramentów i nauczanie, życie zakonne; wkład Kościoła w odzyskanie niepodległości przez Polskę; dzieje Kościoła katolickiego w II Rzeczypospolitej; martyrologium w czasie II wojny światowej; Kościół w Polsce pod rządami komunistów; Kościół za pontyfikatu papieża Jana Pawła II i po przemianach 1989 roku.	
71.	Patrologia			N		60	6	Studium patrologii w ramach przygotowania do presbiteratu ma na celu głównie zaznajomienie studentów z piśmiennictwem chrześcijańskim pierwszych wieków rozumianym jako uprzywilejowane świadectwo wczesnego przekazu i rozwoju wiary – zarówno co do treści, jak i formy celebracji oraz wcielania jej w życie codzienne. Dokonywało się z czasem w harmonii, czasem w napięciu i konflikcie z kulturami (lub ich elementami), w które chrześcijaństwo wchodziło. Znacząca część omawianych pism tego okresu to twórczość świętych Ojców, sama zaś ich teologia miała najczęściej wybitnie pastoralny charakter – tworzona była przez	TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06

								biskupów-pasterzy na potrzeby ich wspólnot. Pastoralne nachylenie i spekulatywna przenikliwość często szły w parze.	
72.	Prawo kanoniczne – normy ogólne	S				20	2	Pojęcie prawa kanonicznego; metody badania prawa kanonicznego; źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła; źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła w Polsce; Kościół katolicki a państwo i inne społeczności; kanony wstępne Kodeksu Prawa Kanonicznego (1983); ustawy kościelne; prawo zwyczajowe; dekrety ogólne ustawodawcze i wykonawcze oraz instrukcje; dekrety konkretne, nakazy, reskrypty, przywileje; epikia, dyspensy; statuty i normy porządkowe; osoby moralne, fizyczne i prawne; czynności prawne; władza rządzenia, jej rodzaje oraz sposoby delegowania i subdelegowania; urzędy kościelne i ich obsadzanie; utrata urzędu kościelnego; przedawnienie; obliczanie czasu.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04
73.	Prawo kanoniczne osobowe i prawo karne	S				20	2	Pojęcie Ludu Bożego; elementy przynależności do pełnej wspólnoty Kościoła katolickiego; stany w Kościele; obowiązki wszystkich ochrzczonych; prawa wszystkich ochrzczonych; obowiązki wszystkich chrześcijan świeckich; prawa wszystkich chrześcijan świeckich; kształcenie duchowieństwa; inkardynacja i ekskardynacja duchownych; obowiązki duchownych; prawa duchownych; utrata stanu	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04

								duchownego; stowarzyszenia wiernych; kanoniczne prawo karne materialne.	
74.	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	S				20	2	Biskup Rzymu i kolegium biskupów; synod biskupów i kardynałowie; kuria rzymska i legaci papiescy; Kościoły partykularne i ustanowiona w nich władza; zespoły Kościołów partykularnych; synod diecezjalny; kuria diecezjalna; wikariusz generalny, wikariusz biskupi, kanclerz, ekonom; archiwum, rada ds. ekonomicznych; rada kapłańska, kolegium konsultorów, zespół proboszczów konsultorów; kapituły kanoników, rada duszpasterska; parafia, rady parafialne; prawa i obowiązki proboszcza; prawa i obowiązki wikariusza; wakans i przeszkoda na urzędzie proboszcza; dziekan; rektor kościoła, kapelan; przenoszenie i odwoływanie proboszczów.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04
75.	Prawo kanoniczne o sakramentach	S				30	3	Nauczycielskie i uświęcające zadania Kościoła; sakramenty inicjacji chrześcijańskiej; chrzest, sprawowanie chrztu, szafarz chrztu; przyjmujący chrzest, chrzestni, stwierdzenie i zapisanie przyjętego chrztu; bierzmowanie, sprawowanie i szafarz bierzmowania; przyjmujący bierzmowanie, świadkowie, stwierdzenie i zapisanie bierzmowania; Msza święta i jej sprawowanie; szafarz Najświętszej Eucharystii; uczestnictwo w Eucharystii; obrzędy i ceremonie oraz czas i miejsce sprawowania Eucharystii; przechowywanie i kult	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04

								Najświętszego Sakramentu; ofiary mszalne; sprawowanie sakramentu pokuty; penitent i odpusty; sakrament namaszczenia chorych; udzielanie i szafarz święceń; wymogi stawiane kandydatom do święceń; nieprawidłowości oraz inne przeszkody; pozostałe akty kultu Bożego; miejsca i czasy święte.	
76.	Prawo kanoniczne małżeńskie	S				30	3	Pojęcie i rodzaje małżeństwa; istotne przymioty i cele małżeństwa; czynności poprzedzające zawarcie małżeństwa; przepisy Konferencji Episkopatu Polski dotyczące małżeństwa; przeszkody zrywające w ogólności; poszczególne przeszkody zrywające; zgoda małżeńska; wady zgody małżeńskiej; forma zawarcia małżeństwa; małżeństwa mieszane; małżeństwa tajne; skutki małżeństwa; rozwiązanie węzła; separacja; uważnienie małżeństwa; elementy prawa małżeńskiego katolickich Kościołów wschodnich.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04
77.	Ekumenizm			N		30	3	Zadaniem przedmiotu, oprócz przekazania wiedzy o ekumenizmie jako zadaniu kościelnym i o istniejących między wyznaniem chrześcijańskimi różnicach oraz możliwych drogach ich przewyższania, jest wyrobienie w kandydatach do prezbyteratu wrażliwości ekumenicznej. Objawiać się ona powinna zdolnością do prezentowania tożsamości katolickiej w sposób uwzględniający wrażliwość chrześcijan innych wyznań. Zajęcia	TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								powinny owocować także praktyczną umiejętność wykorzystywania tego, co jako wspólne dla różnych wyznań umożliwia już teraz pewne formy współpracy i doświadczania jedności, a tym samym przyczynia się do przewyżczenia podziałów.	
78.	Religiologia i dialog międzyreligijny					45	4	Zajęcia z religiologii mają na celu zapoznanie seminarzystów z bogactwem zjawiska religii w dziejach i w świecie współczesnym. W pierwszej części przedstawia się zagadnienia wstępne, dotyczące nauk religiologicznych i podstaw refleksji nad religią, jej etymologią, genezą, rodzajami i głównymi wymiarami. Następnie w kluczu religioznawstwa i katolickiej teologii religii omawiane są cztery wielkie religie niechrześcijańskie, z którymi Kościół wchodzi dziś w dialog. Istotne w prezentacji każdej z tych religii są dwa ostatnie punkty, w których przedstawiane są przesłanki tego dialogu, ale także najważniejsze punkty sporne. W trzeciej części omawia się podstawowe kwestie katolickiej teologii religii.	TMaK_W18 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06
79.	Homiletyka fundamentalna			N		30	2	Wykłady z homiletyki fundamentalnej mają ukazać rolę słowa Bożego w realizacji dziejów zbawienia, zobrazować kierunki rozwojowe kaznodziejstwa w dotychczasowej historii Kościoła, ukazać wymogi stawiane głoszącemu słowo Boże. Student powinien zapoznać się z teologią słowa Bożego (słowo Boże w Piśmie	TMaK_W08 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TkMaK_W01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K02

								Świątym, zbawcza moc słowa Bożego, słowo i sakrament), znaczeniem teologicznej refleksji na temat miejsca i roli kaznodziejskiej posługi słowa w życiu Kościoła oraz z podstawowymi typami przepowiadania (misyjne, katechetyczne, homilijne). Powinien również osiąść umiejętność dokonania syntezy powiązanych z sobą różnych dyscyplin teologicznych w celu popularyzowania ich w ramach przepowiadania kaznodziejskiego.	TkMaK_K05
80.	Homiletyka materialna i formalna			N		30	3	W ramach wykładów i ćwiczeń z homiletyki materialnej i formalnej student kontynuuje przygotowanie do należytego głoszenia słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie. Wykłady mają ukazać zagadnienia homiletyki materialnej: Pismo Święte podstawowym źródłem przepowiadania, podstawowe treści kerygmatu, elementy moralne, liturgiczne, mistagogiczne i egzystencjalne w przepowiadaniu słowa Bożego. W ramach wykładów z homiletyki formalnej ukazuje się przepowiadanie słowa Bożego w konwencji teorii komunikacji (psychologiczno-socjologiczne aspekty przepowiadania), retoryczny wymiar przepowiadania (kompozycja, język, styl, przyswajanie pamięciowe, wygłaszanie, dialog homiletyczny) oraz proces tworzenia kazania (homilii). W ramach ćwiczeń student pracuje nad tekstem biblijnym i liturgicznym – od tekstu	TMaK_W08 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TkMaK_W01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K02 TkMaK_K05

								do homilii, dokonuje interpretacji czytań lekcjonarza, ćwiczy metodę medytacji antropologicznej i homiletycznej (styku słowa Bożego z konkretnym życiem kaznodziei oraz słuchacza), dokonuje samodzielnej, krytycznej analizy homilii oraz samodzielnie przygotowuje i wygłasza homilie.	
81.	Homiletyka szczegółowa			N		30	4	W ramach wykładów i ćwiczeń z homiletyki szczegółowej student kontynuuje przygotowanie do należytego głoszenia słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie. Homiletyka szczegółowa dokonuje podziału i opisu poszczególnych jednostek przepowiadania kaznodziejskiego: ze względu na formę, okoliczności, wiek słuchaczy, seryjność przepowiadania, kontekst roku liturgicznego oraz sposób komunikacji. W ramach zajęć następuje wypracowanie umiejętności głoszenia różnych form kazań i homilii, a zwłaszcza: monologicznej, dialogicznej, obrzędowej, dla poszczególnych grup wiekowych oraz w różnym kontekście roku liturgicznego, a także o różnym sposobie komunikacji. Student dokonuje samodzielnej, krytycznej analizy homilii i kazań oraz samodzielnie przygotowuje i wygłasza homilie, zwłaszcza homilie ślubne, pogrzebowe, pasyjne oraz przygotowuje serię rekolekcji dla dzieci i dorosłych.	TMaK_W08 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TkMaK_W01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K02 TkMaK_K05

82.	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe					30	3	Wyjaśnienie przepisów prawa polskiego dotyczących funkcjonowania Kościoła Katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnych osób prawnych; przygotowanie do wypełniania zadań duszpasterskich w zgodzie z prawem polskim; wyrobienie świadomości złożoności obowiązującego stanu prawnego i związanej z tym konieczności korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06
83.	Sztuka kościelna					15	2	Zajęcia mają – prócz przekazu wiedzy z historii sztuki i tego, co dotyczy zasad wykorzystywania sztuki w Kościele – wspierać w rozwoju wrażliwości na piękno w różnych jego przejawach (formy, style...). Rozwój wrażliwości powinien dotyczyć zwłaszcza tego, co związane jest z miejscami sprawowania liturgii i przedmiotami w niej wykorzystywanymi. Kandydaci do prezbiteratu powinni nabyć świadomości odpowiedzialności za zachowywanie i pomnażanie dziedzictwa sztuki kościelnej oraz nauczyć się wykorzystywania go w komunikowaniu wiary.	TMaK_W14 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U11 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K10
84.	Socjologia					15	2	Wykład ma charakter ogólnego wprowadzenia w socjologię. Jego celem jest przekazanie podstawowej wiedzy socjologicznej, umożliwiającej rozumienie procesów społecznych. Chodzi	TMaK_W11 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07

								zwłaszcza o: (1) przyswojenie podstawowych pojęć socjologicznych i umiejętność ich stosowania w opisie i analizie rzeczywistości społecznej; (2) przekazanie elementarnej wiedzy o klasycznych i współczesnych teoriach i koncepcjach socjologicznych; (3) wypracowanie umiejętności interpretacji tekstów naukowych z zakresu socjologii; (4) wyrobienie umiejętności interpretacji wyników badań socjologicznych; (5) wzbudzenie wrażliwości, dostrzegania i umiejętności analizy wybranych problemów społecznych; (6) budzenie wyobraźni socjologicznej, w szczególności poprzez krytyczną analizę raportów z badań.	TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U05 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04
85.	Edukacja medialna					30	2	Zagadnienia szczegółowe: – preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja; – krytyczny odbiór przekazów medialnych; – przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach; – budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych; – rola obrazu w mediach społecznościowych; – znaczenie wideo w komunikacji w mediach społecznościowych; – uzależnienie od gier on-line	TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_W19 TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_U11 TMaK_U16 TMaK_K05 TMaK_K07

								- i rzeczywistości wirtualnej; – promocja treści religijnych w Internecie; – zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej; – kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi; – reaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.	
86.	Zasady muzyki					15	1	Zasady muzyki: ogólna wiedza o muzyce jako sztuce; notacja pięcioliniowa w kluczu wiolinowym i basowym, dźwięki, interwały; podstawy harmonii – skale dur-moll, konsonanse, dysonanse, triada harmoniczna; rytmika, agogika, dynamika, artykulacja, zdobnictwo; ogólna wiedza na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych; umiejętność czytania nut i wykonania prostych melodii jednogłosowo na fortepianie; podstawowy repertuar pieśniowy (śpiewy części stałych oraz śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego); solfeż; podstawy emisji głosu.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
87.	Chorał gregoriański					15	1	Zarys historii muzyki religijnej; chorał gregoriański (charakterystyka, historia, repertuar, księgi); notacja chorałowa (klucze, neumy proste i złożone, inne znaki notacyjne);	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09

								style i formy chorału gregoriańskiego; skale modalne (struktura); podstawowy repertuar gregoriański (ordinarium missae, obrzędy Mszy św., wybrane części proprium missae, niektóre antyfony).	TMaK_K10
88.	Tony psalmowe					15	1	Tony psalmowe (w języku łacińskim i polskim) – struktura, zasady recytatywu i kadencjonowania; podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacji, sekwencji; nieszpory parafialne; prawodawstwo muzyki liturgicznej w zakresie liturgii Słowa.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
89.	Obrzędy pogrzebu i dobór pieśni					15	1	Obrzędy pogrzebu; podstawowe zasady doboru pieśni do liturgii.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
90.	Śpiewy Triduum Paschalnego i diakona					15	1	Śpiewy Triduum Paschalnego; śpiewy diakona; tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
91.	Śpiewy mszalne i prawodawstwo z zakresu muzyki kościelnej					15	1	Śpiewy mszalne kapłana; podstawowe dokumenty z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
92.	Język nowożytny		W			120	9	Studium języka nowożytnego w ramach studiów teologicznych powinno umożliwiać jego	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17

							opanowanie (na bazie umiejętności z wcześniejszych etapów edukacyjnych) na poziomie B2+ lub wyższym Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Studium powinno objąć w szczególności terminologię teologiczną w nauczonym języku oraz zapoznanie się z tekstami liturgicznymi w tym języku (co najmniej liturgia Eucharystii i sakramentu pojednania). Należy o to zadbać zwłaszcza na uczelniach, na których seminarzyści uczestniczą w lektoratach ze studentami innych kierunków (może być konieczne uzupełnienie tych elementów w ramach studium domesticum w seminarium).	TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09	
93.	Język hebrajski			N		30	2	Ćwiczenia mają pomóc w opanowaniu elementarnych wiadomości z gramatyki hebrajszczyzny biblijnej oraz jej słownictwa. Fonetyka i ortografia hebrajska. Znaki spółgłoskowe i samogłoskowe. Sylaby i akcenty. Morfologia rodzajnika, niektórych przedrostków, zaimków, rzeczownika regularnego. Wprowadzenie do koniugacji czasownika. Status absolutus i constructus. Przyrostki zaimkowe czasownika. Rzeczowniki nieregularne i segolowe oraz przymiotniki. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące zjawiska z leksyki i gramatyki znaczące dla studium teologii.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09

94.	Język grecki			N		30	3	Ćwiczenia mają pomóc w opanowaniu podstawowych wiadomości z gramatyki i słownictwa greki biblijnej. Wprowadzenie do fonetyki i ortografii. Deklinacje rzeczowników, przymiotników i zaimków. Czasownik w czasie teraźniejszym (oprócz koniunktywu i optatywu) oraz w czasie niedokonanym i aoryście wraz z tematami aorystu mocnego czasowników najczęściej występujących w Nowym Testamencie. Proste związki frazeologiczne. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące zjawiska z leksyki i gramatyki znaczące dla studium teologii.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
95.	Język łaciński					180	13	Celem studium jest przygotowanie studentów do wykorzystania w studium filozofii i teologii katolickiej podstawowych wiadomości z morfologii, składni oraz słownictwa łaciny w zakresie umożliwiającym rozumienie na elementarnym poziomie tekstów Pisma Świętego, tekstów Ojców Kościoła, teologów średniowiecznych oraz liturgii. W czasie zajęć studenci powinni się zapoznać z łacińskimi tekstami liturgicznymi (co najmniej liturgia Eucharystii).	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
96.	Proseminarium		W	N		15	2	Proseminarium służy poznaniu, rozumieniu oraz przestrzeganiu prawnych i etycznych norm korzystania w pracy naukowej ze źródeł i z zasobów własności intelektualnej. Omawia istotne	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_U05

								etapy konstrukcji projektu naukowego: określenie celu i przedmiotu badań; rozpoznanie ich znaczenia dla dyscypliny; dobór metod stosowanych w realizacji projektu; opracowanie koncepcji badań i ich planu. Przygotowuje do prowadzenia kwerendy naukowej, przedstawiając ogólne zasady pozyskiwania danych, ich selekcji oraz interpretacji w celu ich połączenia z argumentacją zmierzającą do wyznaczonych celów. Omawia reguły pisowni słownictwa religijnego, normy cytowania dokumentów w pracy pisemnej oraz zasady sporządzania wykazu wykorzystanej literatury. Przedstawia sposoby rozpowszechniania osiągniętych rezultatów zarówno przez prezentację naukową (referat, komunikat i dyskusję panelową w ramach konferencji), jak i w pisemnej pracy (składającej się ze wstępu, głównych części i zakończenia oraz opatrzonej odpowiednim aparatem naukowym.	TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
97.	Seminarium magisterskie		W	N		180	18	Seminarium magisterskie pogłębia wiedzę uczestników o specyfice przedmiotowej i metodologicznej w zakresie subdyscypliny teologicznej lub dyscypliny pomocniczej teologii, właściwej dla danego seminarium. Wiedza ta jest podstawą poznawania zasad interpretacji tekstów źródłowych uznawanych za podstawowe dla tego zakresu. W tym samym czasie seminarium służy: formułowaniu problemu badawczego; wstępnej	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_U05 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06

								orientacji w stanie badań; zarysowaniu planu opracowania tego problemu. W późniejszym czasie wspiera ono studentów w pierwszej redakcji pracy magisterskiej, pogłębiając ich wiedzę o literaturze przedmiotu związanej z badanymi zagadnieniami oraz wykształcając umiejętności krytycznego korzystania ze źródeł i opracowań. Udział w seminarium prowadzi do opracowania redakcji pracy magisterskiej, doskonaląc umiejętności krytycznej integracji we własnej pracy uwag zgłaszanych przez promotora i innych uczestników seminarium.	TMaK_K08
98.	Wykład monograficzny		W	N		60	4	Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).	TMaK_W08 TMaK_U08 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K07
99.	Teologia życia konsekrowanego			N		15	1	Życie konsekrowane w nauczaniu Soboru Watykańskiego II i w okresie posoborowym (dokumenty soborowe, papieskie, watykańskie, zakonne, Konferencji Zakonów Męskich i Żeńskich w Polsce); natura i typowe cechy życia konsekrowanego (konsekracja zakonna; droga rad ewangelicznych; charyzmat, konstytucje, reguły i dyktoria zakonne); formy życia konsekrowanego w Kościele katolickim (typologie Vaticanum II, Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. i adhortacji Vita consecrata Jana Pawła II, punkty	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								5–12); instytuty świeckie kapłanów diecezjalnych; wymiary życia konsekrowanego (charyzmatyczny, wspólnotowy, misyjny, kontemplacyjny, prorocki, eschatologiczny, sakramentalny, maryjny); eklesjalno-społeczny charakter życia konsekrowanego (osoby konsekrowane w Kościele powszechnym i w Kościołach lokalnych; współpraca osób konsekrowanych z biskupami i z duchowieństwem diecezjalnym; współpraca między poszczególnymi instytutami życia konsekrowanego; współpraca ze świeckimi); główne „areopagi” życia konsekrowanego (zadania ad intra i ad extra); formacja w zgromadzeniach życia konsekrowanego (etapy formacji: etap przednowicjacki, formacja nowicjacka, formacja profesów czasowych, formacja permanentna); pasterskie zadania duchownych wobec przełożonych i członków (członkiń) wspólnot życia konsekrowanego (rekolekcje, dni skupienia, spowiadanie, homilie i konferencje, spotkania w codzienności); specyfika budzenia i dojrzewania powołań do życia konsekrowanego.	
100.	Wychowanie fizyczne					60	0	-	-
101.	Przedmioty uzupełniające		W	N		180	12	Przedmioty uzupełniające oferowane w ramach wybranej przez studenta ścieżki kształcenia.	-
102.	Egzamin magisterski („ex universa theologia”)			N		-	8	Egzamin z pracą dyplomowej i najważniejszych tez z teologii biblijnej, fundamentalnej, dogmatycznej i moralnej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15

									TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2b. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia katechetyczno-pastoralna* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) <i>(np. specjalnościowy, modułowy)</i>	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się <i>(symbole KEU)</i>
1.	Historia filozofii	H				120	16	Dzieje filozofii – od starożytności po czasy współczesne.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
2.	Metafizyka	H				30	3	1. Historia metafizyki od starożytności do czasów współczesnych. 2. Krytyka, ugruntowanie i metoda metafizyki. 3. Podstawowe elementy metafizyki. 4. Filozofia Boga jako ukoronowanie metafizyki.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
3.	Historia zbawienia			N		30	2	1. Terminologia ST i NT dotycząca zbawienia. 2. Etapy historii zbawienia. 3. Pełnia zbawienia w Chrystusie.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08

4.	Filozofia człowieka	H				30	3	Tematyka zajęć z filozofii człowieka skoncentrowana jest na zapoznaniu studenta z podstawowymi, filozoficznymi koncepcjami człowieka. Na zajęciach przedstawione są podstawowe problemy egzystencji ludzkiej: relacja pomiędzy ciałem a duszą, wolność, zło, dobro, śmierć oraz świat wartości. Poruszane zagadnienia podczas zajęć mają pomóc zrozumieniu wyzwań przed jakimi staje współczesny człowiek, aby móc na nie udzielić adekwatnej odpowiedzi.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
5.	Wstęp do filozofii	H				30	3	1. Czym jest filozofia? Czym jest myślenie? 2. Czy można wyjść z jaskini? Główne kierunki pytań filozoficznych. 3. Problem początku filozofii i filozofia początku. 4. Po co teologom filozofia?	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_W12 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
6.	Filozofia poznania	H				30	3	1. Relacje filozofii poznania z pozostałymi naukami. 2. Rys historyczny filozofii poznania. 3. Systematyczne ujęcie problematyki poznania. 4. Koncepcje prawdy.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
7.	Filozofia polityki	H				15	2	Omawiane są główne koncepcje filozoficzne państwa, prawa i polityki. Zasadniczy problem to pokazanie czym jest dobre państwo, jaka jest jego rola i znaczenie. Omawiane podczas wykładu są koncepcje od najstarszych po współczesne. Analizie poddane są również takie wartości jak wolność, równość, sprawiedliwość z naciskiem na koncepcje współczesne, w tym powstałe w XXI wieku.	TMaK_W09 TMaK_W18 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

8.	Historia Kościoła	H				120	8	Historia Kościoła i rola Kościoła w historii (starożytność, średniowiecze, nowożytność, współczesność).	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05
9.	Psychologia ogólna	S				45	3	1. Historia psychologii – podstawowe nurty; 2. Podstawowe pojęcia psychologiczne; 3. Metody badawcze dyscypliny; 4. Biologiczne podstawy zachowania; 5. System potrzeb człowieka; 6. Podstawy psychologii zdrowia; 7. Emocje; 8. Myślenie; 9. Motywacja; 10. Pamięć; 11. Inteligencja; 12. Zjawisko stresu; 13. Różnice indywidualne; 14. Osobowość i temperament; 15. Uczenie się; 16. Umiejętności, kompetencje, zdolności, uzdolnienia; 17. Człowiek w relacjach społecznych; 18. Kształtowanie dojrzałej osobowości.	TnMaK_W02 TnMaK_W12 TnMaK_U03 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10
10.	Teologia fundamentalna			N		105	8	Tekst Pisma Świętego, dokumenty Drugiego Soboru Watykańskiego (konstytucja dogmatyczna o Kościele Lumen gentium, konstytucja duszpasterska Gaudium et spes) oraz podręcznik A. Napiórkowski, Bosko-ludzka wspólnota. Podstawy katolickiej eklezjologii integralnej, WAM, Kraków 2010. Struktura traktatu o Kościele, metody eklezjologii integralnej; Izrael – wybrany lud Przymierza Jahwe; biblijna geneza	TMaK_W06 TMaK_W18 TMaK_U02 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								i natura Kościoła; rys historyczno-dogmatyczny rozwoju myśli o Kościele; eklezjologia systematyczna (teologiczne kategorie Kościoła; jego urzeczywistnianie się oraz znamiona); wzrastające communio.	
11.	Poznanie teologiczne			N		30	2	Teologiczna teoria poznania; język religijny; historyczne koncepcje teologii; metodologia teologii.	TMaK_W01 TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
12.	Wykład monograficzny		W	N		210	14	Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).	TMaK_W08 TMaK_U08 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K07
13.	Metodyka pracy naukowej	H				30	2	Podstawy metodyczne nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, historii, nauk o literaturze przydatnych do studiowania teologii. Metodyka pisania pracy naukowej oraz zapoznanie się z metodami prowadzonych seminariów naukowych. Plan obejmuje uzasadnienie potrzeby pracy naukowej, zaplecze organizacyjne (usprawnienia techniczne dawniej i dziś), cechy charakterologiczne przydatne w pracy naukowej, higienę pracy umysłowej, źródła informacji naukowej oraz możliwości i cele jej przetwarzania, ewidencję	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K04

								informacji naukowej, akrybię pracy dyplomowej oraz elementy obowiązującego prawa autorskiego. Ponadto analiza wybranych tekstów, grupowanie zawartych w nich informacji i ocenę ich wiarygodności, tworzenie streszczeń, konspektów i wyciągów, formułowanie tematów i tytułów, budowę planu, akapitu i przypisu.	
14.	Emisja głosu					30	2	1. Ogólne wiadomości dotyczące budowy i działania aparatów: oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego; 2. Metodyczne odkrywanie i utrwalanie odruchów ciała sprzyjających swobodnej i bezpiecznej pracy głosem; 3. Prawidłowa postawa ciała w procesie mówienia; 4. Praca nad rozluźnianiem obszarów ciała odpowiedzialnych za powstawanie głosu; 5. Oddech w procesie mówienia; 6. Ćwiczenia fonacyjne; 7. Optymalizacja pracy artykulacyjnej; 8. Podstawy autoprezentacji; 9. Przyswojenie zasad bezpiecznej pracy głosem.	TnMaK_W13 TnMaK_U16
15.	Przedmiot fakultatywny (7 z 13) <i>Archeologia biblijna</i> <i>Psychologia religii</i> <i>Liturgika – liturgia wschodnia</i> <i>Liturgika – rok liturgiczny</i> <i>Filozofia religii</i> <i>Religiologia</i> <i>Filozofia Boga</i> <i>Historia sztuki</i>		W	N		210	14	Archeologia biblijna Miejsca kultu w starożytnym Izraelu (ukazanie modeli Przybytku Pańskiego, Świątyni Jerozolimskiej i ich roli w kulcie). Prezentacja najważniejszych miejsc archeologicznych i omówienie ich w świetle Pisma Świętego. Psychologia religii 1. Interpretacja religijności człowieka w głównych kierunkach psychologicznych.	TMaK_W10 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_U11 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02

<i>Język grecki –średni</i> <i>Język grecki – zaawansowany</i> <i>Język hebrajski – średni</i> <i>Język hebrajski – zaawansowany</i> <i>Wykład monograficzny</i>							2. Uwarunkowania i rozwój religijności człowieka. 3. Typologia postaw religijnych i ich związek z osobowością. 4. Funkcje religii w osobowości człowieka. 5. Egzystencjalne korelaty religijności. Liturgika – liturgika wschodnia Charakterystyka liturgii obrządku bizantyjskiego. Kontekst sprawowania Eucharystii – świątynia (cerkiew) i paramenty liturgiczne. Boska Liturgia Św. Jana Złotoustego (struktura, treść, obrzędy). Elementy wschodniej teologii Eucharystii (anamneza, epikleza, eschatologia). Pojmowanie Boga w starożytności. Liturgika – rok liturgiczny Analiza genezy i znaczenia części składowych roku liturgicznego. Filozofia religii Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę: 1. kłopoty z definicją religii i filozofii religii, 2. historia filozofii religii: redukcjonizm i odpowiedź na krytykę, 3. różnorodność doświadczenia religijnego, 4. hermeneutyka języka i symbolu religijnego, 5. specyfika poznania religijnego. Fenomenologia modlitwy i liturgii. Religiologia Wykład prezentuje temat natury	TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K10 TnMaK_W05 TnMaK_U02 TnMaK_K02
---	--	--	--	--	--	--	--	--

							religii jako fenomenu ogólnoludzkiego, następnie ukazuje największe religie świata w aspekcie ich rozwoju historycznego i dogmatycznego, uniwersalizm i oryginalność chrześcijaństwa, wybrane zagadnienia z problematyki sekt i statystyki religii oraz miejsce poszczególnych religii w nauczaniu Kościoła, ich status teologiczny, możliwości i granice dialogu. Filozofia Boga 1. Pojmowanie Boga w starożytności. 2. Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. 3. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. 4. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę. Język grecki średni Morfologia języka greckiego. Podnoszenie kompetencji języka greckiego na poziomie średnim. Język grecki zaawansowany Składnia języka greckiego. Podnoszenie kompetencji języka greckiego na poziomie zaawansowanym. Język hebrajski średni Morfologia języka hebrajskiego. Zapoznanie z opisem rzeczownika, zaimków, podstawowych osnów czasownika w perfectum i imperfectum. Opanowanie podstawowego słownictwa tekstów biblijnych. Język hebrajski zaawansowany Składnia języka hebrajskiego oraz lektura wybranych fragmentów biblijnych.	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							Historia sztuki Studenci poznają dzieje sztuki europejskiej i polskiej. W trakcie zajęć omówione zostaną najważniejsze zjawiska i wydarzenia w architekturze i sztuce od starożytnej Grecji i Rzymu, poprzez sztukę średniowieczną i nowożytną, po sztukę XIX w. oraz nowe prądy i nurty w sztuce XX w. Szczególna uwaga zostanie poświęcona rozwojowi architektury sakralnej i sztuki religijnej. Wykład monograficzny Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).		
16.	Edukacja medialna					30	2	Zagadnienia szczegółowe: – preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja; – krytyczny odbiór przekazów medialnych; – przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach; – budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych; – rola obrazu w mediach społecznościowych; – znaczenie wideo w komunikacji w mediach społecznościowych; – uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej;	TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_W19 TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_U16 TMaK_K05 TMaK_K07

								– promocja treści religijnych w Internecie; – zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej; – kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi; – reaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.	
17.	Ochrona własności intelektualnej					10	1	W ramach zajęć Ochrona własności intelektualnej (10h) są realizowane następujące treści programowe: pojęcie dobra niematerialnego, pojęcie utworu, utwory samoistne, niesamoistne, podmioty prawa – twórca, pracodawca, instytucja naukowa, uczelnia. Autorskie prawa osobiste, ze szczególnym uwzględnieniem przywłaszczenia sobie autorstwa oraz wprowadzenia w błąd co do autorstwa. Autorskie prawa majątkowe, pola eksploatacji. Dozwolony użytek prywatny i publiczny, w tym prawo cytatu, użytek dydaktyczny i naukowy, użytek akcesoryjny.	TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_K05
18.	Język łaciński					120	9	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka starożytnego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09

19.	Język nowożytny		W			180	13	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu znajomości języka nowożytnego.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
20.	Wychowanie fizyczne					60	0	-	-
21.	Etyka	H				30	2	Wykład, z pozycji personalizmu, dokonuje przeglądu najważniejszych systemów etycznych, poczynwszy od starożytności (Sokrates, Antystenes, Arystyp, Platon, Arystoteles), poprzez średniowiecze (Św. Tomasz), nowożytność i współczesność (Th. Hobbes, J. Bentham, J. St. Mill, I. Kant, E. Durkheim, Levy-Brühl, G. E. Moore, H. A. Prichard, W. D. Ross, J. Ayer, Cl. Stevenson, R. M. Hare, M. Scheler, D. v. Hildebrand, F. Nietzsche, J. P. Sartre, M. Buber, K. Wojtyła, T. Styczeń). W wykładzie wyróżnia się i analizuje systemy etyczne w oparciu o źródła moralności (deontologizm heteronomiczny, deontologizm autonomiczny) oraz w oparciu o personalistyczne kryterium moralności (hedonizm, utilitaryzm, eudajmonizm, personalizm). Po historyczno-krytycznym przeglądzie różnych nurtów etycznych, wyklada się etykę klasyczną, arystotelesowsko-tomistyczną w interpretacji personalistycznej. Omawia się wybrane tematy z traktatów tej	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								etyki, jakimi są: eudajmonologia – nauka o celu ostatecznym i szczęściu, aksjologia – naukę o wartościowaniu czynów ludzkich, deontologia – nauka o prawie naturalnym, synejdezjologia – nauka sumienia oraz aretologia – nauka o cnotach.	
22.	Filozofia przyrody	H				30	2	Podstawowe zagadnienia z filozofii przyrody zarówno w ujęciu historycznym jak i problemowym: filozofia biologii, filozofia fizyki, sztuczna inteligencja.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
23.	Logika	H				45	3	1. Wychodzimy od analizy języka naturalnego, kategorii semantycznych wyrażen tego języka, a po zidentyfikowaniu spójników logicznych i wprowadzeniu pojęcia zdania w sensie logicznym, przedstawiamy elementy Klasycznego Rachunku Zdań w postaci na wpółformalnej. 2. Podajemy technikę dowodzenia tez tego rachunku i wprowadzamy pojęcia semantyczne (tautologia, wynikanie logiczne). 3. Następnie przedstawiamy podstawy intuicyjnej teorii zbiorów, którą wykorzystujemy do prezentacji elementów logicznej teorii nazw; logicznej teorii definicji; oraz logicznej teorii pytań. 4. Klasyczny Rachunek Zdań. 5. Algebra zbiorów i stosunki zakresowa między nazwami. 6. Budowa i rola definicji.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
24.	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	S				45	3	1. Natura rozwoju w dzieciństwie i dorosłości; 2. Metody i strategie badania stosowane w badaniach nad rozwojem człowieka;	TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W14

							3. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – behawiorystyczne i neobehawioryzm; 4. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – podejście psychodynamiczne; 5. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – podejście poznawcze; 6. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – ujęcie humanistyczne; 7. Zjawisko przywiązania, kształtowanie i znaczenie dla jakości życia człowieka; 8. Kompetencje poznawcze w dzieciństwie, dorosłości i wieku senioralnym; 9. Mądrość – co to jest i jak się kształtuje; 10. Rozwój emocjonalno-uczuciowy w biegu życia, prawidłowości rozwoju w dzieciństwie i dorastaniu; 11. Osiąganie dojrzałości emocjonalnej w dorosłości; 12. Uwarunkowania i przebieg rozwoju społeczno-moralnego w dzieciństwie i adolescencji; 13. Rozwój moralny człowieka dorosłego; 14. Rozwój religijności i duchowości od dzieciństwa do wieku senioralnego; 15. Teorie wychowania; 16. Warunki efektywnej pracy dydaktycznej; 17. Behawiorystyczne podejście do uczenia się; 18. Procesy motywacyjne; 19. Wpływ lęku na osiągnięcia; 20. Strategie poznawcze; 21. Rola konfliktu w środowisku szkolnym;	TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U11 TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K05
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								22. Specyficzne problemy psychologiczne pedagogów.	
25.	Teoretyczne podstawy wychowania	S				45	3	1. Sposoby definiowania podstawowych pojęć oraz systematyka subdyscyplin pedagogicznych; 2. Metodologia badań pedagogicznych, specyfika badań ilościowych i jakościowych; 3. Budowanie teorii pedagogicznych; 4. Istota, przedmiot i zakres teorii wychowania; 5. Istota wychowywania, podstawowe właściwości procesu wychowawczego; 6. Zarys najważniejszych koncepcji w wychowaniu; 7. Chrześcijański system wychowania; 8. Zarys metodyki wychowawczej; 9. Znaczenie współczesne wychowania; 10. Osobowość wychowawcy; 11. Wychowanie jako spotkanie; 12. Wychowanie jako działanie; 13. Wychowanie jako pomoc; 14. Wychowanie jako proces; 15. Samowychowanie i samorealizacja; 16. Wychowanie jako formacja duchowa; 17. Współpraca środowisk wychowawczych; 18. Trudności wychowawcze; 19. Granice wychowania i pseudowychowanie; 20. Błędy wychowawcze; 21. Obszary współczesnych wyzwań wychowawczych; 22. Doradztwo zawodowe.	TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W11 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U13 TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07

26.	Teologia duchowości			N		30	2	Omawiane są podstawowe zagadnienia z zakresu chrześcijańskiej duchowości, stanowiące strukturę procesu uświęcenia: 1. Doświadczenie Boga a wiedza o relacji z Bogiem. 2. Teologia duchowości jako nauka. 3. Twórcy teologalnej komunii. 4. Powszechne powołanie do świętości. 5. Okresy życia duchowego. 6. Duchowość sakramentalna.	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
27.	Wstęp do Pisma Świętego			N		30	2	1. Ogólne informacje o Biblii. Powstawanie Biblii Kanon biblijny, języki biblijne i tłumaczenia tekstu. 2. Tekst Pisma św., zasady krytyki tekstu. 3. Hermeneutyka biblijna. 4. Proforystyka biblijna.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
28.	Liturgika fundamentalna			N		30	2	I. Fundamentalna Zagadnienia szczegółowe: – natura i charakter liturgii; – cel liturgii; – zgromadzenie liturgiczne; – prawo liturgiczne; – elementy naturalne w liturgii; – źródła i rozwój liturgii rzymskiej; – liturgia żydowska i lit. chrześcijańska; – misterium paschalne fundamentem liturgii; – liturgia czasów apostołskich (I wiek); – liturgia do IV wieku (wpływy helleńsko-judaistyczne); – rodziny liturgiczne na Wschodzie i Zachodzie; – „złoty wiek” liturgii rzymskiej (wieki V–VII/VIII); – liturgia rzymska w epoce wczesnego średniowiecza; – cechy liturgii rzymskiej w wiekach XI–XV; – liturgia rzymska w dobie reformacji i Soboru Trydenckiego (XVI wiek); – ruch liturgiczny; –	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

								soborowa Konstytucja o liturgii i reforma liturgii Soboru Watykańskiego II: – rozumienie liturgii i niektóre próby jej definicji przed Soborem Watykańskim II; – definicja liturgii Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego; – liturgika jako nauka (przedmiot nauki, podział nauk liturgicznych); – ukształtowanie przestrzeni liturgicznej; – przedmioty i szaty liturgiczne.	
29.	Liturgika – Eucharystia			N		30	2	Tematyka obejmuje zagadnienia dotyczące sprawowania Eucharystii na przestrzeni wieków i współcześnie: 1. Uczta paschalna – Liturgia eucharystyczna. Birkat ha – mazon (Wielka modlitwa błogosławienia i dziękczynienia). 2. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 113–127. 3. Teksty o ustanowieniu Eucharystii (Mt 26, 26–29; Mk 14, 22–25; Łk 22, 14–20; 1 Kor 11, 23–26). Inne teksty o Eucharystii (J 6, 32–40. 48–59; 13, 1–15; Łk 24, 13–32; Dz 2, 42–47; 1 Kor 11, 17–34). 4. Problem daty Ostatniej Wieczerzy. 5. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 9–16. 6. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

								7. Eucharystia od II do III wieku: a) Didache IX, X, XIV; b) Justyn Męczennik, Apologia 65–67; c) Hipolit Rzymski, Tradycja apostolska. 8. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 20–26. 9. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. 10. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 26–34. 11. Ordines Romani. Msza rzymska według Ordo Romanus I. 12. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 34–40. 13. Świętowanie niedzieli przez udział w Eucharystii. 14. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 47–58. 15. Przestrzeń liturgiczna: pierwsze kościoły syryjskie, bazyliki rzymskie. Chrześcijański ołtarz. Krzyż na ołtarzu. Kierunek zanoszonych modlitw. 16. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 63–73. 17. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 75–80; 97–102.	
30.	Liturgika – sakramenty i sakramentalia			N		30	2	Wykład przedstawia następujące zagadnienia: znaczenie sakramentów i sakramentaliów w życiu Kościoła; ich rozwój historyczny; zmiany obrzędowe po Soborze Watykańskim II; symbolika obrzędów; treści teologiczne zawarte w celebracjach poszczególnych obrzędów. Sakramenty – uwagi ogólne. Pontyfikał i rytuał. I. Sakramenty. 1. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej: a. Chrzest (historia i teologia); b. Bierzmowanie (historia i teologia); c. Eucharystia. 2. Sakrament pojednania i pokuty (historia i teologia). 3. Sakrament namaszczenia chorych (historia i teologia). 4. Sakrament święceń (historia i teologia). 5. Sakrament małżeństwa (historia i teologia). II. Inne czynności Kościoła poza siedmioma sakramentami. 1. Sakramentalia (historia i teologia). 2. Konsekrowane dziewictwo w Kościele.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

								3. Błogosławieństwa. 4. Egzorcyzmy. 5. Procesje, pielgrzymki, rok święty. 6. Pogrzeb chrześcijański. 7. Pobożność ludowa a liturgia. Sakramenty – uwagi ogólne.	
31.	Język grecki			N		30	2	Podstawy języka greckiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K09
32.	Język hebrajski			N		30	2	1. Alfabet. 2. Samogłoski i fonetyka, inne znaki. 3. Spójnik. 4. Rodzajnik. 5. Przyimki. 6. Rzeczownik. 7. Czasownik. 8. Proste zdania.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
33.	Teologia moralna			N		120	12	Chrześcijańskie odniesienie do bliźniego w duchu sprawiedliwości i miłości. Troska o zbawienie bliźniego. Troska o życie i zdrowie bliźniego. Niematerialne dobra osobowe bliźniego. Troska o dobra materialne bliźniego. Zasadnicze odniesienie człowieka do świata materialnego. Dzieło kultury i praca w aspekcie moralnym. Życie zawodowe i gospodarcze w aspekcie moralnym. Chrześcijanin wobec państwa i ojczyzny. Kurs obejmie w wykładach jednego semestru zagadnienia dotyczące: cnót teologicznych wiary nadziei i miłości, natury kultu Bożego,	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								specyficznych obowiązków moralnych wynikających z kultu, przewinień moralnych co do kultu Bożego, konsekracji życia ludzkiego – sakramenty, dyspozycji do ważnego i owocnego przyjmowania sakramentów, ślubów. Analiza fundamentalnych problemów, oraz szczególnie istotnych zagadnień rozważanych współcześnie w ramach teologii moralnej, dotyczących: szacunku dla Imienia Bożego, osób konsekrowanych, miejsc świętych, rzeczy świętych, odpowiedzialności za świat, sprawiedliwości i miłości. Metodologia t. moralnej (definicja, przedmiot formalny i materialny, relacje do innych dziedzin poznania, metoda), moralność objawiona (4 główne tematy i 8 kryteriów metodologicznych), antropologia moralna – wybrane zagadnienia (Bóg jako źródło i cel moralności, człowiek – jako podmiot moralny, zarys historii teologii moralnej (patrystyka, średniowiecze, czasy nowożytne, współczesność). Podmiotowy aspekt moralności katolickiej (działanie moralne, cnoty i wady, grzech, sumienie); przedmiotowy wymiar moralności katolickiej (łaska, prawo moralne, Kościół).	
34.	Patrologia			N		135	9	Student zapoznaje się z podstawowymi treściami patrystyki III–V wieku: przełom konstantyński – christianitas religio licita; teologia rzymska i afrykańska 2 poł. III w. (Arnobiusz z Sikka, Laktancjusz, Minucjusz Feliks, tzw.	TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06

							kanon Muratoriego), patrystyczna kwestia objawienia/ natchnienia/ kanoniczności; kontrowersje teologiczne okresu III/IV w.: millenaryzm/chiliasm, eustacjanizm, melecjanizm, arianizm, duchobórstwo; pierwsze soborowe rozstrzygnięcia dogmatyczne (325 r.; 381 r.); teologia nicejska Atanazego z Aleksandrii i Hilarego z Poitiers; początki monastycyzmu chrześcijańskiego (Antoni, Pachomiusz, Makary, Ammun). Podczas ćwiczeń student ma możliwość zapoznania się z podstawowym wyborem tekstów pierwszych siedmiu soborów powszechnych, dokumentujących rozwój myśli teologicznej. Student zapoznaje się z rozwojem soborowej teologii z okresu 325–787, kiedy sprecyzowano wiarę chrześcijańską, wyrażając ją w języku greckim i łacińskim. Dlatego w przekazie wiedzy źródeł starożytności tego okresu narzuca się konieczność ukazania rozwoju pojęć teologicznych oraz prawnych Kościoła. Późnopatrystyczna historia dogmatu. Dogmat chalcedoński i herezje okołochalcedońskie (Sobór Chalcedoński – eutychanizm, nestorianizm, monofizytyzm; problematyka neochalcedonianizmu i Sobór Konstantynopolitański II; Sobór Konstantynopolitański III i herezje pochalcedońskie: monoenergizm i monoteletyzm).	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								Herezje późnopatrystyczne (przegląd herezji późnopatrystycznych – O herezjach Jana Damasceńczyka, Sobór Nicejski II i Ikonoklazm). Wybrane kierunki rozwoju dojrzałej myśli patrystycznej (Problematyka form literackich w patrystyce – Grzegorz z Nazjanzu; egzegeza patrystyczna – Orygenes, Eustacjusz z Antiochii i Grzegorz z Nyssy; teodycea patrystyczna – Bazyle Wielki, Grzegorz z Nyssy, Jan Chryzostom; homiletyka patrystyczna – Grzegorz z Nyssy. Patrystyczne zagadnienia moralno-pastoralne – Jan Chryzostom). Zapoznanie się z poglądami teologicznymi pisarzy starożytności chrześcijańskiej od IV wieku do VII ze szczególnym uwzględnieniem Ojców Kapadockich, św. Ambrożego, św. Augustyna, Grzegorza Wielkiego oraz Soborów od Konstantynopolańskiego I w 381 r. do Soboru Nicejskiego II w 787 r.	
35.	Stary Testament (Pięcioksiąg; Księgi historyczne; Księgi prorockie; Księgi mądrościowe)			N		150	11	Najważniejsze zagadnienia związane z Pięcioksięgiem, Księgami historycznymi, mądrościowymi i prorockimi. Wprowadzenie do poszczególnych Ksiąg Starego Testamentu. Egzegeza szczegółowa wybranych fragmentów.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08
36.	Prawo kanoniczne	S				120	8	Wykład z prawa kanonicznego prezentuje treści programowe z zakresu norm ogólnych znajdujących się w Księdze I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r., które mają znaczenie podstawowe względem dalszych	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06

								Ksiąg Kodeksu. W ramach prowadzonego wykładu przedstawiane są sukcesywnie zagadnienia wprowadzające, kanony wstępne oraz problematyka jedenastu Tytułów Księgi I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Pośród zagadnień szczegółowych analizowane są następujące Tytuły: ustawy kościelne, zwyczaj, dekrety ogólne oraz instrukcje, poszczególne akty administracyjne, statuty i przepisy porządkowe, osoby fizyczne i prawne, czynności prawne, władza rządzenia, urzędy kościelne, przedawnienie oraz obliczanie czasu. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi II Kodeksu Prawa Kanonicznego: Lud Boży i Księgi III KPK – Nauczycielskie Zadanie Kościoła oraz umiejętność ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga II, III. 1. Wprowadzenie do Prawa Kanonicznego. 2. Wierni. 3. Hierarchiczny ustrój Kościoła. 4. Instytuty życia konsekrowanego i stowarzyszenia życia apostołskiego. 5. Nauczycielskie zadanie Kościoła. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi IV Kodeksu Prawa Kanonicznego: Uświęcające zadanie Kościoła, Księgi V: Dobra doczesne Kościoła, Księgi VI:	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								Sankcje w Kościele i Księgi VII: Procesy oraz umiejętność ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga IV, V, VI i VII. 1. Sakramenty (z wyłączeniem Sakramentu małżeństwa). 2. Pozostałe akty kultu Bożego. 3. Miejsca i czasy święte. 4. Dobra doczesne Kościoła. 5. Przepisy karne Kościoła. 6. Rodzaje procesów kanonicznych i dotyczące ich przepisy. 7. Szczególne przypadki procesów małżeńskich. 8. Ogólne przepisy dotyczące sakramentów.	
37.	Historia duchowości			N		30	2	Przedmiotem wykładu jest historia duchowości Kościoła katolickiego z punktu widzenia najważniejszych zjawisk, postaci, szkół i nurtów duchowości oraz kluczowych dla danego okresu dominant. Zakres obejmuje cztery główne epoki tj. duchowość biblijną i patrystyczną, następnie średniowieczną ze szczególnym uwzględnieniem zakonów, dalej – nowożytną zorganizowaną wokół szkół „narodowych” – hiszpańskiej, włoskiej, francuskiej oraz polskiej, wreszcie – duchowość współczesną od wieku XIX po XXI. Celem wykładu jest nabycie ogólnej, właściwej orientacji w ważnych zjawiskach duchowych, ale przede wszystkim właściwe rozumienie ich założeń, przebiegu i owoców, co pozwala odnosić je do zjawisk nam współczesnych.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04

38.	Katechetyka fundamentalna			N		30	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z rozumieniem katechetyki jako nauki teologicznej, jej definicją, koncepcjami, historią; rozwojem kierunków katechetycznych, naturą, formami, celami i wymiarami katechezy oraz głównymi dokumentami katechetycznymi Kościoła.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
39.	Katechetyka materialna			N		30	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani ze źródłami katechezy (DOK 94–118), wielowarstwowością treści katechezy, z zasadami kierującymi doborem treści w katechezie a także funkcja Biblii i liturgii oraz ludzkiego doświadczenia w katechezie; wprowadzani są w aktualnie obowiązującą podstawę programową katechezy, programy	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03

								i dostępne podręczniki do nauczania religii rzymsko-katolickiej.	TnMaK_U04 TnMaK_K06
40.	Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	S				45	3	1. Przedmiot badań i zakres pedagogiki specjalnej; 2. Regulacje prawne w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; 3. Charakterystyka uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 4. Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania i pisanie; 5. Uczeń z niepełnosprawnością; 6. Uczeń ze spektrum autyzmu; 7. Uczeń z ADHD, ADD; 8. Uczeń szczególnie uzdolniony; 9. Uczeń przewlekłe chory; 10. Zasady pracy pedagogicznej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; 11. Diagnoza uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 12. Modele pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych - integracja i inkluzja; 13. Metody pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 14. Projektowanie ćwiczeń dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; 15. Ewaluacja podejmowanych działań; 16. Projektowanie indywidualnych planów edukacyjnych; 17. Komunikacja w nauczaniu i wspomaganiu rozwoju osób; 18. Osobowość pedagoga specjalnego.	TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W10 TnMaK_W14 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U12 TnMaK_K03 TnMaK_K04

41.	Seminarium naukowe		W	N		180	18	Przygotowanie pracy dyplomowej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_U05 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
42.	Teologia dogmatyczna (protologia)			N		45	3	1. Protologia historyczna (podstawowe zagadnienia protologiczne ksiąg ST i NT, protologia Ojców Kościoła, protologia okresu Scholastyki). 2. Protologia systematyczna (angelologia i demonologia, problematyka grzechu pierworodnego i predestynacji, protologiczne wypowiedzi UNK – wybrane orzeczenia synodalne, soborowe, papieskie). 3. Współczesna protologia interdyscyplinarna (współczesne modele kosmologiczne, problematyka ewolucji – kreacjonizm a ewolucjonizm, antropogeneza). Trynitologia współczesna (Podstawowy Aksjomat Trynitologiczny: Trójca ekonomiczna i Trójca immanentna – K. Rahner, Rozwinięcie nauki o Trójcy – W. Kasper, Przestrzenie wolności w Trójcy Świętej – H. U. von Balthasar, Wolność Trójcy –	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

								wolność człowieka J. Tischner). Protologia (Problematyka stworzenia świata w starożytnej mitologii i w Biblii, naukowe koncepcje dotyczące początku wszechświata i problemu ewolucji. Ojcowie Kościoła wobec problemu stworzenia, wypowiedzi Urzędu Nauczycielskiego Kościoła na temat stworzenia, natura ludzka: dusza i ciało, zagadnienie grzechu pierworodnego, problematyka monogenizmu i poligenizmu). Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu traktatu o stworzeniu: – właściwości aktu stwórczego: biblijny opis stworzenia, czy materia pochodzi od demiurga, stworzenie człowieka, – grzech pierworodny i jego konsekwencje, – relacja nauka i wiara: stworzenie i ewolucja, czy przypadek jest Bogiem, jak dzisiaj uczyć o stworzeniu świata.	
43.	Teologia dogmatyczna (eschatologia)			N		45	4	Eschatologia to nauka o Trójjedynym Bogu jako ostatecznej rzeczywistości, przeznaczeniu i spełnieniu człowieka. W eschatologii dokonuje się swoistego rodzaju synteza całości dogmatyki chrześcijańskiej ze względu na owo ostateczne przeznaczenie człowieka do życia w Bogu. Eschatologia ujawnia w jaki sposób każdy z artykułów wiary jest percepcją powołania do permanentnego i definitywnego szczęścia w radykalnym spełnieniu ludzkiego bycia w Bogu.	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

								Eschatologia odpowiada za egzystencjalny wymiar całej dogmatyki jako takiej. W tym znaczeniu jej pierwszorzędnym przedmiotem jest spełniające się w czasie i spełnione w wieczności zbawienie (dynamika już-jeszcze nie). Tylko w odniesieniu do owego zbawienia, eschatologia opisuje rzeczywistość fundamentalnej możliwości człowieka, którą jest, definitywne w swojej ostateczności, bycie-nie-spełnionym. Program: Eschatologia trynitarna w całości dogmatyki katolickiej: nauka o ostateczności jako teologia dokonanego zbawienia. Eschatologia jako teologia – teologia jako eschatologia. Hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych (Karl Rahner). Problem czasowości: eschatologia jako teologia czasu. Paruzja jako element konstytutywny egzystencji chrześcijańskiej: eschatologiczny wymiar ontologii i antropologii. Zmartwychwstanie jako wydarzenie. Egzystencja ostatecznie spełniona: niebo. Paradoks wiecznego sprzeciwu: piekło (zagadnienie apokatastazy). Stan oczyszczenia: czyściec. Eschatologiczne quaestiones disputatae: stan pośredni; problem ludzkiej duszy; spełnienie negatywne. 1. Wzajemne relacje eschatologii i teologii. 2. Główne wątki eschatologii biblijnej. 3. Hermeneutyka wypowiedzi Magisterium.	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

								4. Istnienie i istota stanów ostatecznych (niebo, piekło). 5. Teologia czasu. 6. Teologia śmierci. 7. Zmartwychwstanie. 8. Eschatologia i nadzieja: wybrane zagadnienia z najnowszej eschatologii ekumenicznej. Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu eschatologii. – eschatologia jako synteza teologii, – eschatologia indywidualna: śmierć, niebo, czyściec, piekło, – eschatologia kosmiczna: paruzja, sąd ostateczny, zmartwychwstanie umarłych, nowe niebo i nowa ziemia.	
44.	Nowy Testament (Ewangelie synoptyczne; Pisma Janowe; Dzieje Apostolskie i Listy Pawłowe)			N		150	10	Plan wykładu obejmuje objaśnienie problemu synoptycznego, genezę unikalnego gatunku ewangelii, datację i autorstwo, cele teologiczne poszczególnych tradycji i ewangelistów (Sitz im Leben), charakterystykę form literackich używanych przez Jezusa i ewangelistów, zasady interpretacji przypowieści i aretalogii, relację opisu do wydarzeń (ipsissima facta, vox, mors et resurrectiolesu), egzegezę wybranych tekstów. Plan ćwiczeń obejmuje dwa kluczowe zagadnienia: Dziewicze Poczęcie i zmartwychwstanie Jezusa. Należy zestawić prorocstwa Starego Testamentu, porównać tradycje synoptyczne, zanalizować ich formy literackie na tle form literackich Starego Testamentu i świata antycznego, porównać koncepcje antropologiczne I wieku po Chr., scharakteryzować	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

								współczesne sposoby objaśniania tych zagadnień z podkreśleniem zasady interpretacji Biblii w Kościele. Przypowieści Jezusa. Wstępne zagadnienia synoptyczne (autor, czas powstania, adresaci, struktura każdej z Ewangelii synoptycznej). Zagadnienia wprowadzające (termin Ewangelia, etapy jej powstawania, źródło Q). Specyficzne dla każdej Ewangelii tematy teologiczne; życie i działalność św. Pawła; typowe tematy Pawłowe (np. usprawiedliwienie, wizja człowieka). Również tematy z przypowieści Jezusa (np. miłosierdzie, paruzja); wybrane perykopy w ujęciu synoptycznym. Pisma Janowe – wprowadzenie ogólne, zagadnienia historyczne i literackie oraz teologia Pism Janowych, omówienie kilku szczegółowych tematów (Pieśń o wcieleniu Słowa, Ducha Paraklet, Maryja w Kanie i pod krzyżem, Miłość braterska, Męka Pańska); ćwiczenia – analiza tekstów ukazujących omawiane tematy, uczestnicy przedstawiają prezentacje zagadnień teologicznych z Ewangelii i Listów św. Jana, przygotowują sprawozdanie z lektury i analizę pięciu wersetów greckiego tekstu Ewangelii. Wykład obejmuje dwa semestry. Po ogólnym wprowadzeniu zaczyna się od omówienia kolejnych rozdziałów	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								Dziejów Apostolskich, aż do momentu, gdy święty Paweł zaczyna pisać listy. Odtąd omawianie Dziejów jest przeplatane kolejnymi Listami Pawłowymi, w kolejności chronologicznej (prawdopodobnej) ich powstania. I semestr obejmuje 1–2 Tes, Ga, 1 Kor (czasem 2 Kor), natomiast II semestr – pozostałe Listy Pawłowe (i odpowiednie dalsze rozdziały Dz), List do Hebrajczyków oraz Listy Katolickie. Do egzaminu jest wymagana gruntowna znajomość omówionych Ksiąg oraz objaśnień podanych podczas wykładów.	
45.	Pierwsza pomoc					10	1	1. Podstawy prawne udzielania pierwszej pomocy. 2. Sprawdzenie bezpieczeństwa i wezwanie pomocy. 3. Sprawdzenie funkcji życiowych poszkodowanego. 4. Postępowanie w różnych sytuacjach zagrożenia życia poszkodowanego.	TnMaK_W11 TnMaK_U17
46.	Teologia życia rodzinnego			N		60	8	Część I: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące powołania człowieka do miłości, małżeństwa jako przymierza miłości, nierozzerwalności małżeństwa, małżeństwa jako źródła nowego życia – prokreacji, wspólnoty rodzinnej. Część II: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące zamysłu Boga co do powołania człowieka do życia małżeńskiego i rodzinnego, natury i znaczenia ludzkiej płciowości, przygotowania do życia w małżeństwie i rodzinie.	TMaK_W08 TMaK_U07 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K05 TMaK_K06

47.	Teologia pastoralna			N		75	5	1. Apostolstwo świeckich źródła, cele. 2. Dziedziny apostolstwa świeckich. 3. Apostolstwo w obszarze kultury, tradycja, inkulturacja. 4. Apostolstwo na polu pracy, gospodarki. 5. Apostolstwo na polu polityki. 6. Apostolstwo na polu wolnego czasu. 7. Apostolstwo dnia świątecznego. 8. Formacja apostołska. 9. Urzeczywistnianie parafii wspólnoty-wspólnot. 10. Duszpasterska rada parafialna. 11. Małe grupy w kościele – teologiczne źródła, znaczenie. 12. Kwalifikacja grup: stowarzyszenia, ruchy, bractwa. 13. Kryteria kościelnego charakteru grup. 14. Duszpasterstwo wobec problemu sekt. 15. Duszpasterstwo charytatywne (teologia, praktyczne formy). 16. Chrześcijanin a środowiska przyrodnicze. 17. Duszpasterstwo a problem migracji.	TMaK_W08 TMaK_W13 TMaK_W14 TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
48.	Podstawy dydaktyki	S				30	2	1. Istota, przedmiot i zakres badań dydaktyki ogólnej; 2. Metodologia badań pedagogicznych; 3. Rozwój systemów dydaktycznych; 4. Podstawowe pojęcia z zakresu dydaktyki; 5. Teleologia dydaktyczna; 6. Treści kształcenia ogólnego; 7. Proces kształcenia ogólnego; 8. Toki nauczania; 9. Metody kształcenia; 10. Zasady kształcenia;	TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W14 TnMaK_W15 TnMaK_U02 TnMaK_U04 TnMaK_U07 TnMaK_U10

								11. Systemy oświaty; 12. Tradycyjne i alternatywne formy organizacji kształcenia; 13. Sprawdzanie i ocenianie wyników kształcenia; 14. Charakterystyka środków dydaktycznych; 15. Charakterystyka niepowodzeń szkolnych.	TnMaK_U15
49.	Praktyki dydaktyczno-katechetyczne			N		120	8	Praktyki katechetyczne na różnych poziomach kształcenia.	TMaK_W08 TMaK_U01 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K06 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12
50.	Duchowość laikatu			N		30	3	1. Laikat w historii chrześcijaństwa. 2. Duchowość ludzi świeckich w kontekście ich miejsca we wspólnocie Kościoła. 3. Duchowość laikatu w aspekcie charakteru świeckiego, w relacji do świata.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04

								4. Specyfika doświadczenia relacji z Bogiem w duchowości ludzi świeckich.	
51.	Bioetyka	H				60	6	1. Bioetyka ogólna (początki bioetyki i jej podział, modele bioetyczne, życie jako problem filozoficzny i teologiczny, problemy ewolucji, pryncypia bioetyki katolickiej). 2. Zagadnienia współczesnej genetyki (podstawy, genetyka mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka, badania genetyczne, choroby genetyczne, eugeniczna inżynieria genetyczna). 3. Bioetyka początków życia (techniki wspomaganego poczęcia, status embrionu i płodu ludzkiego, problem aborcji). 4. Zagadnienia bioetyczne życia dojrzałego i jego fazy końcowej (transplantologia, choroba terminalna, eutanazja i opieka paliatywna). Personalizm ontologicznie uzasadniony i metoda triangulacyjna; specyfika ludzkiej seksualności; zasady bioetyki; aborcja; człowiek w fazie embrionalnej; metody sztucznego zapłodnienia; ocena etyczna macierzyństwa zastępczego; diagnostyka prenatalna; AIDS; różnica pomiędzy naturalnym planowaniem rodziny a antykoncepcją; transplantacje narządów; etyczne zasady postępowania z pacjentami w stanach terminalnych; naprotechnologia; antykoncepcja; komórki macierzyste.	TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06

52.	Teologia dogmatyczna (mariologia)			N		45	4	1. Biblijne podstawy mariologii. 2. Historyczny rozwój refleksji nad rolą i miejscem Maryi w Kościele. 3. Dogmaty maryjne i ich współczesne interpretacje. 4. Obraz Maryi w szeroko pojętej kulturze chrześcijańskiej (literatura, ikonografia). 5. Analiza najważniejszych dokumentów Kościoła poświęconych Maryi. 6. Podstawy kultu maryjnego i jego formy. 7. Objawienia maryjne (miejsce i rola w teologii, kryteria ich wiarygodności). Podstawowe nowożytne dokumenty mariologiczne (Pius IX, List apostolski „Ineffabilis Deus”; Pius XII, Konstytucja apostolska „Munificentissimus Deus”; Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna o Kościele „Lumengentium”, roz. VIII; Paweł VI, Adhortacja apostolska „Marialis cultus”). Podstawowe kierunki posoborowej odnowy mariologicznej (Biblijna droga pobożności maryjnej – Kudasiewicz, Zasady pobożności maryjnej: Per Iesum ad Mariam, Per Mariam ad Iesum – S. C. Napiórkowski, K. Kowalik; Kryteria weryfikacji mariologicznych objawień prywatnych – M. Rusecki). Wybrane zagadnienia mariologii współczesnej (problematyka „piątego dogmatu” – K. Kowalik, Żydzi i religia żydowska a Maryja Matka Jezusa, – W. Chrostowski, Maryja w tajemnicy Kościoła –	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08
-----	-----------------------------------	--	--	---	--	----	---	---	---

								J. Ratzinger i H. U. von Balthasar, Mariologia w drodze: perspektywy mariologiczne XXI wieku – J. Paredes).	
53.	Teologia dogmatyczna (sakramentologia)			N		30	3	Sakramentologia to systematyczna refleksja teologiczna nad sakramentami. W pojęciu sakramentologii zawiera się nie sama tylko nauka o sakramentach w ogólności i o poszczególnych sakramentach; obejmuje ona również teoriopoznawcze zagadnienie relacji dogmatycznej refleksji nad sakramentami do ich miejsca w pozostałych dyscyplinach teologicznych. Zajmuje się ona nadto umiejscowieniem tej tematyki w całości dogmatyki. Sakramentologia stawia następujące pytania: z jakiej racji rzeczywistości należące do tego świata mogą wskazywać na Boże zbawienie i służyć za jego pośrednictwa?; jakie znaczenie mają czynności symboliczne w kontaktach międzyludzkich i na czym polega ich działanie? Sakramentologia dogmatyczna w oparciu o źródła wiary chrześcijańskiej i ich własną historię, ukazuje sakramenty jako konkretne, związane z sytuacją, sposoby realizacji powszechnego sakramentu Kościoła oraz odnosi je do teraźniejszości. Systematyczna nauka o sakramentach dotyczy najpierw sakramentów w ogólności następnie szczegółowej analizy wszystkich sakramentów. Omawiana jest historia sakramentologii ze szczególnym uwzględnieniem rozumienia słów	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

								mysterion – sacramentum, następnie początki i rozwój teologii sakramentów od Pisma św. poprzez patrystykę, scholastykę, reformację i Trydent, aż po rozwinięcia współczesne. Ponadto analizowany jest problem pochodzenia, ustanowienia i określenia liczby sakramentów. Także kwestie szczegółowe jak: zasada ex opere operato, szafarz i podmiot sakramentów, sprawczość sakramentów, sposób skuteczności, skutki sakramentów.	
54.	Katolicka nauka społeczna	S				60	8	W wykładach podejmuje się próbę całościowego ukazania społecznego nauczania Kościoła. Realizowane są następujące zagadnienia: – propedeutyka katolickiej nauki społecznej; – zaangażowanie w sprawy społeczne – istotnym zadaniem ewangelizacyjnej misji Kościoła; – historyczny wymiar nauczania społecznego Kościoła; – podstawy etyczno-społeczne i teologiczno-moralne społecznego nauczania Kościoła; – człowiek istotą społeczną; – cele i zadania polityki, ekonomii i kultury; – zadania świeckich w porządku doczesnym oraz wychowanie i działanie.	TMaK_W11 TMaK_W14 TMaK_W18 TMaK_U01 TMaK_U11 TMaK_U12 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07
55.	Teologia biblijna			N		30	4	Wykład semestralny, obejmujący syntezę orędzia ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu, dotyczącego wybranych tematów, jak Bóg, Duch Święty, Chrystus, Stworzenie – upadek – nowe	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08

								stworzenie, Człowiek, Lud Boży, Przymierze, Etyka biblijna, Eschatologia. Celem wykładu jest przede wszystkim ukazanie rozwoju myśli biblijnej w wybranych kwestiach.	
56.	Zagadnienia ekumeniczne			N		45	5	1. Panorama podzielonego chrześcijaństwa: a. Kościoły wschodnie; b. Kościoły i Wspólnoty kościelne tradycji zachodniej. 2. Historia ruchu ekumenicznego: a. Inicjatywy ekumeniczne poza Kościołem rzymskokatolickim; b. Kościół rzymskokatolicki wobec ruchu ekumenicznego; c. Sytuacja wyznaniowa i ekumenizm w Polsce. 3. Katolickie podstawy ekumenizmu: a. Racje ekumenicznego zaangażowania; b. Tajemnica jedności Kościoła; c. Teologia powrotu do jedności; d. Praktyczna realizacja zaangażowania ekumenicznego. 4. Wybrane zagadnienia teologiczno-ekumeniczne: a. Dialogi dwustronne Kościoła rzymskokatolickiego; b. Modele jedności; c. Wzajemne uznanie chrztu; d. Współdział w czynnościach świętych (Eucharystia); e. Małżeństwa mieszane. Istota i cel dialogu ekumenicznego. Formacja ekumeniczna w Kościele katolickim. Tożsamość wyznaniowa a ekumenizm. Ocena uniatyzmu jako drogi do widzialnej jedności chrześcijan.	TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								Rzymskokatolicki a ewangelicki obraz Marcina Lutra. Stosunek Kościoła prawosławnego do chrześcijan nieprawosławnych. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej a jedność wiary. Małżeństwa mieszane: aktualne wyzwanie dla Kościołów.	
57.	Teologia trynitarna			N		45	3	Trynitologia okresu patrystycznego (Trójca Święta w nauczaniu wczesnych Ojców Kościoła – Teofil z Antiochii, Tertulian, Orygenes, Bóstwo Ducha Świętego – Atanazy, Wyznania soborowe i ich struktura triadyczna – Nicea I (325) i Konstantynopol I (381). Sposoby orzekania o Trójcy – Augustyn, Hipostaza i ousia, relacje intratrynitarnie, opatrność Boża – Ojcowie Kapadocy). Uzupełnienia trynitologiczne okresu scholastycznego (Piotr Lombard i jego Sentencje, pochodzenia, relacje i osoby w Bogu – Tomasz z Akwinu, orzeczenia Soboru Laterańskiego IV, Sobór Florencki i różne podejścia do problemu „Filioque”).	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08
58.	Chrystologia dogmatyczna			N		45	3	Rozwój chrystologii na przestrzeni wieków.	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

59.	Dydaktyka i metodyka katechetyczna			N		45	2	Ogólna charakterystyka metodyki nauczania religii (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod); cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe; formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii; struktura jednostki lekcyjnej (lekcji religii); pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru; pytania na lekcji religii; zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych w toku lekcji religii; formy modlitwy podczas lekcji religii; katecheza dzieci; katecheza młodzieży; katecheza dorosłych.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W14 TnMaK_W15 TnMaK_U02 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U15 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
60.	Katechetyka szczegółowa	S				45	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z dydaktyczno-katechetycznymi czynnikami wpływającymi na skuteczność procesu katechizacji;	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02

								różnorodnością form i metod nauczania religii; zasadami doboru treści i metod dydaktyczno-katechetycznych z uwzględnieniem wieku ucznia; uwarunkowaniami katechezy dzieci i młodzieży od strony psychofizycznego i religijnego; są zapoznawani także z zagadnieniami katechezy dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; dokumentami prawnymi regulującymi prawny status nauczania religii w szkole i kwalifikacje nauczycieli religii, prawa i obowiązki katechety w szkole i parafii; zadania wynikające dla katechezy z zasady: nauczanie religii w szkole – przygotowanie do sakramentów w parafii.	TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06
61.	Praktyki psychologiczno-pedagogiczne					30	2	W trakcie realizacji praktyki w zakresie psychologiczno-pedagogicznym student podejmuje różnorodne formy aktywności, kształtuje kompetencje opiekuńczo-wychowawcze, ale nie prowadzi samodzielnie zajęć dydaktycznych, opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych. Celem tej praktyki jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą z uczniami, zarządzaniem grupą i diagnozowaniem indywidualnych potrzeb uczniów oraz konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością.	TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W12 TnMaK_W15 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_U12

									TnMaK_U14 TnMaK_U18 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
62.	Praca magisterska			N		-	10	Praca dyplomowa.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08

2c. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia systematyczna* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Historia filozofii	H				120	16	Dzieje filozofii – od starożytności po czasy współczesne.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
2.	Metafizyka	H				30	3	1. Historia metafizyki od starożytności do czasów współczesnych. 2. Krytyka, ugruntowanie i metoda metafizyki.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02

								3. Podstawowe elementy metafizyki. 4. Filozofia Boga jako ukoronowanie metafizyki.	TMaK_K05
3.	Historia zbawienia			N		30	2	Terminologia ST i NT dotycząca zbawienia. Etapy historii zbawienia. Pełnia zbawienia w Chrystusie.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
4.	Filozofia człowieka	H				30	3	Tematyka zajęć z filozofii człowieka skoncentrowana jest na zapoznaniu studenta z podstawowymi, filozoficznymi koncepcjami człowieka. Na zajęciach przedstawione są podstawowe problemy egzystencji ludzkiej: relacja pomiędzy ciałem a duszą, wolność, zło, dobro, śmierć oraz świat wartości. Poruszane zagadnienia podczas zajęć mają pomóc zrozumieniu wyzwań przed jakimi staje współczesny człowiek, aby móc na nie udzielić adekwatnej odpowiedzi.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
5.	Wstęp do filozofii	H				30	3	1. Czym jest filozofia? Czym jest myślenie? 2. Czy można wyjść z jaskini? Główne kierunki pytań filozoficznych. 3. Problem początku filozofii i filozofia początku. 4. Po co teologom filozofia?	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_W12 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
6.	Filozofia poznania	H				30	3	1. Relacje filozofii poznania z pozostałymi naukami. 2. Rys historyczny filozofii poznania. 3. Systematyczne ujęcie problematyki poznania. 4. Koncepcje prawdy.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

7.	Filozofia polityki	H				15	2	Owiane są główne koncepcje filozoficzne państwa, prawa i polityki. Zasadniczy problem to pokazanie czym jest dobre państwo, jaka jest jego rola i znaczenie. Omawiane podczas wykładu są koncepcje od najstarszych po współczesne. Analizie poddane są również takie wartości jak wolność, równość, sprawiedliwość z naciskiem na koncepcje współczesne, w tym powstałe w XXI wieku.	TMaK_W09 TMaK_W18 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
8.	Historia Kościoła	H				120	8	Historia Kościoła i rola Kościoła w historii (starożytność, średniowiecze, nowożytność, współczesność).	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05
9.	Psychologia ogólna	S				45	3	1. Historia psychologii – podstawowe nurty; 2. Podstawowe pojęcia psychologiczne; 3. Metody badawcze dyscypliny; 4. Biologiczne podstawy zachowania; 5. System potrzeb człowieka; 6. Podstawy psychologii zdrowia; 7. Emocje; 8. Myślenie; 9. Motywacja; 10. Pamięć; 11. Inteligencja; 12. Zjawisko stresu; 13. Różnice indywidualne; 14. Osobowość i temperament; 15. Uczenie się; 16. Umiejętności, kompetencje, zdolności, uzdolnienia; 17. Człowiek w relacjach społecznych; 18. Kształtowanie dojrzałej osobowości.	TMaK_W12 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K05

10.	Teologia fundamentalna			N		105	8	Tekst Pisma Świętego, dokumenty Drugiego Soboru Watykańskiego (konstytucja dogmatyczna o Kościele Lumen gentium, konstytucja duszpasterska Gaudium et spes) oraz podręcznik A. Napiórkowski, Bosko-ludzka wspólnota. Podstawy katolickiej eklezjologii integralnej, WAM, Kraków 2010. Struktura traktatu o Kościele, metody eklezjologii integralnej; Izrael – wybrany lud Przymierza Jahwe; biblijna geneza i natura Kościoła; rys historyczno-dogmatyczny rozwoju myśli o Kościele; eklezjologia systematyczna (teologiczne kategorie Kościoła; jego urzeczywistnianie się oraz znamiona); wzrastające communio.	TMaK_W06 TMaK_W18 TMaK_U02 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
11.	Poznanie teologiczne			N		30	2	Teologiczna teoria poznania; język religijny; historyczne koncepcje teologii; metodologia teologii.	TMaK_W01 TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
12.	Przedmiot fakultatywny (1 z 2) Archeologia biblijna Psychologia religii		W	N		30	2	Archeologia biblijna Miejsca kultu w starożytnym Izraelu (ukazanie modeli Przybytku Pańskiego, Świątyni Jerozolimskiej i ich roli w kulcie). Prezentacja najważniejszych miejsc archeologicznych i omówienie ich w świetle Pisma Świętego. oraz lektura wybranych. Psychologia religii 1. Interpretacja religijności człowieka w głównych kierunkach psychologicznych.	TMaK_W10 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03

								2. Uwarunkowania i rozwój religijności człowieka. 3. Typologia postaw religijnych i ich związek z osobowością. 4. Funkcje religii w osobowości człowieka. 5. Egzystencjalne korelaty religijności.	TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K10
13.	Wykład monograficzny		W	N		60	4	Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).	TMaK_W08 TMaK_U08 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K07
14.	Metodyka pracy naukowej	H				30	2	Podstawy metodyczne nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, historii, nauk o literaturze przydatnych do studiowania teologii. Metodyka pisania pracy naukowej oraz zapoznanie się z metodami prowadzonych seminariów naukowych. Plan obejmuje uzasadnienie potrzeby pracy naukowej, zaplecze organizacyjne (usprawnienia techniczne dawniej i dziś), cechy charakterologiczne przydatne w pracy naukowej, higienę pracy umysłowej, źródła informacji naukowej oraz możliwości i cele jej przetwarzania, ewidencję informacji naukowej, akrybię pracy dyplomowej oraz elementy obowiązującego prawa autorskiego. Ponadto analiza wybranych tekstów, grupowanie zawartych w nich informacji i ocenę ich wiarygodności, tworzenie streszczeń, konspektów i wyciągów, formułowanie tematów i tytułów, budowę planu, akapitu i przypisu.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K04

15.	Filozofia religii					30	2	Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę: 1. kłopoty z definicją religii i filozofii religii, 2. historia filozofii religii: redukcjonizm i odpowiedź na krytykę, 3. różnorodność doświadczenia religijnego, 4. hermeneutyka języka i symbolu religijnego, 5. specyfika poznania religijnego. Fenomenologia modlitwy i liturgii.	TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U06 TMaK_U10 TMaK_K05 TMaK_K06
16.	Religiologia			N		30	2	Wykład prezentuje temat natury religii jako fenomenu ogólnoludzkiego, następnie ukazuje największe religie świata w aspekcie ich rozwoju historycznego i dogmatycznego, uniwersalizm i oryginalność chrześcijaństwa, wybrane zagadnienia z problematyki sekt i statystyki religii oraz miejsce poszczególnych religii w nauczaniu Kościoła, ich status teologiczny, możliwości i granice dialogu.	TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U06 TMaK_U10 TMaK_K05 TMaK_K06
17.	Filozofia Boga	H				30	2	Pojmowanie Boga w starożytności. Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę.	TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U06 TMaK_U10 TMaK_K05 TMaK_K06
18.	Historia sztuki					30	3	Studenci poznają dzieje sztuki europejskiej i polskiej. W trakcie zajęć omówione zostaną	TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_W17

								najważniejsze zjawiska i wydarzenia w architekturze i sztuce od starożytnej Grecji i Rzymu, poprzez sztukę średniowieczną i nowożytną, po sztukę XIX w. oraz nowe prądy i nurty w sztuce XX w. Szczególna uwaga zostanie poświęcona rozwojowi architektury sakralnej i sztuki religijnej	TMaK_W18 TMaK_U03 TMaK_U06 TMaK_U11 TMaK_K05 TMaK_K09
20.	Edukacja medialna					30	3	Zagadnienia szczegółowe: – preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja; – krytyczny odbiór przekazów medialnych; – przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW; – komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach; – budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych; – rola obrazu w mediach społecznościowych; – znaczenie wideo w komunikacji w mediach społecznościowych; – uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej; – promocja treści religijnych w Internecie; – zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej; – kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi;	TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_W19 TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_U11 TMaK_U16 TMaK_K05 TMaK_K07

								– reaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi; – prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.	
21.	Ochrona własności intelektualnej					10	1	W ramach zajęć Ochrona własności intelektualnej (10h) realizuję następujące treści programowe: pojęcie dobra niematerialnego, pojęcie utworu, utwory samoistne, niesamoistne, podmioty prawa – twórca, pracodawca, instytucja naukowa, uczelnia. Autorskie prawa osobiste, ze szczególnym uwzględnieniem przywłaszczenia sobie autorstwa oraz wprowadzenia w błąd co do autorstwa. Autorskie prawa majątkowe, pola eksploatacji. Dozwolony użytek prywatny i publiczny, w tym prawo cytatu, użytek dydaktyczny i naukowy, użytek akcesoryjny.	TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_K05
22.	Język łaciński					120	9	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka starożytnego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
23.	Język nowożytny		W			180	13	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu znajomości języka nowożytnego.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09

24.	Wychowanie fizyczne					60	0	-	-
25.	Etyka	H				30	2	Wykład, z pozycji personalizmu, dokonuje przeglądu najważniejszych systemów etycznych, począwszy od starożytności (Sokrates, Antystenes, Arystyp, Platon, Arystoteles), poprzez średniowiecze (Św. Tomasz), nowożytność i współczesność (Th. Hobbes, J. Bentham, J. St. Mill, I. Kant, E. Durkheim, Levy-Brühl, G. E. Moore, H. A. Prichard, W. D. Ross, J. Ayer, Cl. Stevenson, R. M. Hare, M. Scheler, D. v. Hildebrand, F. Nietzsche, J. P. Sartre, M. Buber, K. Wojtyła, T. Styczeń). W wykładzie wyróżnia się i analizuje systemy etyczne w oparciu o źródła moralności (deontologizm heteronomiczny, deontologizm autonomiczny) oraz w oparciu o personalistyczne kryterium moralności (hedonizm, utilitaryzm, eudajmonizm, personalizm). Po historyczno-krytycznym przeglądzie różnych nurtów etycznych, wyklada się etykę klasyczną, arystotelesowsko-tomistyczną w interpretacji personalistycznej. Omawia się wybrane tematy z traktatów tej etyki, jakimi są: eudajmonologia – nauka o celu ostatecznym i szczęściu, aksjologia – naukę o wartościowaniu czynów ludzkich, deontologia – nauka o prawie naturalnym, synejdezjologia – nauka sumieniu oraz aretologia – nauka o cnotach.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

26.	Filozofia przyrody	H				30	2	Podstawowe zagadnienia z filozofii przyrody zarówno w ujęciu historycznym jak i problemowym: filozofia biologii, filozofia fizyki, sztuczna inteligencja.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
27.	Logika	H				45	3	1. Wychodzimy od analizy języka naturalnego, kategorii semantycznych wyrażeń tego języka, a po zidentyfikowaniu spójników logicznych i wprowadzeniu pojęcia zdania w sensie logicznym, przedstawiamy elementy Klasycznego Rachunku Zdań w postaci na wpółformalnej. 2. Podajemy technikę dowodzenia tez tego rachunku i wprowadzamy pojęcia semantyczne (tautologia, wynikanie logiczne). 3. Następnie przedstawiamy podstawy intuicyjnej teorii zbiorów, którą wykorzystujemy do prezentacji elementów logicznej teorii nazw; logicznej teorii definicji; oraz logicznej teorii pytań. 4. Klasyczny Rachunek Zdań. 5. Algebra zbiorów i stosunki zakresowa między nazwami. 6. Budowa i rola definicji.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
28.	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	S				45	3	1. Natura rozwoju w dzieciństwie i dorosłości; 2. Metody i strategie badania stosowane w badaniach nad rozwojem człowieka; 3. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – behawiorystyczne i neobehawiorizm; 4. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – podejście psychodynamiczne;	TMaK_W12 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K05

								5. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – podejście poznawcze; 6. Wybrane koncepcje rozwoju człowieka – ujęcie humanistyczne; 7. Zjawisko przywiązania, kształtowanie i znaczenie dla jakości życia człowieka; 8. Kompetencje poznawcze w dzieciństwie, dorosłości i wieku senioralnym; 9. Mądrość – co to jest i jak się kształtuje; 10. Rozwój emocjonalno-uczuciowy w biegu życia, prawidłowości rozwoju w dzieciństwie i dorastaniu; 11. Osiąganie dojrzałości emocjonalnej w dorosłości; 12. Uwarunkowania i przebieg rozwoju społeczno-moralnego w dzieciństwie i adolescencji; 13. Rozwój moralny człowieka dorosłego; 14. Rozwój religijności i duchowości od dzieciństwa do wieku senioralnego; 15. Teorie wychowania; 16. Warunki efektywnej pracy dydaktycznej; 17. Behawiorystyczne podejście do uczenia się; 18. Procesy motywacyjne; 19. Wpływ lęku na osiągnięcia; 20. Strategie poznawcze; 21. Rola konfliktu w środowisku szkolnym; 22. Specyficzne problemy psychologiczne pedagogów.	
29.	Teoretyczne podstawy wychowania	S				45	3	1. Sposoby definiowania podstawowych pojęć oraz systematyka subdyscyplin pedagogicznych;	TMaK_W12 TMaK_U03 TMaK_U05

								2. Metodologia badań pedagogicznych, specyfika badań ilościowych i jakościowych; 3. Budowanie teorii pedagogicznych; 4. Istota, przedmiot i zakres teorii wychowania; 5. Istota wychowywania, podstawowe właściwości procesu wychowawczego; 6. Zarys najważniejszych koncepcji w wychowaniu; 7. Chrześcijański system wychowania; 8. Zarys metodyki wychowawczej; 9. Znaczenie współczesne wychowania; 10. Osobowość wychowawcy; 11. Wychowanie jako spotkanie; 12. Wychowanie jako działanie; 13. Wychowanie jako pomoc; 14. Wychowanie jako proces; 15. Samowychowanie i samorealizacja; 16. Wychowanie jako formacja duchowa; 17. Współpraca środowisk wychowawczych; 18. Trudności wychowawcze; 19. Granice wychowania i pseudowychowanie; 20. Błędy wychowawcze; 21. Obszary współczesnych wyzwań wychowawczych; 22. Doradztwo zawodowe.	TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K05
30.	Teologia duchowości			N		30	3	Omawiane są podstawowe zagadnienia z zakresu chrześcijańskiej duchowości, stanowiące strukturę procesu uświęcenia: 1. Doświadczenie Boga a wiedza o relacji z Bogiem. 2. Teologia duchowości jako nauka.	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								3. Twórcy teologicznej komunii. 4. Powszechne powołanie do świętości. 5. Okresy życia duchowego. 6. Duchowość sakramentalna.	
31.	Wstęp do Pisma Świętego			N		30	2	1. Ogólne informacje o Biblii. Powstawanie Biblii Kanon biblijny, języki biblijne i tłumaczenia tekstu. 2. Tekst Pisma św., zasady krytyki tekstu. 3. Hermeneutyka biblijna. 4. Proforystyka biblijna.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
32.	Liturgika fundamentalna			N		30	2	I. Fundamentalna Zagadnienia szczegółowe: – natura i charakter liturgii; – cel liturgii; – zgromadzenie liturgiczne; – prawo liturgiczne; – elementy naturalne w liturgii; – źródła i rozwój liturgii rzymskiej; – liturgia żydowska i lit. chrześcijańska; – misterium paschalne fundamentem liturgii; – liturgia czasów apostołskich (I wiek); – liturgia do IV wieku (wpływy helleńsko-judaistyczne); – rodziny liturgiczne na Wschodzie i Zachodzie; – „złoty wiek” liturgii rzymskiej (wieki V–VII/VIII); – liturgia rzymska w epoce wczesnego średniowiecza; – cechy liturgii rzymskiej w wiekach XI–XV; – liturgia rzymska w dobie reformacji i Soboru Trydenckiego (XVI wiek); – ruch liturgiczny; – soborowa Konstytucja o liturgii i reforma liturgii Soboru Watykańskiego II: – rozumienie liturgii i niektóre próby jej definicji przed Soborem Watykańskim II; – definicja liturgii Soboru Watykańskiego II i Katechizmu	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

								Kościół Katolickiego; – liturgika jako nauka (przedmiot nauki, podział nauk liturgicznych); – ukształtowanie przestrzeni liturgicznej; – przedmioty i szaty liturgiczne.	
33.	Liturgika – Eucharystia			N		30	2	Tematyka obejmuje zagadnienia dotyczące sprawowania Eucharystii na przestrzeni wieków i współcześnie: 1. Uczta paschalna – Liturgia eucharystyczna. Błogosławieństwo (Wielka modlitwa błogosławienia i dziękczynienia). 2. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 113–127. 3. Teksty o ustanowieniu Eucharystii (Mt 26, 26–29; Mk 14, 22–25; Łk 22, 14–20; 1 Kor 11, 23–26). Inne teksty o Eucharystii (J 6, 32–40. 48–59; 13, 1–15; Łk 24, 13–32; Dz 2, 42–47; 1 Kor 11, 17–34). 4. Problem daty Ostatniej Wieczerzy. 5. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 9–16. 6. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. 7. Eucharystia od II do III wieku: a) Didache IX, X, XIV; b) Justyn Męczennik, Apologia 65–67; c) Hipolit Rzymski, Tradycja apostołska. 8. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

								Mszалу rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 20–26. 9. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. 10. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 26–34. 11. Ordines Romani. Msza rzymska według Ordo Romanus I. 12. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 34–40. 13. Świątowanie niedzieli przez udział w Eucharystii. 14. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 47–58. 15. Przestrzeń liturgiczna: pierwsze kościoły syryjskie, bazyliki rzymskie. Chrześcijański ołtarz. Krzyż na ołtarzu. Kierunek zanoszonych modlitw. 16. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 63–73. 17. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

								2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 75–80; 97–102.	
34.	Liturgika – sakramenty i sakramentalia			N		30	2	Wykład przedstawia następujące zagadnienia: znaczenie sakramentów i sakramentaliów w życiu Kościoła; ich rozwój historyczny; zmiany obrzędowe po Soborze Watykańskim II; symbolika obrzędów; treści teologiczne zawarte w celebracjach poszczególnych obrzędów. Sakramenty – uwagi ogólne. Pontyfikał i rytuał. I. Sakramenty. 1. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej: a. Chrzest (historia i teologia); b. Bierzmowanie (historia i teologia); c. Eucharystia. 2. Sakrament pojednania i pokuty (historia i teologia). 3. Sakrament namaszczenia chorych (historia i teologia). 4. Sakrament święceń (historia i teologia). 5. Sakrament małżeństwa (historia i teologia). II. Inne czynności Kościoła poza siedmioma sakramentami. 1. Sakramentalia (historia i teologia). 2. Konsekrowane dziewictwo w Kościele. 3. Błogosławieństwa. 4. Egzorcyzmy. 5. Procesje, pielgrzymki, rok święty. 6. Pogrzeb chrześcijański. 7. Pobożność ludowa a liturgia. Sakramenty – uwagi ogólne.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

35.	Liturgika – liturgia wschodnia			N		30	2	Charakterystyka liturgii obrządku bizantyjskiego. Kontekst sprawowania Eucharystii – świątynia (cerkiew) i paramenty liturgiczne. Boska Liturgia Św. Jana Złotoustego (struktura, treść, obrzędy). Elementy wschodniej teologii Eucharystii (anamneza, epikleza, eschatologia). Pojmowanie Boga w starożytności.	TMaK_W10 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K10
36.	Liturgika – rok liturgiczny			N		30	2	Analiza genezy i znaczenia części składowych roku liturgicznego.	TMaK_W10 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_U05 TMaK_U06 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K10
37.	Język grecki			N		30	2	Podstawy języka greckiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K09
38.	Język hebrajski			N		30	2	1. Alfabet. 2. Samogłoski i fonetyka, inne znaki. 3. Spójnik.	TMaK_W03 TMaK_U04

								4. Rodzajnik. 5. Przyimki. 6. Rzeczownik. 7. Czasownik. 8. Proste zdania.	TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
39.	Teologia moralna			N		120	12	Chrześcijańskie odniesienie do bliźniego w duchu sprawiedliwości i miłości. Troska o zbawienie bliźniego. Troska o życie i zdrowie bliźniego. Niematerialne dobra osobowe bliźniego. Troska o dobra materialne bliźniego. Zasadnicze odniesienie człowieka do świata materialnego. Dzieło kultury i praca w aspekcie moralnym. Życie zawodowe i gospodarcze w aspekcie moralnym. Chrześcijanin wobec państwa i ojczyzny. Kurs obejmie w wykładach jednego semestru zagadnienia dotyczące: cnót teologalnych wiary nadziei i miłości, natury kultu Bożego, specyficznych obowiązków moralnych wynikających z kultu, przewinień moralnych co do kultu Bożego, konsekracji życia ludzkiego – sakramenty, dyspozycji do ważnego i owocnego przyjmowania sakramentów, ślubów. Analiza fundamentalnych problemów, oraz szczególnie istotnych zagadnień rozważanych współcześnie w ramach teologii moralnej, dotyczących: szacunku dla Imienia Bożego, osób konsekrowanych, miejsc świętych, rzeczy świętych, odpowiedzialności za świat, sprawiedliwości i miłości.	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								Metodologia t. moralnej (definicja, przedmiot formalny i materialny, relacje do innych dziedzin poznania, metoda), moralność objawiona (4 główne tematy i 8 kryteriów metodologicznych), antropologia moralna – wybrane zagadnienia (Bóg jako źródło i cel moralności, człowiek – jako podmiot moralny, zarys historii teologii moralnej (patrystyka, średniowiecze, czasy nowożytne, współczesność). Podmiotowy aspekt moralności katolickiej (działanie moralne, cnoty i wady, grzech, sumienie); przedmiotowy wymiar moralności katolickiej (łaska, prawo moralne, Kościół).	
40.	Teologia trynitarna			N		45	3	Trynitologia okresu patrystycznego (Trójca Święta w nauczaniu wczesnych Ojców Kościoła – Teofil z Antiochii, Tertulian, Orygenes, Bóstwo Ducha Świętego – Atanazy, Wyznania soborowe i ich struktura triadyczna – Nicea I (325) i Konstantynopol I (381). Sposoby orzekania o Trójcy – Augustyn, Hipostaza i ousia, relacje intratrynitarnie, opatrność Boża – Ojcowie Kapadoccy). Uzupełnienia trynitologiczne okresu scholastycznego (Piotr Lombard i jego Sentencje, pochodzenia, relacje i osoby w Bogu – Tomasz z Akwinu, orzeczenia Soboru Laterańskiego IV, Sobór Florencki i różne podejścia do problemu „Filioque”).	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

41.	Chrystologia dogmatyczna			N		45	3	Rozwój chrystologii na przestrzeni wieków.	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08
42.	Patrologia			N		135	9	Student zapoznaje się z podstawowymi treściami patrystyki III–V wieku: przełom konstantyński – christianitas religio licita; teologia rzymska i afrykańska 2 poł. III w. (Arnobiusz z Sikka, Laktancjusz, Minucjusz Feliks, tzw. kanon Muratoriego), patrystyczna kwestia objawienia/ natchnienia/ kanoniczności; kontrowersje teologiczne okresu III/IV w.: millenaryzm/chiliazm, eustacjanizm, melecjanizm, arianizm, duchobórstwo; pierwsze soborowe rozstrzygnięcia dogmatyczne (325 r.; 381 r.); teologia nicejska Atanazego z Aleksandrii i Hilarego z Poitiers; początki monastycyzmu chrześcijańskiego (Antoni, Pachomiusz, Makary, Ammun). Podczas ćwiczeń student ma możliwość zapoznania się z podstawowym wyborem tekstów pierwszych siedmiu soborów powszechnych, dokumentujących rozwój myśli teologicznej. Student zapoznaje się z rozwojem soborowej teologii z okresu 325–787, kiedy sprecyzowano wiarę chrześcijańską, wyrażając ją w języku greckim i łacińskim. Dlatego w przekazie wiedzy źródeł starożytności tego okresu narzuca się konieczność ukazania rozwoju	TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06

								pojęć teologicznych oraz prawnych Kościoła. Późnopatrystyczna historia dogmatu. Dogmat chalcedoński i herezje okołochalcedońskie (Sobór Chalcedoński – eutychanizm, nestorianizm, monofizytyzm; problematyka neochalcedonianizmu i Sobór Konstantynopolitański II; Sobór Konstantynopolitański III i herezje pochalcedońskie: monoenergizm i monoteletyzm). Herezje późnopatrystyczne (przegląd herezji późnopatrystycznych – O herezjach Jana Damascenczyka, Sobór Nicejski II i Ikonoklazm). Wybrane kierunki rozwoju dojrzałej myśli patrystycznej (Problematyka form literackich w patrystyce – Grzegorz z Nazjanzu; egzegeza patrystyczna – Orygenes, Eustacjusz z Antiochii i Grzegorz z Nyssy; teodycea patrystyczna – Bazyle Wielki, Grzegorz z Nyssy, Jan Chryzostom; homiletyka patrystyczna – Grzegorz z Nyssy. Patrystyczne zagadnienia moralno-pastoralne – Jan Chryzostom). Zapoznanie się z poglądami teologicznymi pisarzy starożytności chrześcijańskiej od IV wieku do VII ze szczególnym uwzględnieniem Ojców Kapadockich, św. Ambrożego, św. Augustyna, Grzegorza Wielkiego oraz Soborów od Konstantynopolitańskiego I w 381 r. do Soboru Nicejskiego II w 787 r.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

43.	Stary Testament (Pięcioksiąg; Księgi historyczne; Księgi prorockie; Księgi mądrościowe)			N		150	11	Najważniejsze zagadnienia związane z Pięcioksięgiem, Księgami historycznymi, mądrościowymi i prorockimi. Wprowadzenie do poszczególnych Ksiąg Starego Testamentu. Egzegeza szczegółowa wybranych fragmentów.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08
44.	Prawo kanoniczne	S				120	8	Wykład z prawa kanonicznego prezentuje treści programowe z zakresu norm ogólnych znajdujących się w Księdze I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r., które mają znaczenie podstawowe względem dalszych Ksiąg Kodeksu. W ramach prowadzonego wykładu przedstawiane są sukcesywnie zagadnienia wprowadzające, kanony wstępne oraz problematyka jedenastu Tytułów Księgi I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Pośród zagadnień szczegółowych analizowane są następujące Tytuły: ustawy kościelne, zwyczaj, dekrety ogólne oraz instrukcje, poszczególne akty administracyjne, statuty i przepisy porządkowe, osoby fizyczne i prawne, czynności prawne, władza rządzenia, urzędy kościelne, przedawnienie oraz obliczanie czasu. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi II Kodeksu Prawa Kanonicznego: Lud Boży i Księgi III KPK – Nauczycielskie Zadanie Kościoła oraz umiejętności ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06

							kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga II, III. 1. Wprowadzenie do Prawa Kanonicznego. 2. Wierni. 3. Hierarchiczny ustrój Kościoła. 4. Instytuty życia konsekrowanego i stowarzyszenia życia apostołskiego. 5. Nauczycielskie zadanie Kościoła. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi IV Kodeksu Prawa Kanonicznego: Uświęcające zadanie Kościoła, Księgi V: Dobra doczesne Kościoła, Księgi VI: Sankcje w Kościele i Księgi VII: Procesy oraz umiejętność ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga IV, V, VI i VII. 1. Sakramenty (z wyłączeniem Sakramentu małżeństwa). 2. Pozostałe akty kultu Bożego. 3. Miejsca i czasy święte. 4. Dobra doczesne Kościoła. 5. Przepisy karne Kościoła. 6. Rodzaje procesów kanonicznych i dotyczące ich przepisy. 7. Szczególne przypadki procesów małżeńskich. 8. Ogólne przepisy dotyczące sakramentów.		
45.	Historia duchowości			N		30	2	Przedmiotem wykładu jest historia duchowości Kościoła katolickiego z punktu widzenia najważniejszych zjawisk, postaci, szkół i nurtów duchowości oraz kluczowych dla danego okresu dominant. Zakres obejmuje cztery główne epoki tj.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04

								duchowość biblijną i patrystyczną, następnie średniowieczną ze szczególnym uwzględnieniem zakonów, dalej – nowożytną zorganizowaną wokół szkół „narodowych” – hiszpańskiej, włoskiej, francuskiej oraz polskiej, wreszcie – duchowość współczesną od wieku XIX po XXI. Celem wykładu jest nabycie ogólnej, właściwej orientacji w ważnych zjawiskach duchowych, ale przede wszystkim właściwe rozumienie ich założeń, przebiegu i owoców, co pozwala odnosić je do zjawisk nam współczesnych.	
46.	Katechetyka fundamentalna			N		30	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z rozumieniem katechetyki jako nauki teologicznej, jej definicją, koncepcjami, historią; rozwojem kierunków katechetycznych, naturą, formami, celami i wymiarami katechezy oraz głównymi dokumentami katechetycznymi Kościoła.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04
47.	Seminarium naukowe		W	N		180	18	Przygotowanie pracy dyplomowej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_U05 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08

48.	Teologia dogmatyczna (protologia)			N		45	3	1. Protologia historyczna (podstawowe zagadnienia protologiczne ksiąg ST i NT, protologia Ojców Kościoła, protologia okresu Scholastyki). 2. Protologia systematyczna (angelologia i demonologia, problematyka grzechu pierwotnego i predestynacji, protologiczne wypowiedzi UNK – wybrane orzeczenia synodalne, soborowe, papieskie). 3. Współczesna protologia interdyscyplinarna (współczesne modele kosmologiczne, problematyka ewolucji – kreacjonizm a ewolucjonizm, antropogeneza). Trynitologia współczesna (Podstawowy Aksjomat Trynitologiczny: Trójca ekonomiczna i Trójca immanentna – K. Rahner, Rozwinięcie nauki o Trójcy – W. Kasper, Przestrzenie wolności w Trójcy Świętej – H. U. von Balthasar, Wolność Trójcy – wolność człowieka J. Tischner). Protologia (Problematyka stworzenia świata w starożytnej mitologii i w Biblii, naukowe koncepcje dotyczące początku wszechświata i problemu ewolucji. Ojcowie Kościoła wobec problemu stworzenia, wypowiedzi Urzędu Nauczycielskiego Kościoła na temat stworzenia, natura ludzka: dusza i ciało, zagadnienie grzechu pierwotnego, problematyka monogenizmu i poligenizmu). Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu traktatu o stworzeniu:	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08
-----	-----------------------------------	--	--	---	--	----	---	---	---

								– właściwości aktu stwórczego: biblijny opis stworzenia, czy materia pochodzi od demiurga, stworzenie człowieka, – grzech pierworodny i jego konsekwencje, – relacja nauka i wiara: stworzenie i ewolucja, czy przypadek jest Bogiem, jak dzisiaj uczyć o stworzeniu świata.	
49.	Teologia dogmatyczna (eschatologia)			N		45	4	Eschatologia to nauka o Trójjedynym Bogu jako ostatecznej rzeczywistości, przeznaczeniu i spełnieniu człowieka. W eschatologii dokonuje się swoistego rodzaju synteza całości dogmatyki chrześcijańskiej ze względu na owo ostateczne przeznaczenie człowieka do życia w Bogu. Eschatologia ujawnia w jaki sposób każdy z artykułów wiary jest percepcją powołania do permanentnego i definitywnego szczęścia w radykalnym spełnieniu ludzkiego bycia w Bogu. Eschatologia odpowiada za egzystencjalny wymiar całej dogmatyki jako takiej. W tym znaczeniu jej pierwszorzędnym przedmiotem jest spełniające się w czasie i spełnione w wieczności zbawienie (dynamika już-jeszcze nie). Tylko w odniesieniu do owego zbawienia, eschatologia opisuje rzeczywistość fundamentalnej możliwości człowieka, którą jest, definitywne w swojej ostateczności, bycie-nie-spełnionym. Program: Eschatologia trynitarna w całości dogmatyki katolickiej: nauka o ostateczności jako teologia	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

							dokonanego zbawienia. Eschatologia jako teologia – teologia jako eschatologia. Hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych (Karl Rahner). Problem czasowości: eschatologia jako teologia czasu. Paruzja jako element konstytutywny egzystencji chrześcijańskiej: eschatologiczny wymiar ontologii i antropologii. Zmartwychwstanie jako wydarzenie. Egzystencja ostatecznie spełniona: niebo. Paradoks wiecznego sprzeciwu: piekło (zagadnienie apokatastazy). Stan oczyszczenia: czyścić. Eschatologiczne quaestiones disputatae: stan pośredni; problem ludzkiej duszy; spełnienie negatywne. 1. Wzajemne relacje eschatologii i teologii. 2. Główne wątki eschatologii biblijnej. 3. Hermeneutyka wypowiedzi Magisterium. 4. Istnienie i istota stanów ostatecznych (niebo, piekło). 5. Teologia czasu. 6. Teologia śmierci. 7. Zmartwychwstanie. 8. Eschatologia i nadzieja: wybrane zagadnienia z najnowszej eschatologii ekumenicznej. Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu eschatologii. – eschatologia jako synteza teologii, – eschatologia indywidualna: śmierć, niebo, czyścić, piekło, – eschatologia kosmiczna: paruzja, sąd ostateczny, zmartwychwstanie	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								umarłych, nowe niebo i nowa ziemia.	
50.	Nowy Testament (Ewangelie synoptyczne; Pisma Janowe; Dzieje Apostolskie i Listy Pawłowe)			N		150	10	Plan wykładu obejmuje objaśnienie problemu synoptycznego, genezę unikalnego gatunku ewangelii, datację i autorstwo, cele teologiczne poszczególnych tradycji i ewangelistów (Sitz im Leben), charakterystykę form literackich używanych przez Jezusa i ewangelistów, zasady interpretacji przypowieści i aretalogii, relację opisu do wydarzeń (ipsissima facta, vox, mors et resurrectio lesu), egzegezę wybranych tekstów. Plan ćwiczeń obejmuje dwa kluczowe zagadnienia: Dziewicze Poczęcie i zmartwychwstanie Jezusa. Należy zestawiać prorocтва Starego Testamentu, porównać tradycje synoptyczne, zanalizować ich formy literackie na tle form literackich Starego Testamentu i świata antycznego, porównać koncepcje antropologiczne I wieku po Chr., scharakteryzować współczesne sposoby objaśniania tych zagadnień z podkreśleniem zasady interpretacji Biblii w Kościele. Przypowieści Jezusa. Wstępne zagadnienia synoptyczne (autor, czas powstania, adresaci, struktura każdej z Ewangelii synoptycznej). Zagadnienia wprowadzające (termin Ewangelia, etapy jej powstawania, źródło Q). Specyficzne dla każdej Ewangelii tematy teologiczne; życie i działalność św. Pawła; typowe	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

							tematy Pawłowe (np. usprawiedliwienie, wizja człowieka). Również tematy z przypowieści Jezusa (np. miłosierdzie, paruzja); wybrane perykopy w ujęciu synoptycznym. Pisma Janowe – wprowadzenie ogólne, zagadnienia historyczne i literackie oraz teologia Pism Janowych, omówienie kilku szczegółowych tematów (Pieśń o wcieleniu Słowa, Ducha Paraklet, Maryja w Kanie i pod krzyżem, Miłość braterska, Męka Pańska); ćwiczenia – analiza tekstów ukazujących omawiane tematy, uczestnicy przedstawiają prezentacje zagadnień teologicznych z Ewangelii i Listów św. Jana, przygotowują sprawozdanie z lektury i analizę pięciu wersetów greckiego tekstu Ewangelii. Wykład obejmuje dwa semestry. Po ogólnym wprowadzeniu zaczyna się od omówienia kolejnych rozdziałów Dziejów Apostolskich, aż do momentu, gdy święty Paweł zaczyna pisać listy. Odtąd omawianie Dziejów jest przeplatane kolejnymi Listami Pawłowymi, w kolejności chronologicznej (prawdopodobnej) ich powstania. I semestr obejmuje 1–2 Tes, Ga, 1 Kor (czasem 2 Kor), natomiast II semestr – pozostałe Listy Pawłowe (i odpowiednie dalsze rozdziały Dz), List do Hebrajczyków oraz Listy Katolickie. Do egzaminu jest wymagana gruntowna	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								znajomość omówionych Ksiąg oraz objaśnień podanych podczas wykładów.	
51.	Teologia życia rodzinnego			N		60	8	Część I: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące powołania człowieka do miłości, małżeństwa jako przymierza miłości, nierozzerwalności małżeństwa, małżeństwa jako źródła nowego życia – prokreacji, wspólnoty rodzinnej. Część II: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące zamysłu Boga co do powołania człowieka do życia małżeńskiego i rodzinnego, natury i znaczenia ludzkiej płciowości, przygotowania do życia w małżeństwie i rodzinie.	TMaK_W08 TMaK_U07 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K05 TMaK_K06
52.	Teologia pastoralna			N		75	5	1. Apostolstwo świeckich źródła, cele. 2. Dziedziny apostolstwa świeckich. 3. Apostolstwo w obszarze kultury, tradycja, inkulturacja. 4. Apostolstwo na polu pracy, gospodarki. 5. Apostolstwo na polu polityki. 6. Apostolstwo na polu wolnego czasu. 7. Apostolstwo dnia świątecznego. 8. Formacja apostołska. 9. Urzeczywistnianie parafii wspólnoty-wspólnot. 10. Duszpasterska rada parafialna. 11. Małe grupy w kościele – teologiczne źródła, znaczenie. 12. Kwalifikacja grup: stowarzyszenia, ruchy, bractwa. 13. Kryteria kościelnego charakteru grup. 14. Duszpasterstwo wobec problemu sekt.	TMaK_W08 TMaK_W13 TMaK_W14 TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								15. Duszpasterstwo charytatywne (teologia, praktyczne formy). 16. Chrześcijanin a środowiska przyrodnicze. 17. Duszpasterstwo a problem migracji.	
53.	Duchowość laikatu			N		30	3	1. Laikat w historii chrześcijaństwa. 2. Duchowość ludzi świeckich w kontekście ich miejsca we wspólnocie Kościoła. 3. Duchowość laikatu w aspekcie charakteru świeckiego, w relacji do świata. 4. Specyfika doświadczenia relacji z Bogiem w duchowości ludzi świeckich.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04
54.	Bioetyka	H				60	6	1. Bioetyka ogólna (początki bioetyki i jej podział, modele bioetyczne, życie jako problem filozoficzny i teologiczny, problemy ewolucji, pryncypia bioetyki katolickiej). 2. Zagadnienia współczesnej genetyki (podstawy, genetyka mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka, badania genetyczne, choroby genetyczne, eugeniczna inżynieria genetyczna). 3. Bioetyka początków życia (techniki wspomaganego poczęcia, status embrionu i płodu ludzkiego, problem aborcji). 4. Zagadnienia bioetyczne życia dojrzałego i jego fazy końcowej (transplantologia, choroba terminalna, eutanazja i opieka paliatywna). Personalizm ontologicznie uzasadniony i metoda triangulacyjna; specyfika ludzkiej seksualności; zasady bioetyki; aborcja; człowiek	TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06

								w fazie embrionalnej; metody sztucznego zapłodnienia; ocena etyczna macierzyństwa zastępczego; diagnostyka prenatalna; AIDS; różnica pomiędzy naturalnym planowaniem rodziny a antykoncepcją; transplantacje narządów; etyczne zasady postępowania z pacjentami w stanach terminalnych; naprotechnologia; antykoncepcja; komórki macierzyste.	
55.	Teologia dogmatyczna (mariologia)			N		45	4	1. Biblijne podstawy mariologii. 2. Historyczny rozwój refleksji nad rolą i miejscem Maryi w Kościele. 3. Dogmaty maryjne i ich współczesne interpretacje. 4. Obraz Maryi w szeroko pojętej kulturze chrześcijańskiej (literatura, ikonografia). 5. Analiza najważniejszych dokumentów Kościoła poświęconych Maryi. 6. Podstawy kultu maryjnego i jego formy. 7. Objawienia maryjne (miejsce i rola w teologii, kryteria ich wiarygodności). Podstawowe nowożytne dokumenty mariologiczne (Pius IX, List apostolski „Ineffabilis Deus”; Pius XII, Konstytucja apostolska „Munificentissimus Deus”; Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna o Kościele „Lumengentium”, roz. VIII; Paweł VI, Adhortacja apostolska „Marialis cultus”). Podstawowe kierunki posoborowej odnowy mariologicznej (Biblijna droga pobożności maryjnej –	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

								Kudasiewicz, Zasady pobożności maryjnej: Per Iesum ad Mariam, Per Mariam ad Iesum – S. C. Napiórkowski, K. Kowalik; Kryteria weryfikacji mariologicznych objawień prywatnych – M. Rusecki). Wybrane zagadnienia mariologii współczesnej (problematyka „piątego dogmatu” – K. Kowalik, Żydzi i religia żydowska a Maryja Matka Jezusa, – W. Chrostowski, Maryja w tajemnicy Kościoła – J. Ratzinger i H. U. von Balthasar, Mariologia w drodze: perspektywy mariologiczne XXI wieku – J. Paredes).	
56.	Teologia dogmatyczna (sakramentologia)			N		30	4	Sakramentologia to systematyczna refleksja teologiczna nad sakramentami. W pojęciu sakramentologii zawiera się nie sama tylko nauka o sakramentach w ogólności i o poszczególnych sakramentach; obejmuje ona również teoriopoznawcze zagadnienie relacji dogmatycznej refleksji nad sakramentami do ich miejsca w pozostałych dyscyplinach teologicznych. Zajmuje się ona nadto umiejscowieniem tej tematyki w całości dogmatyki. Sakramentologia stawia następujące pytania: z jakiej racji rzeczywistości należące do tego świata mogą wskazywać na Boże zbawienie i służyć za jego pośrednictwa?; jakie znaczenie mają czynności symboliczne w kontaktach międzyludzkich i na czym polega ich działanie? Sakramentologia dogmatyczna w oparciu o źródła wiary chrześcijańskiej i ich własną	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

								historię, ukazuje sakramenty jako konkretne, związane z sytuacją, sposoby realizacji powszechnego sakramentu Kościoła oraz odnosi je do teraźniejszości. Systematyczna nauka o sakramentach dotyczy najpierw sakramentów w ogólności następnie szczegółowej analizy wszystkich sakramentów. Omawiana jest historia sakramentologii ze szczególnym uwzględnieniem rozumienia słów <i>mystérion</i> – <i>sacramentum</i> , następnie początki i rozwój teologii sakramentów od Pisma św. poprzez patrystykę, scholastykę, reformację i Trydent, aż po rozwinięcia współczesne. Ponadto analizowany jest problem pochodzenia, ustanowienia i określenia liczby sakramentów. Także kwestie szczegółowe jak: zasada <i>ex opere operato</i> , szafarz i podmiot sakramentów, sprawczość sakramentów, sposób skuteczności, skutki sakramentów.	
57.	Katolicka nauka społeczna	S				60	8	W wykładach podejmuje się próbę całościowego ukazania społecznego nauczania Kościoła. Realizowane są następujące zagadnienia: – propedeutyka katolickiej nauki społecznej; – zaangażowanie w sprawy społeczne – istotnym zadaniem ewangelizacyjnej misji Kościoła; – historyczny wymiar nauczania społecznego Kościoła; – podstawy etyczno-społeczne i teologiczno-moralne społecznego nauczania Kościoła;	TMaK_W11 TMaK_W14 TMaK_W18 TMaK_U01 TMaK_U11 TMaK_U12 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07

								– człowiek istotą społeczną; – cele i zadania polityki, ekonomii i kultury; – zadania świeckich w porządku doczesnym oraz wychowanie i działanie.	
58.	Teologia biblijna			N		30	4	Wykład semestralny, obejmujący syntezę orędzia ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu, dotyczącego wybranych tematów, jak Bóg, Duch Święty, Chrystus, Stworzenie – upadek – nowe stworzenie, Człowiek, Lud Boży, Przymierze, Etyka biblijna, Eschatologia. Celem wykładu jest przede wszystkim ukazanie rozwoju myśli biblijnej w wybranych kwestiach.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08
59.	Zagadnienia ekumeniczne			N		45	5	1. Panorama podzielonego chrześcijaństwa: a. Kościoły wschodnie; b. Kościoły i Wspólnoty kościelne tradycji zachodniej. 2. Historia ruchu ekumenicznego: a. Inicjatywy ekumeniczne poza Kościołem rzymskokatolickim; b. Kościół rzymskokatolicki wobec ruchu ekumenicznego; c. Sytuacja wyznaniowa i ekumenizm w Polsce. 3. Katolickie podstawy ekumenizmu: a. Racje ekumenicznego zaangażowania; b. Tajemnica jedności Kościoła; c. Teologia powrotu do jedności; d. Praktyczna realizacja zaangażowania ekumenicznego. 4. Wybrane zagadnienia teologiczno-ekumeniczne: a. Dialogi dwustronne Kościoła rzymskokatolickiego;	TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								b. Modele jedności; c. Wzajemne uznanie chrztu; d. Współudział w czynnościach świętych (Eucharystia); e. Małżeństwa mieszane. Istota i cel dialogu ekumenicznego. Formacja ekumeniczna w Kościele katolickim. Tożsamość wyznaniowa a ekumenizm. Ocena uniatyzmu jako drogi do widzialnej jedności chrześcijan. Rzymskokatolicki a ewangelicki obraz Marcina Lutra. Stosunek Kościoła prawosławnego do chrześcijan nieprawosławnych. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej a jedność wiary. Małżeństwa mieszane: aktualne wyzwanie dla Kościołów.	
60.	Praca magisterska			N		-	12	Praca dyplomowa.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
61.	Wykład wybieralny		W	N		420	28		
61a	Moduł biblijny (14 z 28) <i>Biblijna historia zbawienia</i> <i>Biblia na tle starożytnej historiografii</i> <i>Biblia a kultura</i> <i>Biblia a sztuka</i>							<i>Biblijna historia zbawienia</i> Wykład ma ukazać, że historia zbawienia to syntetyczne ujęcie treści Pisma Świętego poprzez wydobyć z niego najważniejszych wątków – od stworzenia świata do powtórnego przyjścia Chrystusa. Jego celem jest panoramiczne przedstawienie działania Boga	TMaK_W01 TMaK_W05 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_U05 TMaK_K02 TMaK_K07

<i>Geografia biblijna</i> <i>Topografia Ziemi Świętej</i> <i>Święta i świętowanie w Biblii</i> <i>Biblia a liturgia</i> <i>Apokryfy Starego i Nowego Testamentu</i> <i>Literatura z Qumran</i> <i>Biblijne podstawy duchowości chrześcijańskiej</i> <i>Duchowość biblijna i symbolika</i> <i>Katecheza dorosłych – Lectio Divina</i> <i>Czytanie Biblii w grupie</i> <i>Proforystyka biblijna</i> <i>Biblia a zadania współczesnego duszpasterstwa</i> <i>Metodologia badań nad Starym i Nowym Testamentem</i> <i>Nowe metody i podejścia w interpretacji Biblii</i> <i>Biblia a nauki przyrodnicze</i> <i>Fauna i flora biblijna</i> <i>Psalmy modlitwą ludu Bożego</i> <i>Poezja biblijna</i> <i>Judaizm okresu Drugiej Świątyni i judaizm rabiniczny</i> <i>Interpretacja Biblii w judaizmie</i> <i>Antropologia biblijna</i> <i>Kobiety w Biblii</i> <i>Biblia w dialogu ekumenicznym</i> <i>Biblia Ekumeniczna i inne przekłady Pisma Świętego</i>							w życiu konkretnych ludzi i narodu wybranego, a przez to nauczanie biblijnej oceny rzeczywistości. Powoli to zdefiniować czym jest historia zbawienia, określić jej początek i koniec oraz ukazać specyfikę biblijnego pojęcia zbawienia. W ramach zagadnień szczegółowych omówione będą: dzieje patriarchów, wyjście z Egiptu i zawarcie przymierza z narodem wybranym pod Synajem, zajęcie Kanaanu, okres sędziów, monarchii, niewola asyryjska, niewola babilońska i czasy po niewoli, Jezus i Jego dzieło oraz historia początków Kościoła. <i>Biblia na tle starożytnej historiografii</i> Wykład ma na celu uwypuklenie szczególnego charakteru historii biblijnej, który odróżnia ją od historii w ujęciu nowożytnym. Pismo Święte przekazuje bowiem zasadniczo historię doświadczenia wiary Izraela i pierwszego Kościoła. Jednocześnie Biblia nawiązuje do historii, ale czyni to w sobie właściwy sposób, dlatego przedmiotem wykładu będzie: ukazanie specyfiki biblijnego podejścia do historii, wskazanie podobieństw i różnic między historiografią biblijną a historiografią starożytną – m.in. z uwzględnieniem określonego etapu rozwoju historiografii, sposobu korzystania z dostępnych źródeł, wykorzystania danych biblijnych w rekonstrukcji historii	
---	--	--	--	--	--	--	---	--

							starożytnych wydarzeń na Bliskim Wschodzie. Ukazanie biblijnej koncepcji czasu i myślenia historycznego polegającego na układaniu opowiadań o Bożych interwencjach zbawczych w porządku chronologicznym jako konsekwencja tego, że według Biblii zbawienie dokonuje się w historii i poprzez historię. Biblia a kultura Celem wykładu jest zapoznanie z fenomenem Biblii jako dziełem zrodzonym w kulturze oraz dziełem kulturotwórczym. Zdobycie umiejętności rozpoznawania i opisywania oraz oceniania wykorzystania motywów biblijnych w kulturze chrześcijańskiej, zwłaszcza europejskiej: postaci biblijnych, tematów w literaturze i sztuce oraz zagadnień związanych m.in. z refleksją nad: Biblia a język: hebrajski jako <i>lashon haqqodesh</i>; wpływ języka LXX na grekę wczesnochrześcijańską; Wulgata w kulturze zachodniej; Biblia Jakuba Wujka w kulturze polskiej; muzyka w Biblii – Biblia w muzyce; Biblia a sztuka przedstawieniowa; żydowskie i chrześcijańskie podejście do sztuki; od ikonoklazmu do ikonodulii; wschodnio- i zachodniochrześcijańskie podejście do sztuki sakralnej; motywy biblijne w kulturze popularnej; frazeologizmy biblijne.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							<i>Biblia a sztuka</i> Celem wykładu jest ukazanie Biblii jako bogatego źródła inspiracji dla sztuki. Po dziś dzień wpływającego na wiele dziedzin, w tym malarstwo, rzeźbę, architekturę, muzykę i literaturę. Zwrócenie uwagi na sposoby funkcjonowania biblijnych tematów, motywów, toposów, symboli, środków poetyckiego obrazowania i gatunków w sztuce poszczególnych epok. Omówienie sposobów wykorzystania tekstu biblijnego w sztuce współczesnej, popkulturze, nowych mediach, marketingu. Analiza wybranych dzieł sztuki inspirowanych Biblią. <i>Geografia biblijna</i> Wykład ma na celu poznanie środowiska geograficznego krajów biblijnych, co pozwoli na lepsze zrozumienie wydarzeń biblijnych w kontekście historii i kultury czasów starożytnych. Wśród zagadnień szczegółowych znajdują się: geografia terenów biblijnych tj. opisywanych w Biblii, ze szczególnym uwzględnieniem Palestyny: topografia, geologia, opady, główne krainy, flora i fauna. Omówione zostaną także trasy wędrówek i podróży ludzi Biblii, lokalizacje starożytnych sanktuariów, co pozwoli nabyć umiejętność łączenia wydarzeń opisanych w Biblii (historia biblijnego Izraela: od okresu patriarchalnego do epoki rzymskiej) z konkretnymi miejscami.	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							Topografia Ziemi Świętej Zasadniczym celem wykładu będzie charakterystyka Ziemi Świętej pod względem geograficznym. Omówione zostaną jej nazwy, granice, podział na cztery położone równolegle do siebie i przebiegające południkowo z północy na południe krainy geograficzne, do których zalicza się: równina nadmorska, płaskowyż zachodni (góry Galilei, Samarii i Judei), rów jordański i Transjordan. Wykorzystując archeologię, historię i egzegezę biblijną ukazana zostanie dyskusja nad autentycznością miejsc, w których dokonało się objawienie Boże. Omówione zostaną również kwestie dotyczące: topografii Jerozolimy i jej znaczenia dla narodu wybranego; Palestyny w czasach Jezusa (podział Palestyny po śmierci Heroda Wielkiego, ustrój polityczny, twierdze, miasta greckie, ludność Judei, Galilei i Samarii, lokalizacja, powstanie i znaczenie nowych miast: Tyberiada, Cezarea Nadmorska). Święta i świętowanie w Biblii Przedmiotem wykładu będzie charakterystyka wzmiankowanych w Biblii okresów czasu i dni, które Bóg wybrał jako święte, oddzielone od innych dni i przeznaczone na budowanie z Nim relacji. Do tych dni w Starym Testamencie należy szabat i szereg dorocznych świąt: Święto Paschy (Pesah - 14 Nisan), Święto Przaśników (Hag Ha-Macot - 15-21 Nisan), Święto Tygodni	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							(Szawuot - 7 tygodni po święcie Paschy), Nowy Rok (Rosh ha-Shana – 1-2 Tiszri), Dzień Przełagania (Jom Kippur – 10 Tiszri), Święto Namiotów (Sukkot 15-21 Tiszri). Wśród podejmowanych zagadnień znajdują się również m.in.: święta pielgrzymkowe w czasach biblijnych (Święto Paschy i Przaśników, Święto Tygodni; Święto Namiotów; kalendarz księżycowy w Palestynie w czasach Jezusa; stosowanie kalendarza słonecznego w obrębie judaizmu; doba, miesiąc i rok w rachubie kalendarzowej; udział pierwszych chrześcijan w liturgii świątynnej i synagoidalnej; kształtowanie się „kalendarza chrześcijańskiego”. <i>Biblia a liturgia</i> Wykład ma na celu głębsze ukazanie Biblii i liturgii jako głównych źródeł życia Kościoła. Wśród podejmowanych zagadnień znajdują się m.in.: historia obecności tekstu biblijnego w liturgii synagoidalnej; Biblia w liturgii pierwotnego Kościoła; Sobór Watykański II a wzbogacenie stołu Słowa Bożego i odczytywanie Pisma Świętego w cyklu dłuższym niż jeden rok (cykl trzyletni dla niedziel i uroczystości, zmiana odczytów liturgii godzin, dodanie odczytów biblijnych do liturgii sakramentów, rozdanie Psalmów w cyklu czterotygodniowym); teksty biblijne jako modlitwa i śpiew; modlitwy liturgiczne inspirowane słowami i wyrażeniami z Pisma	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								Świętego; stół Słowa Bożego i stół Eucharystii. <i>Apokryfy Starego i Nowego Testamentu</i> Celem wykładu jest prezentacja tekstów apokryficznych powstałych w okresie judaizmu drugiej świątyni oraz wczesnego chrześcijaństwa. Analiza zarówno treści, jak i historycznego oraz teologicznego znaczenia tych pism, które choć nie weszły do kanonu biblijnego, miały istotny wpływ na kształtowanie się myśli religijnej i duchowości w starożytnym świecie. Definicja i podział apokryfów. Apokryfy starotestamentowe - Księga Henocha, Księga Jubileuszów, Testamenty Dwunastu Patriarchów i inne utwory, odzwierciedlające rozwój myśli eschatologicznej, mesjańskiej i angelologicznej w judaizmie. Apokryfy nowotestamentowe np. ewangelie apokryficzne, jak Ewangelia Tomasza, Ewangelia Piotra, Ewangelia Marii Magdaleny, apokryficzne Dzieje Apostolskie, listy i apokalipsy, m.in. Dzieje Pawła i Tekli, Apokalipsa Piotra czy Apokalipsa Pawła. Wpływ literatury apokryficznej na rozwój chrześcijańskich legend hagiograficznych. Znaczenie i wartość apokryfów w badaniach nad historią judaizmu i wczesnego chrześcijaństwa. <i>Literatura z Qumran</i> Wykład ma na celu ukazać znaczenie literatury z Qumran, czyli	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

							tzw. zwojów znad Morza Martwego, stanowiących zbiór starożytnych rękopisów żydowskich, dla studiów nad judaizmem, Biblią i wczesnym chrześcijaństwem. W ramach podejmowanych treści znajdują się m.in: identyfikacja i dzieje wspólnoty z Qumran; historia odkrycia zwojów z Qumran; Esseńczycy a Qumran; charakterystyka qumrańskich tekstów prawno-doktrynalnych (1QS, 1QSa, 1QSB, 1QM, CD, 11QT), egzegetycznych (peszery), liturgicznych i kultycznych (1QH, 4QShirShab), apokryficznych, parabiblijnych i innych. <i>Biblijne podstawy duchowości chrześcijańskiej</i> Wykład ma na celu poszerzenie wiedzy biblijnej, która wpływa na kształt duchowości chrześcijańskiej. Obejmuje m.in. następujące treści z zakresu Starego oraz Nowego Testamentu: fenomen objawienia nadprzyrodzonego, narzędzia do pracy nad duchowością biblijną; problematyka „obrazu Boga” w Biblii; duchowa idea Ziemi Obiecanej, Jerozolimy i świątyni; kierunki duchowości Nowego Testamentu i jego specyfika; osoba Jezusa Chrystusa a duchowość Nowego Testamentu; nowy obraz Boga w Jezusie Chrystusie; Jezus Chrystus wobec grzechu oraz grzeszników; nowe koncepcje w duchowości Ewangelii Jezusa Chrystusa; duchowość pasyjna Jezusa Chrystusa; duchowość chrześcijańska według św. Pawła.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							<i>Duchowość biblijna i symbolika</i> Wykład ma na celu uwypuklić, że duchowość biblijna to sposób rozumienia i przeżywania życia religijnego, oparty na Piśmie Świętym, gdzie symbolika odgrywa kluczową rolę. W ramach wykładów zostanie przedstawiona symboliczna interpretacja Biblii oraz jej zastosowanie w aspekcie duchowości. W oparciu o wybrane teksty Pisma Świętego omówione będą przykłady symboliki biblijnej, które pozwalają na wyrażenie głębokich prawdy, które przekraczają dosłowne znaczenie słów i ułatwiają zrozumienie tajemnic Bożych w zakresie: typologii chrystologicznej; symboliki paschalnej; eklezjalnej; sakramentalnej; moralnej; przesłania teologicznego ksiąg biblijnych np. Pieśni nad Pieśniami, czy Apokalipsy św. Jana. <i>Katecheza dorosłych – Lectio Divina</i> Wykład służy ukazaniu znaczenia <i>Lectio Divina</i> w katechezie dla dorosłych, jako metody modlitewnego czytania Pisma Świętego, pozwalającej na głębsze zrozumienie Słowa Bożego i osobiste spotkanie z Bogiem. Charakteryzuje poszczególne elementy <i>Lectio Divina</i>: czytania tekstu biblijnego, rozważania, modlitwy i kontemplacji. Usystematyzowanie wiedzy na temat istoty <i>Lectio Divina</i> oraz dynamiki rozwoju tej formy	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							modlitwy. Metody lectio divina według różnych szkół duchowości. Czytanie Biblii w grupie Celem przedmiotu jest prezentacja różnych form wspólnotowej lektury Biblii oraz sposobów i zasad moderowania wspólnotowego czytania Biblii. Biblia w życiu parafii i małych wspólnot religijnych. Wspólnotowe (grupowe) czytanie Pisma Świętego według m.in. metody: Fokolarinów, „biblijnej rewizji życia” i „krótkich formuł wiary”, kontemplacyjnego „wysłuchiwania się w to, co mówi Duch”, czytanie Pisma Świętego w rodzinie. Proforystyka biblijna Wykład poświęcony jest metodologicznej refleksji nad proforystyką biblijną. Ma ukazać jej zasadniczy cel jako nauki, którym jest zajmowanie się zasadami i sposobami przekazywania odkrytego sensu tekstów biblijnych. Wśród podejmowanych treści znajdują się m.in. następujące zagadnienia: proforystyka jako część hermeneutyki biblijnej; formy przekazywania sensu biblijnego odnalezionego w tekstach Pisma Świętego wiernym z uwzględnieniem rodzaju adresata i celu; prezentacja najważniejszych w historii Kościoła form wykładu sensu Pisma Świętego: przekład, parafraza, glosa, scholion, postylla, kateny i komentarz; wykładu sensu biblijnego w postaci monografii	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							i teologii biblijnych; duszpasterstwo biblijne a praktyczna proforystyka. <i>Biblia a zadania współczesnego duszpasterstwa</i> Wykład ma na celu ukazać duszpasterstwo biblijne jako fundament wszelkich form duszpasterstwa. Zwłaszcza to, jak biblijna animacja całego duszpasterstwa prowadzi do lepszego poznania osoby Chrystusa i pełni Objawienia Bożego. Podjęte zostaną następujące zagadnienia: jak w historii Kościoła wykorzystywano Biblię w pracy duszpasterskiej; oficjalne wypowiedzi Kościoła na temat miejsca i roli Pisma Świętego w jego życiu i misji w świecie; najważniejsze formy duszpasterstwa biblijnego: medytacja biblijna, nabożeństwo słowa Bożego, godzina biblijna, kręgi biblijne, rewizja życia; zasady i pomoce duszpasterstwa biblijnego; Polskie i światowe towarzystwa i ośrodki biblijnego apostołatu; problematyka aktualizacji i inkulturacji orędzia biblijnego. <i>Metodologia badań nad Starym i Nowym Testamentem</i> Celem wykładu jest ukazanie strategii interpretacyjnych stosowanych w studiach egzegetycznych Starego i Nowego Testamentu. Omówione zostaną m.ni. następujące zagadnienia: historia egzegezy biblijnej;	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							klasyfikacja metod i podejść w interpretacji Pisma Świętego według dokumentu papieskiej Komisji Biblijnej „Interpretacja Biblii w Kościele” (1993); historia kolejnych etapów metody historyczno-krytycznej; ograniczenia metody historyczno-krytycznej; metody analizy literackiej; metody oparte na tradycji; metody odwołujące się do nauk humanistycznych; kontekstualne podejście do Biblii; fundamentalistyczna lektura Biblii. Nowe metody i podejścia w interpretacji Biblii Wykład ma na celu prezentację współcześnie stosowanych metod i podejść w studiach nad Pismem Świętym. Wśród zagadnień szczegółowych omówione zostaną m.in.: podejście synchroniczne i diachroniczne; analiza syntaktyczna i semantyczna; analiza pragmatyczna i pragmatyngwistyczna; analiza retoryczna; analiza narracyjna; krytyka tekstualna; krytyka literacka; krytyka tradycji; krytyka redakcji; podejście antropologicznokulturowe, podejście kanoniczne. Biblia a nauki przyrodnicze Celem wykładu jest ukazanie relacji Biblii z naukami matematyczno-przyrodniczymi, takimi jak fizyka, kosmologia, biologia itp. Przedmiotem wykładu będą: teoria ewolucji wszechświata i przyrody	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							a biblijny obraz stworzenia; antropologia biblijna a obraz człowieka, jaki wyłania się z ustaleń nauki; problemem grzechu pierworodnego a zagadnienie genezy śmierci; boskie interwencje, cuda, uzdrowienia, plagi, nadzwyczajne poczęcia, wskrzeszenia, ingerencje w prawa przyrody. <i>Fauna i flora biblijna</i> Celem wykładu jest pokazanie, jak w sposób odpowiedzialny można przerzucić pomost pomiędzy wiedzą botaniczną oraz zoologiczną właściwą dla środowiska powstawania ksiąg biblijnych a współczesnym opisem flory i fauny terenów biblijnych, i to z uwzględnieniem ich historycznego rozwoju i geograficznego zróżnicowania. Tematyka wykładów to m.in.: siedem gatunków roślin – główne uprawy rolne Ziemi Świętej jako wyraz Bożego błogosławieństwa – Pwt 8, 7-9 (oliwka europejska, figa pospolita i sykomora, granatowiec właściwy, palma daktylowa, zboża – jęczmień i pszenica, winorośl właściwa); zwierzęta domowe – hodowla i pasterstwo w czasach biblijnych; zwierzęta a kult religijny –ofiary ze zwierząt; fitogeografia i zoografia terenów biblijnych, czyli różnorodność biologiczna omawianego obszaru jako wynik specyficznego położenia, oddziaływania klimatu i działalności człowieka; rycynus,	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

bluszcz, a może dynia - problemy z tłumaczeniem niektórych nazw roślin i zwierząt biblijnych; biblijne kadzidła i wonności.

Psalmy modlitwą ludu Bożego
Psalmy stanowią arcydzieło modlitwy w Starym Testamencie. Zawierają dwa nierozłączne elementy: osobisty i wspólnotowy. Są istotnym i stałym elementem modlitwy Kościoła. Wykład ma na celu ukazanie sposobów użycia psalmów w tradycji żydowskiej, chrześcijańskiej i szeroko rozumianej kulturze. Wśród podejmowanych zagadnień znajdują się: introdukcja szczegółowa do Księgi Psalmów; problem autorstwa i datowania psalmów; klasyfikacja psalmów według gatunków literackich: hymny, psalmy błagalne, psalmy ufności, psalmy mądrościowe, psalmy złorzeczące (charakterystyka na przykładzie wybranych psalmów); Psalterz a Nowy Testament i liturgia Kościoła.

Poezja biblijna
Poezja biblijna to ważny element Biblii. Jest obecna we wielu księgach i zawiera różnorodne formy, od psalmów i pieśni po mądrościowe teksty i poezję prorocką. Księgi takie jak Psalmy, Pieśń nad Pieśniami, Przysłowia, Hiob, czy Lamentacje są niemal w całości poetyckie, a także wiele innych fragmentów Biblii zawiera elementy poezji. Celem wykładu

							jest prezentacja wybranych zagadnień z zakresu poezji biblijnej, a w szczególności: poezja w starożytnych cywilizacjach Żyźnego Półksiężycu (wprowadzenie ogólne); poezja biblijna: wprowadzenie, formy literackie, znaczenie teologiczne; Pieśń nad Pieśniami: wprowadzenie, struktura, teologia i egzegeza wybranych fragmentów; Lamentacje: wprowadzenie, struktura, teologia i egzegeza wybranych fragmentów, egzegeza wybranych psalmów; wpływ poezji biblijnego Izraela na pisma nowotestamentowe. <i>Judaizm okresu Drugiej Świątyni i judaizm rabiniczny</i> Wykład ma na celu przedstawienie istotnego wycinka historii Izraela jakim jest okresu Drugiej Świątyni, trwający od końca VI w. p.n.e. do 70 r. n.e., kiedy to w religii Izraelitów dokonały się istotne zmiany, które przewartościowały wiele koncepcji i instytucji znanych z okresu wcześniejszego. Szczególnie istotne były wydarzenia u schyłku tego okresu, które doprowadziły do powstania dwóch wielkich religii monoteistycznych – judaizmu rabinicznego i chrześcijaństwa. Zagadnienia szczegółowe, jakie zostaną podjęte w czasie tego wykładu to: ogólne wprowadzenie do historii omawianego okresu, ze szczególnym uwzględnieniem wydarzeń, które wywarły wpływ na	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							religię i społeczeństwo ówczesnej Judei; charakterystyka nurtów myślowych i religijnych kształtujących ówczesny dyskurs społeczny; judaizm w hellenistycznej diasporze; Septuaginta; literatura peritestamentalna, pisma qumrańskie, targumy oraz literatura rabinacka; pierwsze powstanie żydowskie przeciw Rzymowi i restauracja życia religijnego w Jawne; rozejście się dróg Kościoła i Synagogi. Interpretacja Biblii w judaizmie Zjawisko interpretacji Biblii w judaizmie starożytnym przykuwa uwagę biblistów, gdyż służy do zrozumienia podłoża Nowego Testamentu. Wśród tematów szczegółowych, jakie podjęte zostaną w ramach tego wykładu będą: egzegeza wewnątrzbiblijna jako integralna część tradycji przyjętej przez wyznawców judaizm rabinicznego i przez chrześcijan; Septuaginta jako jednym z najstarszych i najcenniejszych zabytków żydowskiej interpretacji ksiąg świętych; targumy aramejskie jako świadectwo adaptacji orędzia zawartego w tekstach świętych do nowych okoliczności i potrzeb; midrasz, peszer, interpretacja alegoryczna (Filon z Aleksandrii); żydowskie tradycje interpretacyjne a chrześcijańska egzegeza biblijna.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							Antropologia biblijna Wykład ma na celu ukazać specyfikę antropologii biblijnej jako jednej z propozycji całościowego spojrzenia na Biblię. Tekst źródłowy dla prezentacji założeń antropologii biblijnej będzie stanowił fragment Rdz 1 – 3, a podstawową lekturę dokument Papieskiej Komisji Biblijnej „Czym jest człowiek?” (Ps 8,5). Zarys antropologii biblijnej (2020). Jego krytyczna lektura pozwoli na wskazanie perspektyw antropologii biblijnej w kontekście wyzwań współczesnego świata. Szczególna uwaga zostanie poświęcona zagadnieniom: Biblia jako źródło antropologii biblijnej; biblijna koncepcja stworzenia człowieka; biblijne spojrzenie na ludzką seksualność; życie małżeńskie i rodzinne w ujęciu biblijnym; biblijne spojrzenie na ludzką pracę; grzech w perspektywie antropologii biblijnej; ekologiczne przesłanie Biblii. Kobiety w Biblii Celem wykładu jest ukazanie obrazu kobiet w Biblii. Zagadnienia szczegółowe, które zostaną podjęte w ramach tego wykładu to: antropologia biblijna – człowiek jako mężczyzna i kobieta; biblijna tożsamość kobiety – ezer kenegdo; rola kobiet w biblijnej historii zbawienia; analiza egzegetyczna wybranych perykop nowotestamentowych ukazujących spotkania Jezusa z kobietami oraz	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							novum miejsca i roli kobiet, jakie Jezus przyznaje im w Kościele; św. Paweł o kobietach; kobiety w kontekście cesarstwa rzymskiego, wczesnego judaizmu i pierwotnego chrześcijaństwa. <i>Biblia w dialogu ekumenicznym</i> Wykład ma na celu ukazanie roli Pisma Świętego w dialogu ekumenicznym, jako wspólnego źródła inspiracji i punkt odniesienia dla chrześcijan różnych wyznań. W ramach wykładów podjęte zostaną następujące kwestie szczegółowe: dokumenty Urzędu Nauczycielskiego Kościoła podejmujące kwestię znaczenia Pisma Świętego w dialogu ekumenicznym: dekret o ekumenizmie „Unitatis redintegratio” Soboru Watykańskiego II i dokument Papieskiej Komisji Biblijnej „Interpretacja Biblii w Kościele” (1993); wkład egzegezy tekstów biblijnych w ekumenizm; tajemnica jedności w Piśmie Świętym: jedność Ludu Bożego Starego Testamentu oraz nowotestamentowy obraz Kościoła - jedność w różnorodności; przekłady ekumeniczne Pisma Świętego; autorytet Pisma Świętego (rola Tradycji i <i>sola Scriptura</i>); apostołat biblijny (wspólne nabożeństwa słowa Bożego, kręgi biblijne, ekumeniczna lektura Biblii, Ekumeniczne Dni Biblijne).	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<i>Biblia Ekumeniczna i inne przekłady Pisma Świętego</i> W historii tłumaczeń Biblii były powoływane do życia różnego rodzaju projekty przekładowe, w wyniku których powstawały – albo miały powstać – tłumaczenia Pisma Świętego w ramach współpracy międzywyznaniowej. Celem wykładu jest ukazanie historycznego tła przekładów ekumenicznych, historii powstawania wybranych projektów translatorskich oraz odpowiedź na pytania: Czy Biblia Ekumeniczna w języku polskim ma swoją specyfikę? W czym jest podobna, a w czym różni się od innych projektów przekładowych tego typu? W ramach wykładu podjęte będą następujące kwestie szczegółowe: Ogólna charakterystyka fenomenu Biblii; wytyczne dla ekumenicznych przekładów Biblii po Soborze Watykańskim II; historia wybranych ekumenicznych projektów przekładowych (przekłady francuskie, angielskie, włoskie, niemieckie); historia ekumenicznych przekładów Biblii na język polski; rola Towarzystwa Biblijnego w Polsce w realizacji projektu ekumenicznego przekładu Biblii; kanon Biblii Ekumenicznej; recepcja przekładu Biblii Ekumenicznej w Polsce.	
61b	Moduł diakonalny (14 z 14) <i>Ius liturgicum. O prawie i liturgii</i>						<i>Ius Liturgicum. O prawie i liturgii</i> Wiodącą tematyką wykładów jest ukazanie wzajemnego związku	TMaK_W01 TMaK_W06 TMaK_U01

<i>Udział wiernych świeckich w misji Kościoła</i> <i>„Msza trydencka” – historia i celebracja</i> <i>Księgi liturgiczne w Kościele rzymskokatolickim</i> <i>Przestrzeń liturgiczna w Kościele rzymskokatolickim</i> <i>Sakramentalia w roku liturgicznym</i> <i>Dobra Nowina w środkach społecznej komunikacji</i> <i>Ruch liturgiczny i soborowa reforma liturgii</i> <i>Teologia liturgii i duchowość liturgiczna</i> <i>Ruchy i wspólnoty kościelne</i> <i>Lud Boży i liturgia: wschodnia eklezjologia liturgiczna</i> <i>Komunikacja duszpasterska</i> <i>Diakonat w Kościele rzymskokatolickim</i> <i>Formacja liturgiczna</i>							liturgii i prawa, który istnieje od samego początku kształtowania się liturgii Kościoła. Skutkiem pozytywistycznego rozumienia prawa był rubrycyzm i jurydyzm, który po Soborze Trydenckim dominował nad teologiczną wizją liturgii. Sobór Watykański II dowartościowując teologię liturgii, spowodował jednak antyjurydyczne postawy w odniesieniu do liturgii. Ich przezwycięzenie jest możliwe przez interdyscyplinarne badanie liturgii, uwzględniające jej aspekt prawny (zob. KL 16). Na wykładach postaramy się odpowiedzieć na czym właściwie polega prawny wymiar liturgii. Wymiar prawny liturgii bowiem to nie tylko zewnętrzne (pozytywistyczne) prawo liturgiczne, ale obecność instytucji prawnych w samej liturgii. Podczas kursu monograficznego podjęta będzie próba jurydycznej analizy obrzędów Mszy św. i pozostałych sakramentów z użyciem zarówno tradycyjnych, jak i nowych metod badania liturgii (metoda romanistyczna). <i>Udział wiernych świeckich w misji Kościoła</i> Wykład ma celu zapoznanie słuchaczy z udziałem świeckich w misji Kościoła zarówno w historii Kościoła, jak i współczesności. Poruszane będą takie tematy jak: świeccy w misji Jezusa i Apostołów, rola kobiet w Kościele pierwotnym, udział świeckich w przepowiadaniu słowa Bożego i misji Kościoła	TMaK_U05 TMaK_K02 TMaK_K07
--	--	--	--	--	--	--	--	---

							w okresie patrystycznym, średniowieczu i w czasach nowożytnych, początki i rozwój Akcji katolickiej oraz współczesne inicjatywy angażowania świeckich w misji Kościoła. „Msza trydencka” – historia i celebracja Wykład ma na celu zapoznanie studentów z przebiegiem liturgii Mszy świętej w tzw. formie tradycyjnej, czyli według Mszału św. Piusa V. Przedstawiona zostanie historia zmian w obrzędach Mszy św. od Soboru Trydenckiego aż do czasów współczesnych. Zajmiemy się również problemem dwóch form obrzędowych Mszy św. po Soborze Watykańskim II w świetle najnowszych dokumentów Kościoła. Przedstawione zostaną także współczesne wspólnoty przywiązane do „tradycyjnej liturgii Kościoła”. Księgi liturgiczne w Kościele rzymskokatolickim Celem wykładu jest zapoznanie studentów z historią powstania i rozwoju ksiąg liturgicznych w Kościele rzymskokatolickim. Omówione zostaną różne księgi liturgiczne, takie jak sakramentarze, lekcjonarze, pontyfikały, mszały, rytuały. Szczególna uwaga poświęcona zostanie historii Mszału Rzymskiego. Przedstawione zostaną również posoborowe księgi liturgiczne – ich najnowsze edycje typiczne.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								<i>Przestrzeń liturgiczna w Kościele rzymskokatolickim</i> Miejsce, gdzie gromadzi się wspólnota wierzących w Jezusa Chrystusa jest obrazem „świątyni Boga zbudowanej z żywych kamieni”. Poprzez epoki kulturowe zostanie przedstawiony historyczny rozwój przestrzeni liturgicznej w Kościele na Zachodzie, a także jej teologia. Celem wykładu jest przedstawienie studentom historycznego rozwoju przestrzeni liturgicznej w Kościele na Zachodzie, a także jej teologia. Podczas wykładu student zapozna się także z dokumentami Kościoła, które wskazują jak po Soborze Watykańskim II ma się przedstawiać jej forma, gdzie mają być umieszczone: ołtarz, ambona, chrzcielnica i miejsce chóru. <i>Sakramentalia w roku liturgicznym</i> Wykład zaznajomi studentów z obrzędami sakramentaliów, które występują w różnych okresach roku liturgicznego. Różne poświęcenia i błogosławieństwa związane są z kultem świętych. W okresie Bożego Narodzenia są to np. poświęcenie wina, błogosławienie domu wiernych (kolęda), poświęcenie kredy i kadzidła (epifania). W okresie Wielkiego Postu – poświęcenie popiołu, palm, różne poświęcenia i błogosławieństwa związane z katechumenatem. Na Wielkanoc – poświęcenie pokarmów	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

							wielkanocnych. W okresie zwykłym – liczne sakramentalia związane ze świętami maryjnymi oraz kultem poszczególnych świętych. <i>Dobra Nowina w środkach społecznej komunikacji</i> W wykładzie przedstawiona zostanie sprawa obecności głoszenia Ewangelii w środkach społecznej komunikacji. Poruszone zostaną takie problemy jak: ustny przekaz Dobrej Nowiny, kerygmat pisany, Dobra Nowina w oralności wtórnej, Dobra Nowina w radio: historia i współczesność, Dobra Nowina w TV i mediach interaktywnych, nauczanie Kościoła na temat społecznej komunikacji. <i>Ruch liturgiczny i soborowa reforma liturgii</i> Wykład ma na celu ukazanie głównych przedstawicieli ruchu liturgicznego (P. Gueranger, L. Beauduin, O. Casel, R. Guardini), a także założeń i celów ruchu liturgicznego, który rozwijał się w Kościele od pierwszej połowy XIX wieku do połowy wieku XX. Ruch liturgiczny zostanie ukazany jako przygotowanie do soborowej reformy liturgii. Omówiona zostanie reforma liturgii Soboru Watykańskiego II. Przeprowadzona będzie analiza dokumentów Kościoła (Konstytucja o liturgii oraz instrukcje wprowadzające ją w życie). Przedstawione zostaną kontrowersje wokół soborowej reformy liturgii, jej zwolennicy	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							(papież Paweł VI, abp Annibale Bugnini) i przeciwnicy (kard. Oddi, bp Lefebvre). <i>Teologia liturgii i duchowość liturgiczna</i> Przedmiotem wykładu jest ukazanie dziejów usystematyzowanej refleksji teologicznej nad doświadczeniem wiary w liturgii Kościoła. Teologia liturgiczna kształtowała się w oparciu o rozumienie liturgii i Kościoła w jego relacji do Chrystusa. Przedmiotem nauki o liturgii jest przede wszystkim Kościół sprawujący kult (Ecclesia orans), czyli wiara Kościoła, życie wiarą wyrażające się w sprawowanej liturgii - w słowach, obrzędach i formach pozawerbalnych. Historia tej refleksji jest jednocześnie rozwojem teologii liturgicznej. Wykład przybliży także relację liturgii i duchowości. Stanowi próbę określenia podstawowych kategorii w polu łączącym liturgię i duchowość oraz definicję duchowości liturgicznej. Przedstawia zarys historyczny tworzenia się tej duchowości oraz jej atrybuty, także na podstawie współczesnych studiów i piśmiennictwa. <i>Ruchy i wspólnoty kościelne</i> Wykład wprowadza słuchaczy w tematykę istnienia i działalności ruchów i wspólnot kościelnych, zarówno w historii, jak i w czasach współczesnych. Poruszone zostaną	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							takie kwestie jak: główne ruchy religijne w czasach apostołskich i patrystycznych, Devotio moderna i wspólnoty religijne w okresie średniowiecza, wspólnoty kościelne w czasach nowożytnych, ruchy pentakostalne, odnowa charyzmatyczna w Kościele katolickim, ruchy i wspólnoty kościelne po Soborze Watykańskim II, sekty wyzwaniem dla Kościoła oraz apostołat świeckich. <i>Lud Boży i liturgia: wschodnia eklezjologia liturgiczna</i> Wykład ukazuje eklezjologię Kościołów Wschodnich, opartą i ukształtowaną przez liturgię. Wśród poruszanych zagadnień są: koncepcja Ludu Bożego i jego miejsce i zadania w Kościele, wpływ eklezjologii wschodniej na wprowadzenie pojęcia „Ludu Bożego” do nauczania SVII i posoborowej wizji Kościoła Katolickiego, liturgiczna tożsamość Kościołów Wschodnich, wschodnia eklezjologia stanu duchownego, święcenia kapłańskie i diakańskie w obrządku bizantyjskim, diakonat mężczyzn i kobiet w Kościołach obrządku bizantyjskiego, funkcje liturgiczne świeckich, problem intercelebracji oraz interkomunii (Kościół Rzymskokatolicki, Kościoły Greckokatolickie, Kościoły Prawosławne). <i>Komunikacja duszpasterska</i> W wykładzie przedstawiona zostanie sprawa komunikacji	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							międzyludzkiej i duszpasterskiej w Kościele. Poruszone zostaną takie problemy jak: podstawy komunikacji międzyludzkiej, istotne elementy komunikacji oralnej, psychologia komunikacji: kwadrat komunikacyjny Schulza von Thuna, bariery komunikacyjne, sytuacje komunikacyjne w liturgii, sytuacje komunikacyjne we wspólnocie parafialnej, proksemika i zróżnicowane audytorium, znaczenie humoru w komunikacji międzyludzkiej. Diakonat w Kościele rzymskokatolickim Wykład ukazuje najpierw historię posługi diakonatu w starożytności chrześcijańskiej – powstanie i rozwój, a także postaci świętych diakonów. Inne poruszane problemy to: diakonat w Kościele Zachodnim i Wschodnim, diakonat kobiet. diakonat stały, diakonat jako etap na drodze do święceń kapłańskich („diakonut utracony”). znaczenie i rola diakonatu stałego – kompetencje i zadania diakonów oraz dyskusja o wprowadzeniu diakonatu kobiet w Kościele współczesnym. Formacja liturgiczna Wykład ukazuje dwa podejścia do tego zagadnienia: formacja przez liturgię i do liturgii. Wśród poruszanych zagadnień znajdują się: pedagogiczne aspekty formacji liturgicznej, teologiczne aspekty formacji liturgicznej, prawny aspekt	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								formacji liturgicznej., wymiar kulturowy formacji liturgicznej. W wykładzie znajdzie się także: analiza postulatów formacyjnych papieża Franciszka, zawartych w liście apostolskim Desiderio desideravi, rola liturgii w formowaniu życia chrześcijańskiego, formacja liturgiczna w seminariach duchownych, stała formacja liturgiczna duchowieństwa i świeckich (młodzieży i dorosłych).	
61c	Moduł ogólny (14 z 43)							Treści programowe zależne od wybranego przedmiotu – ujęte w punktach 13, 61a i 61b.	Efekty uczenia się zależne od wybranego przedmiotu – ujęte w punktach 13, 61a i 61b.

3. Zasady i formy odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program studiów przewiduje praktyki

Regulamin „Organizacja przygotowania pedagogicznego na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie” (dla specjalności teologia kapłańska i teologia katechetyczno-pastoralna).

4. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Szczegółowe sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się, osiągniętych przez studenta są zawarte w sylabusach poszczególnych przedmiotów. Przykładami stosowanych sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta są m.in.: egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium pisemne i ustne, prezentacja, praca pisemna, itd.
Studenci zapoznawani są z sylabusami na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu.

Objaśnienie oznaczeń:

H/S – zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych / zajęcia z dziedziny nauk społecznych (student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, łącznie nie mniej niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne)

W – zajęcia do wyboru (zajęcia, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze łącznym nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)

P/N – w przypadku kierunku studiów:

- o profilu praktycznym – P oznacza zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymiarze łącznym większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów

- o profilu ogólnoakademickim – N oznacza zajęcia związane z prowadzoną w UPJPII działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze łącznym większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia danych studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności

KEU – kierunkowe efekty uczenia się